

فقه دعوت الى الله

اصول ، قواعد او معاصر وسائل

تأليف: حمد الله «شاكري»

فقه دعوت الى الله

اصول ، قواعد او معاصر وسائل

تأليف

حمدالله «شاكري»

١٣٩٦ كال

لړليک

لړليک ۱

لومړی فصل ۱۱

د دعوت تعريف: ۱۱

د اسلامي دعوت اهداف: ۱۱

د دعوت الى الله اهميت او فضيلت: ۱۴

د اسلامي دعوت حکم ۲۴

اسلامي دعوت د امت مسئوليت دی: ۲۶

علم امانت دی نورو ته رسول مسئوليت دی: ۲۸

د علماوو غفلت د ټولنې تباهي ده: ۲۹

د امر بالمعروف د ترک کولو خطرناکې پایلې ۳۱

اسلامي دعوت د نجات وسیله ده: ۳۴

دوهم فصل ۴۰

د داعي صفات ۴۰

اول - اخلاص نیت: ۴۰

دوهم - د مسئوليت ادا کول: ۴۱

دریم - علم او بصیرت: ۴۲

- ٤٤..... خلورم - بڼه اخلاق :
 ٤٥..... پنځم - صبر :
 ٤٦..... شپږم - تقوى ، پخپله وينا او علم باندې عمل کول :
 ٤٧..... اووم - قدوه حسنه (نیکه نمونه) :
 ٤٨..... آتم- د شرعي منهج موافق دعوت :
 ٥٠..... نهم- د دعوت په کار کې د توان موافق کونښنې :
 ٥٠..... لسم : عبادت او اطاعت :
 ٥٢..... دريم فصل
 ٥٢..... د امر بالمعروف او نهی عن المنکر اصول او قواعد
 ٥٢..... لومړۍ قاعده: د امر او نهی د پیژندلو اصل شریعت دی
 ٥٤..... دوهمه قاعده :
 ٥٤..... امر بالمعروف او نهی عن المنکر لپاره علم او بصیرت شرط دی :
 ٥٦..... دریمه قاعده :
 ٥٦..... د منکر څخه د انکار د شرطونو پیژندل :
 ٥٧..... خلورمه قاعده :
 ٥٧..... د منکر څخه د انکار د مراتبو پیژندل :
 ٦٦..... پنځمه قاعده :
 ٦٦..... د اهم شي مخکې والی :

- شپر مه قاعده : ٦٨
- مصالح او مفاسد په نظر کې نيول : ٦٨
- اومه قاعده : خيرنه او ثبوت او بيره نه کول ٦٩
- آتمه قاعده ، په دعوت الى الله کې حکمت : ٧٢
- د حکمت تعريف ٧٢
- د موعظه حسن تعريف : ٧٨
- په وعظ کې ځينې خپرې شوې خطاوې ٧٩
- د « وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ » توضيح : ٨٠
- څلورم فصل** ٨١
- په مسلمانو خويندو اسلامي دعوت فرض دی : ٨١
- دعوتگره ښځې صفات : ٨٥
- داعيه ښځه به نورو خويندو په لاندې نصائحو ټينگار کوي : ٨٧
- پنځم فصل** ٩٤
- د دعوت افکار او وسائل ٩٤
- په جومات کې د دعوت الى الله افکار او وسائل : ٩٦
- دوهم په مدارسو او مکاتبو کې د خير د خپرولو طريقه ٩٩
- دریم - په روغتونو کې د دعوت اسباب او وسائل : ١٠٢

- د مسلمان طبيب لپاره د دعوت وسائل او افکار ۱۰۳
- څنگه پخپل کور کې يو داعي شي ؟ ۱۰۷
- د دعوت معاصر وسائل او لارې ۱۱۰
- ۱- وينا او بيان : ۱۱۰
- ۲- کتاب : ۱۱۰
- ۳- انټرنېټ : ۱۱۲
- ۴- صوتي وسائل : ۱۱۵
- اسلام ته د غير مسلمو د بلنې آسانه لاره : ۱۱۶
- شپږم فصل ۱۱۹
- د غير مسلمو سره د دعوت اسلوب او طريقې ۱۱۹
- اول- د ملحدينو سره د دعوت اسلوب ۱۱۹
- د الحاد تعريف : ۱۱۹
- د الحاد پيدايښت : ۱۱۹
- د الحاد عمومي افکار او عقائد : ۱۲۳
- الحادي فرضيې او نظريې : ۱۲۴
- لومړی د (داروين نظريه) : ۱۲۴
- دوهم – د مادي د ازلي توب د نظريې رد ۱۲۸

- دریم - د سترې چاوندنې (BIG BANG) نظريه: ۱۲۹
- د يوې شېبې ځواب: ۱۳۵
- رد الحاد او د الله تعالى پر وجود دلائل ۱۳۷
- لومړي فطري دليل: ۱۳۷
- دوهم حسي او عقلي دلائل: ۱۳۸
- دریم قرآني دلائل: ۱۴۰
- د دين څخه فرار او بغاوت د څه لپاره؟ ۱۴۹
- دوهم د مشرکينو سره د دعوت اسلوب: ۱۵۴
- شرک: ۱۵۴
- دریم- د اهل کتاب سره د دعوت اسلوب ۱۵۸
- يهوديت: ۱۵۹
- عقيدي انحرافات: ۱۶۰
- د يهوديان موقف د اسلام پر وړاندې: ۱۶۴
- د مسلمانانو تر ټولو سخت دوشمنان يهود دي: ۱۶۵
- صهيونيت څه شی دی؟ ۱۶۷
- د يهوديت د تحريف شويو عقائدو رد ۱۶۷
- نصاري (مسيحيت): ۱۷۲
- د مسيحيت عقیده: ۱۷۲

- د مسيحيت د تحريف شويو عقائدو بطلان..... ١٧٤
- د مسيحيت د نسخ او تحريف دلائل:..... ١٧٨
- د تنصير (مسيحيت ته د دعوت) اهداف:..... ١٨٤
- اسلامي هيوادونو ته د تنصير د داخليدو اسباب:..... ١٨٦
- اووم فصل..... ١٩٣**
- د محمد صلى الله عليه وسلم د رسالت اثبات..... ١٩٣
- معجزه:..... ١٩٣
- د قرآنكريم د اعجاز څو مثالونه:..... ١٩٥
- اول- عبارتي او لفظي اعجاز:..... ١٩٥
- دوهم- علمي اعجاز:..... ١٩٦
- درېم- د ابدیت او خلود اعجاز:..... ٢٠٤
- څلورم- د نړيوالتوب اعجاز:..... ٢٠٥
- نور معجزات:..... ٢٠٦
- ١- د سپوږمۍ انشقاق:..... ٢٠٦
- ٢- د اسراء او معراج واقعه:..... ٢٠٧
- ٣- د هوا اختيار:..... ٢٠٨
- ٤- په حيوان، انسان او جن كې تصرف كول:..... ٢٠٨
- ٥- د كاني او ونو شهادت:..... ٢٠٩

آتم فصل..... ۲۱۲

۲۱۲..... د مسلمانانو سره د دعوت اسلوب:

۲۱۵..... د ترغیب ډولونه:

۲۱۵..... اول- په دنیا کې د عاجل خیر زېری او وعده:

۲۲۰..... دوهم – د دعا او غوښتنو قبلول:

۲۲۰..... دریم: په آخرت کې د ستر انعام وعده:

۲۲۲..... دوهم ترهیب او ویړول:

۲۲۲..... اول – په دنیا کې د گناهونو عواقب او خطرناکې پایلې:

۲۲۴..... دوهم – د پخوانیو سرکښه امتونو د عواقبو بیان:

۲۲۴..... دریم – آخروي عذاب:

۲۲۶..... مهم نتائج:

۲۳۲..... مراجع:

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}
 { كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ }.

اما بعد :

په نن عصر کې زمونږ امت او زمونږ ولس اصلاح ته شديد ضرورت لري ،
 زمونږ امت او ولس چې نن له کومو ستونزو سره مخ دی وجه یې د دین
 څخه لریوالی دی . او ددې پرته چې خپل دین ته رجوع ونه کړو بله چاره
 نشته .

هغه واقعي ، برحق ، د عدل او رحمت دین چې د خلکو د دنیا او آخرت د
 فلاح او سعادت یوازنی لاره ده .

دين ته د خلكو رجوع كول ، د دين پيژندل او د معاصرو طاغوتي بلاوو دفع كول د دعوت الى الله ، أمر بالمعروف او نهی عن المنكر ، وعظ ، بيان او تعليم پرته امكان نلري .

حُكَّه الله تعالى د انسانانو د اصلاح لپاره په هره زمانه كې پيغمبران را ليرلي دي او بيا يې ددې امت لپاره رحمة للعالمين ، خاتم نبیین ، نړيوال عالمي پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم را ليرلي [وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ] دا چې د پيغمبري سلسله ختمه شوې ده نو د دعوت الى الله محكمه فريضه اسلامي امت ته پاتې ده .

د مسلمانانو اصلاح او رحمت للعالمين دين ټولې نړۍ ته رسول خلك د كفر له تيارو څخه د ايمان نور ته رابلل زموږ ټولو ايماني مسئوليت دی . نو زموږ د هر فرد خاصتاً د حق د ليارې دعوتگرانو ته پكار ده چې د دعوت الى الله ارکان ، قواعد ، معاصر وسائل او د غير مسلمو سره د دعوت اسلوب او طريقې وپيژني ، حُكَّه دعوت عبادت دی او د عبادت د قبول يو شرط دا دی چې عبادت د شرعي منهج موافق وي .

په دغه كتاب كې د دعوت الله اهميت ، اهداف ، ارکان او قواعد ، معاصر وسائل او د غير مسلمو سره د دعوت اسلوب په ساده او روانه لهجه بيان

شوي دي .

الحمد لله ، الله سبحانه وتعالى ته شكر ادا کوم چې ما ته يې ددغه مهم کتاب د ليکلو توفيق راکړ او په داسې وخت کې يې پای ته رسوم چې زه پوره ناروغه يم .

وصلی الله وسلم وبارک علی عبده ورسوله وخيرته من خلقه نبينا وإمامنا محمد بن عبد الله، وعلى آله وأصحابه، ومن سار على نهجه إلى يوم الدين. حمد الله «شاکري» غفرله و لوالديه و لجميع المسلمين

دراسات الاسلامي – الاكاديمية الاسلامية العالمية

لومړی فصل

د دعوت تعريف :

کلمه د «دعوة» د «دعا» مصدر دی چې په لغت کې بلنې او غوښتنې ته وايي. په اصطلاح کې د الله تعالی لوري ته بلنه ، د الله تعالی د برحق دین اسلام لوري ته بلنه او خلکو ته په نیکو کارونو امر او له بدو کارونو څخه منع کولو ته وايي .

الله سبحانه وتعالی فرمایي : [وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ...]^۱

ژباړه : او تاسو ته څه عذر دی چې په الله ایمان نه راوړئ، حال دا چې (د الله) رسول تاسو ته بلنه درکوي دې ته چې تاسو په خپل رب ایمان راوړئ. او فرمایي : [كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...]^۲

ژباړه : تاسې غوره امت یاست چې د خلکو د پاره راویستل شوي یاست ، ځکه چې د نیکۍ په لور بلنه کوئ او د بدۍ مخه نیسئ او په الله ایمان لرئ .

د اسلامي دعوت اهداف :

۱- خلک د کفر له تیارو څخه د ایمان نور ته بلل ، خلکو ته د خپل رب او خالق ورپېژندل ، چې دا کار د دعوت پرته امکان نلري ، لقوله سبحانه وتعالی

^۱ - سوره الحديد : ۸ .

^۲ - سوره آل عمران : ۱۱۰ .

[الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ]^١

ژباړه: الف، لام، را، (دا) كتاب دى چې مونږ تا ته نازل كړى دى، د دې لپاره چې ته خلق له تيارو نه رڼا ته وباسې د دوى د رب په اذن سره، د ډېر غالب، ښه ستايل شوي ذات لارې ته.

۲- بشريت ته له هلاكت څخه نجات وركول، ځكه كله چې انسان د ژوند په چارو كې يوازې د عقل، نفسي غوښتنو، خواهشاتو لاره اختيار كړي نشي كولاى چې له ضرر او هلاكت څخه نجات و مومي او حتماً به په فساد او هلاكت كې پېرېځي، الهي شريعت د تحليل او تحريم داسې اصول او قواعد وضع كړي دي چې په هغه كې جلب مصالح او دفع ضرر په نظر كې نيول شوي، چې دا هدف د دعوت الى الله پرته امكان نلري.

لقوله سبحانه وتعالى: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ...]^٢

ژباړه: اى مؤمنانو! تاسو د الله او د رسول خبره منئ كله چې دى تاسو د هغه كار لپاره راوبلي چې تاسو ته ژوند دركوي.

د [يحيي] څخه مطلب د دين او زړونو ژوندې كيدل دي په ايمان سره.

۳- د انسان د خلقت او پيدايښت د اصلي هدف تحقق كوم چې يوازې د الله تعالى عبادت او بندگي ده، لقوله سبحانه وتعالى: [وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ]^١

^١ - سورة ابراهيم: ١.

^٢ - سورة الانفال: ٢٤.

ژباړه: او نه مو دي پيدا کړي پريان او انسانان مکر دا چې عبادت وکړي زما. اوفرمايي: [اَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ]^۱

ژباړه: عبادت وکړئ د هغه رب چې تاسې او له تاسې څخه مخکې ټول خلک یې پيدا کړي دي ، تر څو تاسې پرهیزګاران شئ . هغه ذات چې ستاسو لپاره یې ځمکه وغوړوله ، آسمان یې چټ جوړ کړ او له پاسه یې اوبه را ښکته کړې ، په اوبو سره یې ستاسې د خوراک لپاره ډول ډول مېوې را وښکلې . نو باید تاسې هم له الله پاک سره نور څیزونه برخه من ونه ګرځوئ .

۴- د الله تعالی د طرف نه پر خپلو بنده ګانو دلیل او حجت ، لقله سبحانه وتعالی: [رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا]^۲

ژباړه: او (مونږ لېږلي وو) رسولان، چې زېږی ورکوونکي او وېروونکي وو، د دې لپاره چې د خلقو لپاره په الله باندې څه حجت پاتې نشي او الله له ازله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی.

۵- ټول عالم ته د الهي رحمت او هدايت رسول چې د دعوت پرته هيڅ امکان نلري ، لقله سبحانه وتعالی: [وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ]^۳

^۱ - سورة الذاريات: ۵۶ .

^۲ - سورة البقرة: ۲۱ .

^۳ - سورة النساء: ۱۶۵ .

^۴ - سورة الانبياء: ۱۰۷ .

ژباړه : او مونږ ته نه يې لېږلې مکر د ټول عالم لپاره رحمت.

۶- د دين او مسلمانانو د شان او عزت لوړوالی ځکه په کومه ټولنه کې چې منکرات او فساد نه وي په هغه کې د شعائر الله او ديندارو خلکو عزت لوړ وي مګر په کومه ټولنه کې چې فساد او منکرات وي په هغه ټولنه کې د شعائرو او ديندارۍ عزت کم او د فاسقانو او فاجرانو شان لوړ وي .

۷- د فسق او گناهونو د وعيدونو په بيانولو سره خلک د گناهونو څخه منع کول.

۸- د اعمالو د فضائلو په بيانولو سره خلک نیکو کارونو ته تشويق او ترغيب.

۹- د غافله خلکو بيدارول.

۱۰- د ايمان تجديد او د نفسونو تحريک.

۱۱- د اسلام په مسقیمه لاره ثابت پاتې کيدل.

۱۲- خلک اسلامي شعائرو او حدودو ته متوجه کول.

۱۳- د انسي او جني شيطانانو د مکر څخه د خلکو خبرول.

د دعوت الى الله اهميت او فضيلت :

دعوت الى الله يا أمر بالمعروف او نهی عن المنکر زیات فضيلت او ستر اهميت لري ځکه دعوت د پیغمبرانو عليهم السلام دنده ده او د نیکو کسانو دنده ده او زمونږ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په نبوت سره د پیغمبرۍ سلسله ختمه شوې ده او د اسلامي دعوت مسئولیت امت ته

سپارل شوى دى ، رسول الله صلى الله عليه وسلم او د هغوى (صلى الله عليه وسلم) مبارك صحابه كرام رضى الله عنهم اجمعين په ډير كم وخت كې اسلام د دعوت او جهاد له لارې د شرق نه تر غرب ، شمال نه تر جنوب او د هغه وخت ټولو لويو وچو او نړۍ ته ورسولو نن عصر دا دنده د امت اوسني نسل ته پاتې ده او زمونږ څخه به بل نسل ته پاتې كيږي .

دعوت زيات فضيلت لري په قرآنكريم او سنتو كې يې زيات فضيلت ذكر شوى دى .

۱- د الله لورې ته دعوت او بلنه د انبياء عليهم السلام عمل دى ، د ټولو صحابه كرامو ، تابعينو او د خير القرون د ټولو صالحو كسانو كار دى .

الله سبحانه وتعالى فرمايي : ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾^۱

ژباړه : او مونږ په هر امت كې د همدې خبرې لپاره استازي لېږلي دي چې : اى خلكو ! د يوه الله اطاعت وكړئ او له طاغوت نه ځان وژغورئ ، خو ځنو ته الله هدايت وكړ او ځني د دوى هغه وو چې ثابته شوه پرې گمراهي (حق يې قبول نه كړ) ، نو وگرځئ تاسې په ځمكه كې او وگورئ چې د هغو خلكو پايله څه شوه چې پيغمبران به يې درواغجن گڼل .

او د خپل آخرين رسول محمد صلى الله عليه وسلم په اړه فرمايي :

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾^۱

^۱ - سوره النحل : ۳۶ .

ژباړه: (دا متقيان مؤمنان چې مقرر دی دوی ته رحمت) هغه کسان دي چې متابعت کوي د هغه رسول چې نبي او امی دی، هغه رسول چې په تورات او انجيل کې یې لا پخوا د هغه په هکله لیکنه لیدلې وه. زما دا استازي به په نیکو کارونو امر کوي او له بدو کارونو به منع کوي.

پس الله تعالی پیغمبران ددې لپاره مبعوث کړي دي چې خلک د الله تعالی طرف ته وبولي، هغوی ته په نیکو کارونو امر وکړي او له بدو کارونو څخه یې منع کړي تر څو دوی پر خلکو باندې یو حجت او دلیل وي، لقوله سبحانه وتعالى: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾^۱

ژباړه: ټول پیغمبران زېری ورکوونکي او ډار ورکوونکي لېږل شوي دي چې د الله په وړاندې د رسولانو له راتګ وروسته چاته کومه بانه او پلمه پاتې نه شي. او الله پاک ښه زوره ور او د حکمت څښتن دی.

د جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم حال داسې ؤ چې په ټولو حالاتو کې یې امر بالمعروف او نهی عن المنکر کولو، حتی د ډوډۍ خوړلو په وخت لکه چې په حدیث شریف کې راځي: «أَنْ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- بِشِمَالِهِ فَقَالَ: "كُلْ بِيَمِينِكَ"»^۲

یعنې: یو کس د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په کین لاس باندې خوراک کولو، رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه ته وفرمایل: په بني

^۱ - سورة الاعراب: ۱۵۷.

^۲ - سورة النساء: ۱۶۵.

^۳ - رواه مسلم.

لاس باندې خوراک کوه .

۲- امر بالمعروف او نهی عن المنکر د مؤمنانو له مهمو اعمالو او سترو صفاتو څخه دی ، لقله سبحانه وتعالى: [وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ]^۱.

ژباړه : او مؤمنان سړي او مؤمنانې ښځې ځينې د ځينو نورو دوستان دي امر کوي په نيکۍ او له بدو نه خلک منع کوي .

د مؤمنانو دا صفت د منافقانو پر وړاندې يو جلا کوونکی صفت دی ، لقله سبحانه وتعالى :

﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^۲
ژباړه : منافقان سړي او منافقاني ښځې ځينې له ځينو نورو نه دي هغوی د بدۍ په لور بلنه او له نيکۍ نه منع کوي ، خپل لاسونه له نېکيو نه تړي الله يې هیر کړ نو الله هم هغوی هیر کړل په رښتيا چې همدا منافقان فاسقان دي .

امام قرطبي رحمه الله وايي : چې الله تعالى د امر بالمعروف او نهی عن المنکر عمل يو فرق گرځولی په منځ د مؤمنانو او منافقانو کې ، او دا يو دليل دی چې د رښتني مسلمان به همدا صفت وي^۳ .

۳- امر بالمعروف او نهی عن المنکر ددې امت د خير او فضيلت سبب بلل شوی دی ، لقله سبحانه وتعالى : ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ

^۱ - سوره التوبه : ۷۱ .

^۲ - سوره التوبه : ۶۷ .

^۳ - تفسير القرطبي : ۴۹/۴ .

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِمَّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ^١ .

ژباړه : تاسې غوره امت ياست چې د خلکو د پاره راويستل شوي ياست ، ځکه چې د نيکۍ په لور بلنه کوئ او د بدۍ مخه نيسي او په الله ايمان لرئ او که اهل کتاب ايمان راوړي وای ډيره به ورته غوره وه ځېنې يې مؤمنان دي خو زياته برخه يې فاسقان دي .

٤- لمونځ ، زکات او امر بالمعروف او نهی عن المنکر په ځمکه کې د قرار ، اعلاء کلمه الله او د دين د قيام او نصرت عظيم اسباب دي او دا اعمال د اسلامي حکومت له سترو صفاتو څخه دي ، لقوله سبحانه وتعالى : ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾^٢ .

ژباړه : دا همغه خلک دي چې که مونږ يې په ځمکه کې شته کړو نو لمونځ دروي ، زکات ورکوي او په نيکۍ امر کوي او د بدۍ مخه نيسي او د ټولو کارونو پای الله لره دی .

٥- د هغوی د پاره د الله تعالی د جانبه عظيم اجر او ثواب دی څوک چې په بنو کارونو او اصلاح امر کوي ، لقوله سبحانه وتعالى :

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾^٣

^١ - سوره آل عمران : ١١٠ .

^٢ - سوره الحج : ٤١ .

^٣ - سوره النساء : ١١٤ .

ژباړه: د هغوی په ډیرو پټو خبرو کې هیڅ خیر نشته خو یوازې د هغه چا په پټو خبرو کې خیر شته چې په خیرات یا نیکۍ او د خلکو په مینځ په روغه راوستلو امر کوي او څوک چې دا وړ کارونه د الله د رضا د تر لاسه کولو لپاره وکړي نو مونږ به ډیر ژر لوی اجر ورکړو.

همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

له ابی هریره نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «من دعا إلى هدى، كان له من الأجر مثل أجور من تبعه، لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً»^۱.

ژباړه: کوم بنده چې د نیکۍ طرف ته خلقو ته دعوت ورکړو نو ده لره به د هغو ټولو خلقو هومره اجر او ثواب وي څوک چه د ده د دعوت سره یې نیک عمل شروع کړی وي. او ددې نیک عمل کونکو له عمله به هیڅ نه کمېږي.

۶- د امر بالمعروف او نهی عن المنکر ډله په دنیا او آخرت کې کامیاب ده: لقله سبحانه وتعالى: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۲

ژباړه: او باید له تاسې څخه یو ډله وي چې د نیکۍ په لورې بلنه کوي او له بدۍ څخه منع کوي او همدغه خلک کامیاب دي.

^۱ - رواه مسلم: ۲۶۷۴.

^۲ - سوره آل عمران: ۱۰۴.

۷- د الله تعالى په نزد بهترینه او ښه خبره د الله طرف ته بلنه ده ، لقله سبځانه وتعالی : ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾^۱

ژباړه : او د وينا له کبله به د هغه چا تر خبرې د بل چا خبره ښه وي ؟ چې د الله لوري ته بلنه کوي او ښه عمل کوي او وايي چې زه مسلمان يم .

۸- د عذاب او هلاکت او دينوي فتنو څخه نجات دی ، قال الله تعالى : ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾^۲

ژباړه : او له هغه عذاب او مصيبت څخه ځانونه وژغورئ چې يوازې تيري کوونکو ته به مو نه رسېږي . او پوه شئ چې د الله عذاب ډير سخت دی . جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : «والذي نفسي بيده، لتأمرن بالمعروف، ولتنهون عن المنكر، أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقاباً من عنده، ثم تدعون فلا يستجيب لكم»^۳

ژباړه : په هغه ذات مې دي قسم وي چې زما روح يې په واک کې دی ، تاسو به خامخا ښو ته خلک رابولئ او له بدو به يې منعه کوئ ، او که دا کار ونکړئ نږدې ده چې الله به خپل عذاب په تاسو نازل کړي ، بيا به تاسو دعاوې کوئ او قبلېږي به نه.

۹- نجات د هغه څه نه چې مخکې امتونو يې په وجه هلاک شوې وو :

^۱ - سوره فصلت : ۳۳ .

^۲ - سوره الانفال : ۲۵ .

^۳ - رواه الترمذي و صحيح الجامع .

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ * كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾^۱

ژباړه : هغه کسان چې کافران شوي دي له بنی اسرائیلو د داود او عیسی بن مریې په ژبو لعنت ویل شوي دي او دا ځکه چې هغوی سرغړونه وکړه او اندازې نه یې تیری کړی و ، له بدو کارونو څخه به یې یو بل سره نه منع کول او کړنې یې خورا بدې او پرېوتې وې .

۱۰- د الله تعالی د دین طرف ته بلنه د الله تعالی د نصرت او په ایمان او نیک عمل باندې د ثبات وسیله ده ،

[وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ]^۲

ژباړه : او الله به خامخا د هغوی کسانو ملا وتړې چې د هغه د دین ملاتړي وي بیشکه چې الله ډیر توانا او په هر څه برلاسی دی .

وقال تعالى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ،
[وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ]^۳

ژباړه :ای مؤمنانو ! که تاسې د الله د دین ملاتړ وکړئ هغه به ستاسې ملاتړ وکړي او تاسې به ثابت کړي (په دین کې) پنبې به مو کلکې کړي ، او کوم کسان چې کافران دي هلاکت یې په برخه دی او الله یې عملونه باطل کړي دي .

^۱ - سوره المائده : ۷۸-۷۹ .

^۲ - سوره الحج : ۴۱ .

^۳ - سوره محمد : ۷-۸ .

۱۱- د آسمانونو او ځمکو اوسیدونکي هغه چا ته بښنه غواړي څوک چې د الله (جل جلاله) طرف ته بلنه کوي خلکو ته د خیر په لورې لارښوونه کوي ،رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

«فضل العالم على العابد كفضلي على أدناكم» ثم قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم :- إن الله وملائكته وأهل السموات والأرضين حتى النملة في حجرها، وحتى الحوت ليصلون على معلم الناس الخير»^۱

والصلاة من الله رحمة، ومن الملائكة استغفار، ومن الغير دعاء وطلب^۲ يعنى : د عالم فضيلت په عابد باندې داسې دى لکه زما فضيلت د تاسې څخه په ادنا باندې ، بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : يقيناً الله تعالى ، د هغه ملائکې ، د آسمانونو او ځمکو اهل او حتی په غارونو کې مېرېان او حتی ماهيان په هغه باندې درود وايي کوم چې خلکو ته په خیر باندې لارښوونه کوي .

فيض القدير ليکي : د الله د جانبې درود رحمت دى ، د ملائکو د جانبې استغفار او بښنه ده او د نورو د جانبې دعا ده .

۱۲- امر بالمعروف او نهى عن المنکر د گناهونو کفارې او د بښنې وسيله ده ، جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي : فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَجَارِهِ تَكْفِيرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ^۳

^۱ - رواه الترمذي: ۵۰/۵ .

^۲ - فيض القدير .

^۳ - رواه البخاري و مسلم .

ژباړه: د سړي د پاره په اهل ، ځان ، اولاد ، ګاونډي کې فتنه او امتحان دی ، د ده د پاره روژه ، لمونځ ، زکات او صدقه او په ښو کارونو باندې امر کول او له بدو کارونو څخه منع کول د ګناهونو کفاره ګرځي .

۱۳- د چا په لاس باندې چې الله تعالی یو کس ته هدایت وکړي د دنیا او څه چې په دنیا کې موجود دي غوره دی :

له ابی نافع نه روایت چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي «لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى يَدَيْكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَغَرَبَتْ»^۱ .

: که الله ستاسو د لاس څخه یو بنده ته هدایت وکړي ستا دپاره د ټولو کایناتو نه چې پری لمر راڅیږي او پرېوزی غوره دی .

همدارنګه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَلِيٍّ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : « فَوَ اللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ »^۲ .

له سهل بن سعيد رضی الله عنه نه روایت چې رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت علی رضی الله عنه ته وفرمایلي : په الله سوګند دی که چیرې ستا په لاس الله تعالی یو کس ته هدایت وکړي ستا د پاره تر سورو او ښانو بهتر دی .

^۱ - رواه الطبراني: ۹۲۵ .

^۲ - حدیث متفق علیه .

د اسلامي دعوت حکم

اسلامي دعوت يا امر بالمعروف او نهی عن المنکر ستره اسلامي فرضیه ده ،
لقله سبحانه وتعالى :

[كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ ...]¹

ژباړه : تاسې غوره امت یاست چې د خلکو د پاره راویستل شوي یاست ،
حکمه چې د نیکی په لور بلنه کوئ او د بدی مخه نیسئ او په الله ایمان لرئ .
او په دې عمل باندې تأکید دی ، لقله سبحانه وتعالى : [وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ
يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ]²

ژباړه : او باید له تاسې څخه یو ډله وي چې د نیکی په لورې بلنه کوي او له
بدی څخه منع کوي او همدغه خلک کامیاب دي .

د ﴿وَلْتَكُنْ﴾ صیغه د وجوب صیغه ده چې په حکم او امر کولو باندې
دلالت کوي .

د امر بالمعروف او نهی عن المنکر حکم په اصل کې په اجماع د امت فرض
کفایي دی ، که د امت ځنې خلک د هغه قیام وکړي نو د نورو غاړه به ور
باندې خلاصه شي او که ټول یې ترک کړي نو ټول به گناهکاره وي .
مګر په لاندې صورتونو کې په هر کس باندې فرض عین دی :

¹ - سوره آل عمران : ۱۱۰ .

² - سوره آل عمران : ۱۰۴ .

اول صورت : په هغو کسانو باندې چې اسلامي حکومت د امر بالمعروف والنهي عن المنکر د پاره ټاکلي وي پر هغوی باندې اسلامي دعوت يا امر بالمعروف او نهی عن المنکر فرض عين دی .

دوهم صورت : په هغه صورت چې په يوه شرعي مسئله کې چا ته علم وي لکن نورو ته علم نه وي يا نورو ته هغه معروف او منکر عمل نه وي څرګند نو په دې صورت کې په دغه کس باندې الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر فرض عين ګرځي ، دا کس مسئول دی چې نور به ورباندې خبروي .
دريم : کله چې امر بالمعروف او نهی عن المنکر علمي دليل او مناقشې ته ضرورت پيدا کړي نو بيا دغه الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر او د هغه د پاره شرعي دليل او مناقشه پر هغو کسانو چې ددې صلاحيت لري فرض عين ګرځي .

څلورم : کله چې يو کس په امر بالمعروف او نهی عن المنکر باندې قادر وي او نور د هغه قيام نشي کولای نو پر دغه کس باندې الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر فرض عين دی ، لکه د کور اصلاح ، کله چې سړی په کور کې منکر ويښي په خپله ښځه او اولاد کې هغوی به له منکر نه منع کوي دغه د کور اصلاح د کور په سرپرست باندې فرض ده ځکه چې بل څوک د هغه په کور کې مداخله نشي کولای .

پنځم : کله چې منکرات زيات شي ، جهل او ناپوهي غالبه شي او داعيان کم شي د امر بالمعروف او نهی عن المنکر ځانګه نه وي او د هغوی د توان څخه ووځي ، نو په دې صورت کې پر ټولو باندې د خپل توان موافق امر

بالمعروف او نهی عن المنکر فرض عین دی . نن چې مسلمانان د کوم حالت سره مخ دي دا همدغه صورت دی^۱ .

کله چې منکرات او فساد زیات شي امر بالمعروف او نهی عن المنکر ځکه فرض عین ګرځي چې جهاد له باب د امر بالمعروف او نهی عن المنکر څخه دی ، کله چې د مسلمانانو په ملک باندې کفار یرغل وکړي جهاد فرض عین ګرځي ، همداسې د فساد او منکراتو د زیادت په وخت کې امر بالمعروف او نهی عن المنکر هم فرض عین ګرځي .

اسلامي دعوت د امت مسئولیت دی :

په هره زمانه کې الله تعالی د انسانانو د هدایت لپاره پیغمبران(علیهم السلام) رالیږلي دي چې ورستی او خاتم النبیین پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم دی ، او په جناب نبی صلی الله علیه وسلم باندې د پیغمبری سلسله ختمه شوې ده ، ځکه چې:

✓ جناب نبی صلی الله علیه وسلم د خاص قوم او خاص هیواد او خاص زمان لپاره نه دی مبعوث شوی بلکې د قیامت تر ورځې پورې د ټول عالم ټولې نړۍ لپاره مبعوث شوی دی .

✓ الله تعالی دغه امت د دعوت الی الله لپاره انتخاب کړی دی . خلکو ته د الهي دین ، رحمت او هدایت رسول امت ته پاتې او دا د امت مسئولیت دی چې نړیوالو ته به دین رسوي د همدې کار په وجه نومړی امت د ټولو امتونو غوره امت دی .

^۱ -الموسوعة الفقهية ج ۶ ص ۲۴۸ .

لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى: [كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ] ^۱.

د امت هر کس د خپل توان ، خپل موقف او خپل استعداد له مخې مسئل دی .

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا...» ^۲.

ژباړه : هر يو د تاسې راعي (شپون) دی او هر يو د تاسې د خپل رعیت (لاس لاندې کسانو) په برخه کې مسئل دی (د رعیت په اړه به له ده څخه پوښتنه کېږي) د ټولنې رهبر د خپل رعیت شپون او د خپل رعیت مسئل دی ، سړی د خپل کور د اهل مسئل دی ، ښځه د میره په کور کې د خپل اولاد شپنه او مسئله ده .

د ټولنې رهبر او مشر د ټولنې او هیواد په سطح مسئل دی ، ځکه چې د اسلامي حکومت اساسي دنده همدا ده .

والدین د کورنۍ پر وړاندې مسئل دي ، لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا] .

ژباړه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپل اهل عيال مو د دوزخ له اوره وساتئ .

همداسې هر کس د خپل توان موافق مسئل دی .

^۱ - سوره آل عمران ۱۱۰ .

^۲ - رواه البخاري: ۸۵۳ .

علم امانت دی نورو ته رسول یې مسئولیت دی:

د شریعت علم امانت دی او د عالم دا مسئولیت دی چې هغه به ټول ضروري شرعي احکام په صحي توګه تر نورو پورې رسوي ټولنه به د الهي اوامرو او نواهی څخه خبروي خلکو ته به په نیکې امر کوي او له بدو کارونو څخه به یې منع کوي .

ددې ستر مسئولیت په وجه الله تعالی علماؤ ته لوی فضیلت ورکړی دی :

[قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ]^۱

ووايه : هغه کسان چې پوهیږي او هغه کسان چې نه پوهیږي سره برابر دي ؟ بې شکه چې پوهان پند اخلي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :

«مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ»^۲

ژباړه: چاته چه الله پاک د خير اراده وکړي نو په دين کښي پوهه ور په برخه کړي . ريشتيا ده چه زه يوازی ويشونکی یم (د علم شریعت) او پاک خدای اصلي ورکونکي دی ، او دا امت به همداسې قايم او استوار وي او د مخالفانو مخالفت به دوی ته ضرر و نه رسوي تر هغه پورې څو قیامت شي .

^۱ - سوره الرمز : ۹ .

^۲ - رواه البخاري : ۳۱۱۶ .

او فرمايې: «مَنْ جَاءَهُ الْمَوْتُ وَهُوَ يَطْلُبُ الْعِلْمَ لِيُحْيِيَ بِهِ الْإِسْلَامَ فَبَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّبِيِّينَ دَرَجَةٌ وَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ»^۱.

ژباړه: چاته چه مرگ ورسېږي او هغه تر دې وخته پوري دعلم په طلب او لتونه كښې وي چه د هغه په واسطه اسلام را ژوندی كاندې د هغه او دپيغمبرانو په مينځ كې به يوه درجه توپېر په جنت كې موجود وي . (هغه دنبوت درجه ده)

د علماوو غفلت د ټولنې تباهي ده :

د هر ولس او ټولنې علماء به په صفا او سپينو الفاظو خلكو ته حق بيانوي په حق بيانولو كې به د هيڅ چا خاطر نه كوي نه به له چا څخه شرميږي او نه به له چا څخه وېرېږي ځكه چې د رښتني ديني علماؤ دا صفت وي چې هغوی به يوازې له الله تعالى څخه وېرېږي او له الله تعالى څخه به نور خلك وېروي .

لقلوله سبحانه وتعالى :: ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾^۲

ژباړه: يقيناً د الله تعالى څخه د هغه پوه بنده گان (چې د شريعت په ضروري احكامو پوه وي) وېرېږي.

په هر اندازه چې د يوې ټولنې علماء تقوا داره ، اصلاح كوونكي ، د مسئوليت احساسونكي او فعال وي په همغه اندازه به ټولنه له الله (جل جلاله) وېرېدونكې او اصلاح وي .

^۱ - مشکاة المصابيح: ۲۴۰ اسناده مرسل.

^۲ - سورة فاطر: ۲.

که د ټولنې علماء حق بيان نه کړي د خلکو اصلاح نه را ځي خلک د گمراهۍ گندې ته لويږي ځکه عام خلک اکثراً د بڼو او بدو حلالو او حرامو فرق نشي کولای دوی د علماؤ پر وينا عمل کوي .

[إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ]¹ .

ژباړه : يقيناً چې کوم خلک پتوي څه چې مونږ نازل کړی دی د صاف حکم او هدايت پس د هغې نه چې مونږ دا ښکاره کړی دی د خلکو د پاره په کتاب کې په دوی باندې لعنت کوي الله او لعنت کوي لعنت کوونکي مگر چا چې توبه وکړه او سم يې کړې خپلې خبرې او بيان يې کړه د حق خبره نو داسې خلک معاف کوم ، او زه توبه قبلونکی معاف کوونکی او مهربان يم .

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : «مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ عَلِمَهُ ثُمَّ كَتَمَهُ أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ»² .

ژباړه: څوک چه دیوه عالم نه پوښتنه وکړي او ده ته د هغه علم وي او هغه پټ کړی د قیامت په ورځ به يې په خوله کښي د اور قیزه ور واچوله شي .

¹ - سورة البقره : ۱۵۹- ۱۶۰ .
² - رواه سنن الترمذي : ۲۶۴۹ ، الترغيب و الترهيب : ۹۷/۱ .

د امر بالمعروف د ترک کولو خطرناکې پایلې

۱- د عام هلاکت او بلاء نزول :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «إن الله عز وجل لا يعذب العامة بعمل الخاصة، حتى يروا المنكر بين ظهرانهم وهم قادرون على أن ينكروه، فإذا فعلوا ذلك عذب الله الخاصة والعامة»^۱

ژباړه : يقيناً الله تعالى د خاصو خلکو په گناه عام خلک نه عذابوي ، مګر دا چې هغوی منکر او گناه ويني او د گناه څخه په انکار او منع کولو قادر وي خو نه يې منع کوي نو کله چې دا کار وکړي نو الله تعالى د خاصو خلکو په گناه په عامو خلکو عذاب راوړي.

له جابر رضي الله عنه څخه روايت چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : «اوحى الله عز وجل الي جبرئيل عليه السلام ان اقلب مدينة كذا و كذا باهلها فقال يا رب ان فيهم عبدك فلانا لم يعصك طرفة عين قال تعالى اقلبها عليه و عليهم فان وجهه لم يتمعر في ساعة قط»^۲.

ژباړه: الله تعالى جبرائيل عليه السلام ته حکم وکړ چه فلانی کلی سره له خپلې ټولې آبادۍ په بل مخ کړه ، جبرائيل عليه السلام عرض وکړ چې په دې کلی کې خو ستا فلانی بنده هم دی ، چې د ستګې د رپ په اندازه يې هم ستا نافرمانی نده کړی دالله (جل جلاله) د طرف نه حکم وشو چې دغه آبادي سره د دغه بنده په ټولو باندې واوره ځکه چې د یوساعت د پاره هم د دغه بنده مخ زما له وجې متغیر شوي ندی .

^۱ - فتح الباري شرح صحيح البخاري.

^۲ - رواه البيهقي في شعب الايمان.

۲- د دعا رد ، د خلکو دعا به نه قبليري :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي: « مروا بالمعروف وانها عن المنكر قبل أن تدعوا فلا يستجاب لكم »^۱.

ژباړه: په نیکو کارونو امر کوئ او له بدو کارونو منع کوئ مخکې له دې چې تاسې به دعا کوئ او ستاسې دعا به نه قبليري .

۳- د زړه کلکوالی :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي : « تعرض الفتن على القلوب كالحصير عوداً عوداً ، فأی قلب أشربها نكت فيه نكتة سوداء ، وأی قلب أنكرها نكت فيه نكتة بيضاء ، حتى تصير على قلبين ، على أبيض مثل الصفا ، فلا تضره فتنة مادامت السماوات والأرض ، الآخر أسود مرباداً كالکوز مجخياً لا يعرف معروفاً ولا ينكر منكراً إلا ما أشرب من هواه »^۲.

ژباړه: زړونه به د فتنو سره داسې مخامخ شي لکه پوزی یو پر بل پسې ، نو کوم زړه چې په دغو فتنو باندې خوښ او راضي شو نو په هغه کې به یو تور داغ پیدا شي . او کوم زړه چې هغه بد وگڼل په هغه کې به سپین داغ پیدا شي تر څو ټول سپین شي لکه صافه ډبره ، نو څو پورې چې ځمکې او آسمانونه دي دغه زړه ته به فتني ضرر ونه رسوي ، هغه بل تور (زړه) به لکه د کرې شوې او یا سوری کوزې پشان وي چې نه به ښه کار پیژني او نه به له بد کار څخه کرکه کوي مگر په هغه کې به یوازې هوا او خواهاشات خښل کیږي .

^۱ - رواه ابن الماجه و ابن حبان.

^۲ - رواه مسلم .

٤- لعنت اود الله تعالى د رحمت څخه لرې والى ، لقوله سبحانه وتعالى :
 [لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ، كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ...]^١
 ژباړه : په هغو كسانو باندې، چې په بني اسرائيلو كې كافر شوي دي، لعنت
 شوى دى د داود او د مريې زوى عيسى په ژبه، دا ځكه چې دوى نافرماني
 وكړه او دوى له حد نه تېرېدل ، دوى به له هغه ناروا كار نه يو بل نه منع
 كول چې دوى به هغه كاوه.

٥- د دين او اهل حق غربت اود اهل فسق غلبه
 رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «بدأ الإسلام غريباً وسيعود كما
 بدأ غريباً».^٢

ژباړه: اسلام بې كسه او غريب شروع شوي دى او بيا به بې كسه او غريب
 شي لكه څنگه چه شروع شوى و.

٦- د امت څخه د خپر د وصف له مينځه تلل:
 [كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ]^٣
 ژباړه : تاسې غوره امت ياست چې د خلكو د پاره راويستل شوي ياست ،
 ځكه چې د نيكي په لور بلنه كوئ او د بدى مخه نيسئ.

٧- عامو خلكو ته د گناه او معاصي ښه ښكاره كېدل او د جهل ظهور ،
 ځكه كله چې منكر او نارواه كار عام شي نو عام خلك گمان كوي چې دا كار
 باك نلري او حياء له مينځه ځي لكه چې اوس وخت كې همدا حال دى^١

^١ - سوره المائده : ٧٨-٧٩ .

^٢ - رواه مسلم : ١٤٥ .

^٣ - سوره آل عمران : ١١٠ .

اسلامي دعوت د نجات وسيله ده :

الله سبحانه وتعالى په زمانه باندې قسم کړی دی چې : [وَالْعَصْرِ] د څه لپاره ؟ ددې لپاره چې زمانه زیات اهمیت لري ، په دې دنیا کې د انسان ژوند او د هغه لپاره د ټولو موجوده کائناتو تسخیر زیات اهمیت لري او د ستر هدف لپاره دغه فاني دنیا ته راغلی دی ، کچېرې دغه څو ورځې ژوند تیر شي نو بیا هیڅکله نه راکړي ، دوهم او دریم چانس نشته .

په دنیا کې د انسان د ژوند هدف د خپل خالق ، رازق او پالونکي عبادت دی .
الله سبحانه وتعالى فرمایي: [وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ]^۱

ژباړه : او نه مو دي پیدا کړي پیریان او انسانان مگر دا چې عبادت وکړي زما .
او فرمایي: [اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ]^۲

ژباړه: عبادت وکړئ د هغه رب چې تاسې او له تاسې څخه مخکې ټول خلک یې پیدا کړي دي ، تر څو تاسې پرهیزګاران شئ . هغه ذات چې ستاسو لپاره یې ځمکه وغورولې ، آسمان یې چټ جوړ کړ او له پاسه یې اوبه را ښکته کړې ، په اوبو سره یې ستاسې د خوراک لپاره ډول ډول مېوې را وښکلې . نو باید تاسې هم له الله پاک سره نور څیزونه برخه من ونه ګرځوئ .

مګر ډیرو انسانانو د خپل ژوند هدف ونه پېژندلو چې زه د څه لپاره پیدا

^۱ - تفسیر السعدي : ۵۵/۲ .

^۲ - سوره الذاریات : ۵۶ .

^۳ - سوره البقره : ۲۱ ، ۲۲ .

شوی یم او مسئولیت می څه دی ؟

نو الله سبحانه وتعالى فرمايې : [وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ] (قسم دی په زمانه یقیناً ټول انسانان په زیان او خسران کې دي).

زیات شمیر انسانان گمراه شوي دي.

مګر یوازې هغه کسان کامیاب دي چې څلور صفات ولري او دا څلور دورې ټولې پوره کړي.

[إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ].
ژباړه : پرته له هغو کسان چې ایمان راوړی او نیک عملونه یې کړي وي او یو تر بله یې وصیت کړی وي په حق سره او وصیت یې کړی وي په صبر سره.
اول صفت:

هغه کسان کامیاب دي چې ایمان راوړي او پخپل ایمان کلک ودريري.

دوهم صفت:

صالح اعمال ترسره کړي چې د ریا او نفاق څخه پاک وي لکه لمونځ ، زکات ، روژه ، حج او نور.

او هر عمل صالح د قبول لپاره دا شرط دی چې په هغه کې به اخلاص وي یعنې یوازې د الله تعالی لپاره به وي ریا پکې نه وي او بل په هر عمل صالح کې د رسول صلی الله علیه وسلم متابعت شرط دی یعنې د هغه په طریقه سره به وي د اسلامي شریعت موافق به وي.

یعنې د ایمان راوړلو وروسته نجات او بری نشي موندای څو پورې چې د الله تعالی اوامر پر ځای نه کړي د عمل الصالحات په سر کې لمونځ قرار لري ،

کچهرې د بنده لمونځ صحي وو نور اعمال يې هم صحي دي او د قيامت په ورځ د لمانځه له مخې د نورو اعمالو تلل دي او که لمونځ خراب وو ټول دنيوي او آخروي مسئوليتونه او کارونه يې خراب دي ، د لمانځه کمال په جومات کې په جماعت سره ادا کول او د ښځې لپاره پخپل کور کې په پخپل وخت لمونځ کول دي.

حضرت عمر فاروق رضی الله عنه خپلو امراء او واليانو ته وليکل : [إِنَّ أَمْرَ أَمْرِكُمْ عِنْدِي الصَّلَاةُ فَمَنْ حَفَظَهَا فَقَدْ حَفَظَ دِينَهُ، وَمَنْ ضَيَّعَهَا فَهُوَ لَمَّا سَوَاهَا أَضْيَعٌ، وَمَنْ الْمَحَافِظَةُ عَلَيْهَا أَدَاؤُهَا جَمَاعَةً فِي الْمَسْجِدِ]¹.

ژباړه : تر ټولو مهم د تاسې له امورو څخه ماته لمونځ دی ، پس هر چا چې د هغه حفاظت وکړ هغې خپل دين وساتلو او څوک چې هغه ضايع کړي هغه ته د نورو شيانو ضايع کول آسان دي او د هغه محافظت دا دی چې لمونځ په جمع په جومات کې ادا شي.

درېم صفت :

التواصي بالحق (په حق سره توصيه ده) ځکه چې دين نصيحت دی ، د مؤمنانو سړيو او مؤمنو ښځو دا صفت دی چې هغوی به په نيکۍ امر کوي او له بدۍ څخه به خلک منع کوي.

لقله سبحانه وتعالى : [وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ]².

¹ - نقل : ابن قيم الجوزي .

² - سورة التوبة : ٧١ .

ژباړه : او مؤمنان سړي او مؤمنانې ښځې ځينې د ځينو نورو دوستان دي امر کوي په نيکي او له بدليو نه خلک منع کوي.

[الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ...]

ژباړه : منافقان سړي او منافقانې ښځې ځينې له ځينو نورو نه ، هغوی د بدۍ په لور بلنه کوي او له نيکي څخه منع کوي.

د کور مشر او مشره ديني مسئوليت لري چې خپلو اولادونو ته په نيکي امر وکړي هغوی ته د شرعي علم زمينه برابره کړي تر څو د خپل خالق ، خپلو والدينو ، خپل ځان او نور مخلوق حقوق وپيژني او د هغه د ټولو ديني امورو څارنه وکړي. او له بدو کارونو څخه منع کړي.

اوس کچېرې يو سړی پوره پرهيزکاره وي خو د خپلو ماتحتو د پرهيزکارۍ هيڅ خيال او فکر ورسره نه وي دا سړی بری نشي موندای ولې ؟ ځکه په ده کې د [التواصي بالحق] صفت نشته .

خلورم صفت :

التواصي بالصبر (په صبر باندې توصيه کول) ، او صبر خلور مراتب لري.

۱ - په طاعاتو باندې صبر کول ځکه چې په دې کې څه مشقت شته نو د اطاعت په ادا کولو کې صبر ته ضرورت دی ، لقوله سبحانه وتعالى : [رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا]

ژباړه : د آسمانونو او ځمکې او هغو ټولو شيانو رب دی چې د دواړو په مينځ

۱ - سوره التوبه : ۶۷ .

۲ - سوره مريم : ۶۵ .

کې دي ، نو يوازې د هغه عبادت کوه او صبر کوه په عبادت د دغه (الله) کې ،
آيا پيژنې ته ده ته کوم هم نام ؟ (بلکه نه يې لري).

۲- په گناهونو باندې صبر کول ، نفس اماره هميشه انسان ته د بدو
کارونو وسواس وراچوي نو مسلمان ته پکار ده چې د خواهشاتو څخه په
پوره صبر سره پرهيز وکړي ځکه چې د شهواتو لاره د دوزخ لاره ده ، رسول
صلی الله عليه وسلم فرمايلي : «وحفت النار بالشهوات» (او دوزخ په
شهوتونو پوښل شوی دی).

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [فَأَمَّا مَنْ طَغَى * وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * فَإِنَّ
الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى * وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى * فَإِنَّ
الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى]^۱.

ژباړه: (او چا چې سرغړونه کړې وي . او دنيا ژوند يې په هر څه غوره گڼلې
وي نو دوزخ يې د ورتگ ځای دی او څوک چې د خپل رب له مخامخ کېدو
څخه ډار شوي وي او ځانونه يې له نفسي او شهوانې هيلو ساتلې وي نو
جنت يې د ورتگ ځای دی).

۳- د حق توصيه او د حق بيان او په نیکو کارونو امر کول او له بدو کارونو
څخه منع کول له مشکلاتو سره تړلي دي نو په دې مشکلاتو باندې صبر
کول پکار دي ځکه چې دا لوی کار دی ، د پيغمبرانو عليه السلام لاره ده
ستړې حوصلې او استقامت ته ضرورت لري.

۴- د الله تعالى په تقديراتو باندې راضي کيدل ، په مشکلاتو او مصيبتو
باندې صبر کول ځکه چې دا امتحان دی.

^۱ - سوره النازعات: ۳۷-۴۱ .

[وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ]^۱

ژباړه: او خامخا به آزمو تاسو په ډار ، لوړې د مالونو ځانونو او د ميوو په
كموالي او صبر كوونكو ته زېرى وركړه . هغه كسان چې كله كوم مصيبت ور
ورسيږي وايي چې : مونږ ټول د الله يو او مونږ ټول به هغه ته بيا ور گرځو

^۱ - سورة البقره: ۱۵۵-۱۵۶ .

دوهم فصل

د داعي صفات

اول - اخلاص نيت:

اسلامي دعوت عبادت دی او د هر عبادت د قبول شرط اخلاص دی ، د داعي نيت او قصد به يوازې د الله تعالى رضا وي ځکه چې د هر عمل قبلېدل په نيت پورې اړه لري :

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً] ^۱.

ژباړه : او هغوی ته پرته له دې هيڅ امر نه وو شوی چې : عبادت وکړي د الله داسې چې خالص او سوچه کوونکی وي الله لره (د شرک او نفاق څخه پاک) په داسې حال کې چې را ګرځېدونکي وي د باطل څخه حق ته. جناب رسول صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «إنما الأعمال بالنیات وإنما لكل امرئ ما نوى» ^۲.

ژباړه: د ټولو عملونو قبلېدل په نيت پورې اړه لري، انسان ته د ده د نيت موافق ثواب او بدله ورکول کېږي.

په دعوت کې د اخلاص آفات په لاندې ډول دي :

^۱ - سوره البينه: ۵.

^۲ - رواه البخاري.

✓ د خلکو څخه د عوض غوښتنه .

✓ د خلکو د خوشحالی ، مننه او آفرین غوښتنه .

✓ ریا او ځان ښودنه .

داعي به د دنیاوې متاع او هدف لپاره کار نه کوي بلکي د ده اجر په رب العالمین دی.

لقله سبحانه وتعالى: [وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ]^۱.

دوهم- د مسئولیت ادا کول:

دعوت او امر بالمعروف او نهی عن المنکر مستحب کار نه دی چې ترک یې گناه ونه لري ، بلکي یوه محکمه اسلامي فریضه ده ، په دې باره کې هر مسلمان د خپل توان موافق مسئول دی .

جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»^۲.

ژباړه: هر یو د تاسې راعی (شپون) دی او هر یو د تاسې د خپل رعیت (لاس لاندې کسانو) په برخه کې مسئول دي.

^۱ - سوره الشعراء .

^۲ - رواه البخاري .

هيڅ مؤمن نجات نشي موندلای څو پورې چې د دغه مسئوليت احساس ونه کړي .

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ] (قسم دی په زمانه يقيناً ټول انسانان په زیان او خسران کې دي).

مګر یوازې هغه کسان کامیاب دي چې څلور صفات ولري او دا څلور دورې ټولې پوره کړي :

[إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ] ^۱
ژباړه: پرته له هغو کسان چې ایمان راوړی او نیک عملونه یې کړي وي او یو تر بله یې وصیت کړی وي په حق سره او وصیت یې کړی وي په صبر سره.

دریم - علم او بصیرت:

د داعي لپاره علم شرط دی، د څه په اړه چې خلکو ته دعوت ورکوي په هغه باندې به عالم لري .

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ] ^۲
ژباړه: ووايه: دا زما لاره ده، د الله طرف ته بلنه کوم، په ښه بیان او بصیرت سره.

{ عَلَى بَصِيرَةٍ } شامل دی دریو امورو لره:

^۱ - سوره العصر .
^۲ - سوره يوسف: ۱۰۸ .

۱- داعي چې کوم شي ته خلک رابولي د هغه په حکم به عالم وي ، کچېرې يو شی پخپل ظن او گمان هغه ته واجب ښکاري مگر په شرع کې واجب نه وي نو د الله تعالی په بنده گانو باندې به د هغه څه الزام کوي کوم چې الله تعالی پخپلو بنده گانو د هغه الزام نه وي کړی ، او کچېرې هغه پخپل ظن او گمان خلک د يو شي څخه منع کوي مگر په شریعت کې حرام نه وي نو د الله تعالی پر بنده گانو به یې حلال حرام کړي وي.

۲- داعي به د مخاطب او يا هغه ډله او قوم په عقیده او احوالو پوه او عالم وي کوم ته چې دی دعوت ورکوي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم چې کله معاذ رضی الله عنه یمن ته لیږلو نو هغه ته یې وفرمایل : «انک ستاڼي قوم أهل الكتاب»^۱.

۳- د دعوت ورکولو په طریقه او منهج به عالم وي، لقوله سبحانه وتعالى: [ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ]^۲ ژباړه: بلنه کوه ليارى د رب خپل ته په حکمت او ښکلي نصیحت سره او له دوى سره په هغې طریقي سره مجادله (مباحثه) کوه چې هغه تر ټولو ښه وي.

او کچېرې د انسان سره علم نه وي نو لومړی دې ځان پوه کړي او بيا دې نورو ته دعوت ورکړي ، د علم د پاره دا شرط نه دی چې سړی بحر وي بلکي

^۱ - رواه البخاري .

^۲ - سورة النحل: ۱۲۵ .

د خپل وس موافق به لومړی په يوه مسئله او حکم ځان پوهوي او بيا به يې نورو ته رسوي (بلغو عني ولو ايه).

څلورم - ښه اخلاق :

د داعي لپاره ښه اخلاق شرط دی لکه : صدق (رښتيا ويل) ، تواضع ، په وعده وفا کول ، امانتداري ، شجاعت ، حلم او نرمي .

حلم د قهر او غوصی په وخت کې د نفس کنترولولو ته او عقل نه کار اخيستلو او د عفوی او بخشش لاره غوره کولو ته وايي .

چې د يوه دعوتگر لپاره اساسي شرط گڼل کېږي ځکه د دعوت ورکونکي هدف د زړونو لاس ته راوړل وي او زړونه يوازې په نرمې او مهربانه وينا لاس ته راوړل کېږي .

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ هُمْ وَلَوْ كُنْتَ فُظًّا غَلِيظًا الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ...]^۱

ژباړه: نو (يواخې) د الله د رحمت په سبب ته د دوی لپاره نرم يې او که چېرې ته بدخويه، سخت زړی وی (، نو) خامخا دوی به ستا له چاپېره نه خواره شوي وو، نو دوی ته معافي کوه.

حضرت علی رضی الله عنه زړه د يوه حيوان سره تشبېح کړی چې يوازې په نرمۍ رام کېږي او بس .

همداسې د داعي لپاره صدق او رښتينولي مهم صفت دی ځکه چې دی خلکو ته دين رسوي ، د خير او اصلاح خبره رسوي نو د ده وينا به خلکو ته هغه

^۱ - سوره آل عمران : ۱۵۹ .

وخت د اعتبار وړ وي چې دی په خلکو کې صادق وي ، درواغجن ، بې وعدي او نور بد اخلاقه صفات ونه لري ځکه چې دده اعتبار له مينځه وړي .
جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم د بعثت څخه مخکې په قريشو کې په امين باندې مشهور وو .

پنځم - صبر:

د الله تعالى لورې ته بلنه او د حق بيان او په نیکو کارونو امر کول او له بدو کارونو څخه منع کول له مشکلاتو سره تړلي دي نو په دې مشکلاتو باندې صبر کول پکار دي ځکه چې دا لوی کار دی ، د پیغمبرانو علیه السلام لاره ده سترې حوصلې او استقامت ته ضرورت لري ، الله سبحانه وتعالى پیغمبرانو او د هغوی لارویانو ته په صبر کولو حکم کړی دی ، لقوله سبحانه وتعالى: [فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ] .^۱
ژباړه: (ای نبی!) ته صبر کوه، لکه چې د اولو العزم رسولانو صبر کړی دی او د دوی په هکله (د عذاب) تلوار مه کوه.

د عصر په سورت کې د تواصوا بالحق (دعوت الى الله) وروسته متصل د نجات وسیله صبر بلل شوی دی یعنې «تواصوا بالصبر» لازم دی ، لقوله سبحانه وتعالى: [وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ] .^۲

^۱ - الأحقاف: ۳۵.

^۲ - سورة العصر.

شپږم - تقوى ، پخپله وينا او علم باندې عمل کول :

د مسلمان داعي وينا به له عمل سره موافق وي .

ځکه چې خلک د هغه اعمال ، اقوال او سلوک څاري او د هغه تقلید کوي .
د داعي وينا هغه وخت پر خلکو تاثیر کوي چې خپله ده عمل ورباندې کړی وي .

او د داسې کس لپاره سخت وعید راغلی دی چې خلکو ته په ښو کارونه امر کوي خو خپله یې نه کوي او خلک له بدو کارونو منع کوي مگر خپله د حلال او حرام هیڅ خیال نه کوي .

الله سبحانه وتعالی فرمایي: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ**^۱ .

ژباړه: ای مؤمنانو هغه څه ولی وایئ چې نه یې کوئ، د الله پر وړاندې دا ډیره د قهر او کینې خبره ده چې: هغه څه ووايئ چې کوئ یې نه.

اسما مه رضی الله عنه وایي چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه مې اړوندلی چې ویي فرمایي: **«يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ، فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ، فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ: أَيُّ فُلَانٍ، مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ**

^۱ - سوره الصف: ۲-۳ .

أَمْرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيَهُ وَأَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيَهُ»^١.

ژباړه: د قيامت په ورځ به يو کس راوستل شي او دوزخ ته به ور وغځول شي او په تيزی سره به يې کلمي د باندې تويې شي په خپلو کلمو به د خړه د خپر په شان غوږل کوي. دوزخيان به د ده چاپير راتول شي ورته وايي به ای فلان! په تا څه شوي د آيا ته نه وې چې مونږ ته به مو امر بالمعروف او نهی عن المنکر کولو؟ وايي به هو تاسې ته به مې په نيکي امر کولو خو خپله به مې نه انجامول او تاسې ته به مې د منکر کار څخه منع کوله خو خپله به مې تر سره کول.

اووم - قدوه حسنه (نيکه نمونه)

د حق د لارې داعي ته ښايي چې په ټولو چارو لکه: اخلاق، آداب، معاملات او د ژوند په ټولو چارو کې د سنتو پابند وي ځکه زمونږ لپاره قدوه حسنه او اقتداء جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم دی.

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ]^٢

ژباړه: يقيناً چې تاسو لپاره د الله په رسول کې ډېره ښه بېلگه او اقتدا ده.

ډير کسان چې پر اسلام باندې مشرف شوي دي د مسلمانانو د حسن معاملې، صداقت، عدالت او اخلاقو او ښه سلوک تر تاثير لاندې راغلي او په اسلام باندې مشرف شوي دي.

د دعوت له سترو وسايلو څخه يو هم عملي او سلوکي دعوت دی چې هغه خپل ځان قدوه حسنه جوړول دي.

^١ - رواه البخاري: ٣٢٦٧.

^٢ - سورة الاحزاب: ٢١.

آتم- د شرعي منهج موافق دعوت:

د هغه کس لپاره چې د فساد په زمانه کې د خلکو د اصلاح کوښښ کوي لوی اجر دی.

جناب رسول صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا ثُمَّ يَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: «الَّذِينَ يُصْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ»^۱.

يعني: اسلام بې کسه او غريب شروع شوي دي او بيا به بې کسه او غريب شي لکه څنگه چه شروع شوی و پس طوبی (خوشحالي، اکرام، لوی خیر او جنت دی) لپاره د غریبانو – چا پوښتنه وکړه يا رسول الله! غریبان کوم کسان دي؟ هغوی صلی الله علیه وسلم وفرمایلي: هغه کسان دي چه د فتنو او فساد په وخت کې د خلکو د اصلاح کوښښ کوي.

خو دا په پام کې ولرله چې ته د الله تعالی لارې ته بلونکی یې، دا لاره د پیغمبران علیهم السلام لاره ده، دا لاره د جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم لاره ده، نو باید چې دعوت د هغه په منهج او طریقه برابر وي. ستا دعوت به په حکمت او ښه موعظت سره وي.

لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: [ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ]^۱

^۱ - رواه أحمد والترمذی- السلسلة الصحيحة .

ژباړه : بلنه کوه ليارى د رب خپل ته په حکمت او ښکلي نصيحت سره او له دوى سره په هغې طريقې سره مجادله (مباحثه) کوه چې هغه تر ټولو ښه وي.

د څه نه چې خلک نا خبره وي هغوى به ورڅخه خبروې ، د څه څخه چې غافله وي هغه ته به يې متوجه کوې ، د حال او وخت مناسب بيان به ورته کوې ، ستا بيان به د خلکو د سويې سره سم واضح او ساده وي . ابن مسعود رضی الله عنه روايت کوي چې جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي:

«ما أنت بمُحدثٍ قوماً حديثاً لا تَبْلُغُهُ عقولهم ، إلا كان لبعضهم فتنة»
(رواه مسلم).

يعني: که ته قوم ته داسې وينا وکړې چې د هغوى عقل او فهم ور ونه رسيږي نو د ځينې د پاره به (دا مهېمه وينا) فتنه جوړه شي.

د بيان او موضوع بې ضرورته اوږدول پکار نه دي ، او د موضوع دومره تکرار په کار نه دی چې خلک د خستکۍ احساس وکړي ، د کبر او د خلکو د تحقير څخه ځان ساتل پکار دي .

او د دعوت اصول او قواعد په نظر کې نيول پکار دي چې بيان يې وروسته را روان دی .

نهم- د دعوت په کار کې د توان موافق کوښښ:

د دعوت الى الله کار او د دين نصرت او بقاء لپاره منډې ، هلې ځلې او کوښښ غواړي ، د خپل وخت ، مالي ، علمي او بدني استعداد کارول غواړي ، چې دا عظيم کار دی دا کار په سستی ، کسل او تمبلی نشي تر سره کيدلای . لقوله سبحانه وتعالى : [وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ]^۱ .

ژباړه: او هغه کسان چې په (دين) زمونږ کې کوښښ کوي (، نو) مونږ به دوی ته خامخا ضرور خپلې لارې وښيو او بېشکه الله خامخا د ښکې کوونکو ملگری دی.

لسم: عبادت او اطاعت :

د دعوت کار د زړه په قوت تر سره کېږي او د زړه قوت په عبادت کې دی ځکه جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم ته حکم کېږي : [قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا] (په شپه کې لمانځه ته ودرېږه مګر لږه حصه).

دا ځکه چې د عبادت په وجه د ده په زړه کې قوت پيدا شي او زړه يې په الله تعالى باندې مطمئن شي ، د دعوت لپاره عبادت داسې دی لکه : د موټر لپاره ديزل او پترول .

يوولسم : په دې باندې ايمان لرل چې هدايت د الله تعالى په واک کې دی.

^۱ - العنكبوت : ۶۹.

لقوله سبحانه وتعالى : [إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ]^١.

ژباړه: بېشكه ته هدايت نشي كولى هغه چا ته چې ته يې خوښوې، او لكڼ الله هدايت وركوي چا ته چې وغواړي او هغه ښه عالم دى په هدايت موندونكو باندې.

دولسم : د لاندې امورو څخه ځان ساتل :

١- د خپل ځان ، اهل او اولاد له تربيه څخه غافله كېدل او د هغوى د تربيه ترك كول .

٢- ډير ويل او زده كول او لږ عمل .

٣- د واجباتو ، سنتو او مستحبو ترك كول .

٤- د وخت نه تنظيم .

٥- د عناد او حسد څخه پرهيز كول .

٦- د هر ډول قومي ، ژبني او حزبي تعصب او اختلاف څخه پرهيز كول .

٧- د نورو مسلمانانو سره د تعلق ترك كول ، ځكه چې دعوت ټولنيز كار دى.

^١ - سورة القصص : ٥٤.

دریم فصل

د أمر بالمعروف او نهی عن المنکر اصول او قواعد

هغه کسان چې د الهی دین طرف ته بلنه کوي خلق د نیکی طرف ته بولي او له بدو کارونو خلق منع کوي د ده دعوت، وعظ او نصیحت به هغه وخت گټور وي چې په لاندې اصولو او شرایطو برابر وي او که په لاندې شرایطو برابر نه وي (د حکمت په طریقه) نه وي نه یواځې دا چې په دعوت کې به یې هیڅ اثر هم نه وي بلکې د اسلام او مسلمانانو لپاره به یوه صدمه شي .

د نبوت او خلفاء راشدینو په وخت کې چې اسلامي دعوت او جهاد په حکیمانه (د اسلامي شریعت موافق) توګه روان ؤ په ډیر لنډ وخت کې تقریباً ټولې نړۍ ته دین ورسیدو او اوس چې سوونه کاله تیر شوي دي دا خو پر ځای پریږده چې نړۍ ته مو دین ونه رسولو بلکې خپل کور، کلي او ولس مو لاهم د اسلام په ضروري احکامو خبر نه کړل !!! ، د دعوت دغه شرطونه او قواعد په لاندې ډول دي :

لومړۍ قاعده :

د أمر بالمعروف او نهی عن المنکر د پیژندلو اصل شریعت دی :

د أمر بالمعروف او نهی عن المنکر پیژندلو میزان او تله د الله تعالی کتاب او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سنت او د امت د پخوانیو ائمه کرامو او علماوو فهم دی.

معروف او منکر له هغه څه څخه مراد نه دي کوم چې د خلکو په نزد معروف (ښه) ، منکر (بد او ناوړه) وي خو د شرع خلاف وي بلکې معروف

هغه عمل دی چې په اسلامي شریعت کې ثابت وي ، د الله تعالی د تقرب (نږدېوالی) سبب ګرځي او عمل کوونکي ته یې په بدل کې اجر او ثواب وي.

او منکر هغه عمل دی چې په شریعت کې یې نهی او حرمت ثابت وي ، د الله تعالی د نارضايت سبب ګرځي ، د مرتکب د پاره وعید وي هغه که کبیره ګناه وي یا ضعیزه ، حرام وي او یا مکروه. نو ویلای شو چې:

المعروف : عبارت له ټولو هغو کارونو څخه دی کوم چې په شرعي دلائلو ثابت شوي وي.

المنکر : عبارت له ټولو هغو کارونو څخه دي کوم چې نهی او حرمت یې په شرعي دلائلو ثابت شوي وي.

مثال : یو کس را ولاړیږي او وایي په جومات کې د قالینې او عصري فرش اچول بدعت دی ولی ؟ وایي : ځکه دا کار د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په زمانه کې نه وو .

مونږ ورته وایو چې: دا عبادت نه بلکې د عبادت وسیله ده او وسائل د زمانې په تیرېدو سره فرق کوي او په دې کې شرعي ممانعت نه دی راغلی ځکه مونږ فقهي قاعده لرو چې : «اصل في الأشياء الاباحه» (د شیانو په استعمال کې اصل اباحت دی) مګر دا چې په اړه یې شرعي ممانعت راغلی وي.

همداسې په خلکو کې رواج دی چې ملي سرود ته په احترام سره درېږي داسې احترام او تواضع لکه : عبادت .

دا کار چې دوی جایز او ښه هم بولي شرعاً بدعت او ناروا دی ځکه دا احترام د عبادت سره مشابهت لري او د هر عبادت لپاره د اسلامي شریعت

حکم شرط دی ، په دې باره کې هیڅ شرعي اصل وجود نلري ، د خلکو ساختګي احترام او ساختګي تذليل دی نو شرعاً مردود دی .

دوهمه قاعده :

أمر بالمعروف او نهی عن المنکر لپاره علم او بصیرت شرط دی :

د أمر بالمعروف او نهی عن المنکر له قواعدو څخه یو عامه قاعده دا ده چې په معروف باندې امر کوونکی او د منکر څخه منع کوونکی به په هغه څه باندې عالم وي د کوم چې خلکو ته په معروف حکم کوي او له منکر څخه یې منع کوي.

یعنې په معروف او منکر باندې امر کوونکی به عالم وي چې دا کار جایز او دا کار حرام دی ، مګر که خپله ورباندې عالم نه وي نو بیا یې تر خیر زیان او شریات دی ځکه کیدای شي خلکو ته په داسې شي باندې حکم وکړي چې په هغه باندې شریعت حکم نه وي کړی او د داسې شي څخه به خلک منع کوي چې شریعت نه وي منع کړي نو حلال به حرام او حرام حلال کړي. ځکه چې علم زیات اهمیت لري ، الله تعالی په هغه باندې حکم کړی دی او د قول او عمل مخکې واجب دی : [فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ]^۱ باره: نو ته پوه شه چې بېشکه شان دا دی چې د عبادت هېڅ لایق نشته مګر الله دی او د خپلې گناه مغفرت وغواړه.

په پورته آیت شریف کې په دوو کارونو باندې امر شوی دی په علم باندې [فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ] او د هغه وروسته بیا په عمل باندې [وَاسْتَغْفِرْ]

^۱ - سوره محمد : ۱۹ .

لِذَنبِكَ] ددې څخه څرگنديږي چې د علم مرتبه د عمل څخه لوړه ده او د قول او علم د پاره علم شرط دی.

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ^۱] ژباړه: ووايه: دا زما لاره ده، د الله طرف ته بلنه کوم، په ښه بيان او بصيرت سره.

[عَلَى بَصِيرَةٍ] شامل دی دريو امورو لره:

۱ - داعي چې کوم شي ته خلک رابولي د هغه په حکم به عالم وي ، کچېرې يو شى پخپل ظن او گمان هغه ته واجب ښکاري مگر په شرع کې واجب نه وي نو د الله تعالى پر بنده گانو باندې د هغه څه الزام کوي کوم چې الله تعالى پخپلو بنده گانو د هغه الزام نه وي کړى ، او کچېرې هغه پخپل ظن او گمان خلک د يو شي څخه منع کوي مگر په شريعت کې حرام نه وي نو د الله تعالى پر بنده گانو به يې حلال حرام کړي وي.

۲ - داعي به د مخاطب او يا هغه ډله او قوم په عقیده او احوالو پوه او عالم وي کوم ته چې دى دعوت ورکوي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم چې کله مغاذ رضى الله عنه يمن ته ليرلو نو هغه ته يې وفرمايل : «انک ستاتي قوم اهل الكتاب»^۲.

۳ - د دعوت ورکولو په طريقه او منهج به عالم وي، لقوله سبحانه وتعالى: [ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ]^۳ ژباړه: (بلنه کوه ليارى د رب خپل ته په حکمت سره او ښکلي نصيحت او له

^۱ - سوره يوسف: ۱۰۸ .

^۲ - رواه البخاري .

^۳ - سوره النحل: ۱۲۵ .

دوى سره په هغې طريقې سره مجادله كوه چې هغه تر ټولو ښه وي).
او كچېرې د انسان سره علم نه وي نو لومړى دې ځان پوه كړي او بيا دې
نورو ته دعوت وركړي ، د علم د پاره دا شرط نه دى چې سړى بحر وي بلكي
د خپل وس موافق به لومړى په يوه مسئله او حكم ځان پوهوي او بيا به يې
نورو ته رسوي (بلغو عني ولو ايه)

دریمه قاعده :

د منكر څخه د انكار د شرطونو پيژندل:

منكر ټولو هغو كارونو ته وايي چې په شرع كې نهى ورڅخه شوي وي برابره
خبره ده كه هغه حرام وي او يا مكروه ، د خالق (جل جلاله) په حق پورې
تعلق ولري او يا د مخلوق.

اول- منكر به في حال موجود وي چې درى حالتونه لري:

۱- دا چې د منكر كار د واقع كېدو ويره وي نو په دې حالت كې يوازې
نصيحت او وعظ او د الله تعالى د عذاب څخه وېرول پكار دي.

۲- دا چې في الحال منكر موجود وي لكه : يو كس ناست دى او مخې ته يې
شراب ايښودل شوي وي او له هغه څخه يې څښي دغه مهال في الحال امر
بالمعروف او نهى عن المنكر واجب دى ، په شرط ددې چې دى ورباندې قادر
وي.

۳- دا چې حرام فعل تر سره شوى وي او آثار يې پاتې وي لكه : يو چا شراب
څښلې وي او څه پاتې نه وي مگر آثار او نښې يې پاتې وي نو په دې حالت

کې نهی او تغیر نشته ځکه د سزا او عقاب وخت دی چې هغه ته سزا ورکول کيږي ، د سزا ثبوت او د سزا ورکول د اسلامي محکمې صلاحیت دی.

دوهم – د معروف او منکر د تغیر د پاره تجسس ته ضرورت نشته:

څه چې مسلمان ته ظاهر او ښکاره وو او په منکر یې سترگې ولگېدې نو هغه وخت به د منکر څخه انکار او د هغه تغیر کوي ، د امر بالمعروف او نهی عن المنکر تر سره کولو لپاره تجسس کول جایز نه دي.

ځکه په حدیث شریف راغلي : «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ» (د تاسې څخه چې څوک نا روا کار وويني نو باید هغه منع کړي).

دریم – دا چې د منکر څخه انکار به په داسې مسائلو کې وي چې خلاف پکې نه وي.

څلورمه قاعده :

د منکر څخه د انکار د مراتبو پیژندل:

د امر بالمعروف او نهی عن المنکر له قواعدو څخه یو عامه مهمه قاعده د امر بالمعروف او نهی عن المنکر د مراتبو پیژندل دي.

هغه دا چې امر بالمعروف او نهی عن المنکر به د وس او توان موافق وي ، کچېرې په لاس سره د منکر د منع کولو او تغیر توان وي نو په لاس سره تغیر واجب دی او کچېرې ددې څخه عاجز وي په ژبه سره تغیر یې واجب دی او که ددې څخه هم عاجز وي په زړه کې بد کتل پر هر مسلمان واجب دي.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»^۱.

ژباړه : د تاسې څخه چې څوک نا روا کار وويني نو بايد هغه په لاس سره منع کړي ، کچېرې ددې توان ونه لري نو په ژبه او وينا سره دې هغه منع کړي ، او که په ژبه يې اصلاح نشو کړای نو په زړه کې دې د هغه څخه انکار او کرکه وکړي او دا (د زړه په وسيله انکار او بد گڼل) ډير کمزوری ايمان دی.

د منکر منع او اصلاح به لومړی په لاس سره تر سره کيږي چې دا مسئوليت ټولو مسئولينو او مشرانو ته متوجه دی هغه که د هیواد ، ولس او یا هم یوې کورنۍ پر سطحه وي دوی به د منکر مخه په لاس کوي ، د مسلمانانو امير به د خپل رعیت څخه منکراتو په زور سره منع کوي او والدین به پخپل کور کې د کور منکرات په لاس سره منع کوي ، او که د لاس په ذریعه د منع کولو توان نه وي په ژبه او نصیحت سره به د هغه اصلاح کوي ځکه چې: [لَا يَكْفِيُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا]، او علماء به په دعوت او نصیحت سره خلکو ته امر په نیکی او منع له بدۍ کوي مگر که پر چا کې دا دواړه قدرتونه نه وي چې دا مسئولیت بیا ټولو عامو خلکو ته متوجه دی نو بیا به په زړه کې د گناه څخه کرکه او نفرت کوي ، په زړه کې به خپله نا خوښي څرگندوي چې دا د ايمان ورستۍ درجه ده ، که څوک د گناه او منکر پر وړاندې حتی د زړه کرکه او نفرت ونلري نو هغه بیا کامل مؤمن نه دی.

^۱ - رواه مسلم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي: «فَمَنْ جَاهَدَهُمْ يَدِّهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ، حَبَّةُ خَرْدَلٍ»^١.

ژباړه: پس هر چا چې په لاس سره جهاد وکړ هغه مؤمن دی ، او هر چا چې په ژبه د هغوی سره جهاد وکړ هغه مؤمن دی او هر چا چې په زړه سره د هغوی سره جهاد وکړ مؤمن دی ، وروسته له دې (د دې درجې څخه ښکته) کس کې د سپنلې د دانې قدر ایمان هم نشته.

په لاس سره د انکار او منع کولو شرطونه :

د لاس په وسیله د منکر منع کول لوړه مرتبه ده ، لکه : د خمر (شرابو) د فابریکې او تولیداتو له مینځه وړل ، د بتانو ماتول ، د موسیقۍ د آلاتو ماتول او پر خلکو باندې د لمانځه او زکات د ادا کولو الزام لکول او نور. او دا کار د هغه چا لپاره دی چې وس او توان لري لکه : د ښار او هیواد پر سطح سلطان او امیر ، د مدرسې مدیر په مدرسه او مکتب کې ، د کور مشر او مسئول پخپل کور.

لکه چې په قرآن کریم کې د ابراهیم علیه السلام یادونه شوې چې: [وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ * فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ]^٢.

ژباړه: او په الله قسم دی چې هرومرو خامخا به زه ستاسو له بتانو سره یو چال چلوم وروسته له دې چې تاسو وگرځئ شاوونکي، نو هغه، دغه (بتان)

^١ - أخرجه مسلم في الصحيح.

^٢ - سورة الانبياء: ٥٧-٥٨ .

توتې توتې کرل د هغو له لوی نه غیر (چې هغه یې پرېښود)، د دې لپاره چې هغوی همده ته رجوع وکړي.

عبدالله بن مسعود رضی الله عنه وایي: دخل النبی صلی الله علیه وسلم مكة و حول البيت ستون و ثلاثمائة نصب فجعل يعود في يده و يقول : [جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل كان زهوقاً]^۱.

ژباړه : نبی صلی الله علیه وسلم چې کله مکې ته داخل شو د بیت الله شریف چاپیره ۳۶۰ بتان وو نو هغه دغه بتان ټول مات مات کرل ، او ویې فرمایل : حق راغی او باطل لاړ ، یقیناً چې باطل له مینځه تلونکی دی.

عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رأى خَاتِماً مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِ رَجُلٍ، فَتَزَعَهُ فَطَرَحَهُ وَقَالَ: « يَعْمَدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ، »^۲.

له ابن عباس رضی الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د یو کس په لاس کې د سرو زرو ګوتی ولیده هغه یې ورڅخه ویستله او ویې غورځوله او ویې فرمایل : که د تاسې څخه څوک غواړي چې پخپل لاس کې اور واچوي نو هغه دې دغه په لاس کې واچوي (د نارینه لپاره د سرو زرو استعمال حرام او د ښځو لپاره جایز دی).

د ژبې په وسیله د منکر د منع کولو شرطونه :

کله چې سړی په لاس باندې د منکر د منع کولو توان ونلري او یا د لاس په ذریعه د منکر منع کولو سره مساوي یا تر هغه لوی مفسد ، شر او ضرر

^۱ - رواه البخاري .

^۲ - رواه مسلم .

مينځ راځي نو بيا د ژبې په وسيله د منكر منع كول واجب دي چې لاندې
څلور مراحل لري:

لومړۍ مرحله : په نرمۍ او مهربانۍ سره:

د ناروا او حرام کار مرتكب په اشاره يا د هغه د حال موافق به داسې
پوهول كېږي چې دا عمل مناسب نه دى بلكي حرام دى ، او تا خو دغه كار
قصداً نه دى كړى ، كيداى شي ته پوه شوى نه وې ، او داسې نور د ضرر
پرته الفاظ په نرمۍ او مهربانۍ او حمكت سره دعوت وركول خو هغه
قبول كړي او نفرت ورنه وكړي.

ځكه چې د اسلامي دعوت منهج همداسې دى ، الله سبحانه وتعالى فرمايي:
[وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ]

ژباړه : او له دوى سره په هغې طريقې سره مجادله (مباحثه) كوه چې هغه تر
ټولو ښه وي.

او فرمايي: [وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ]¹ .

ژباړه: او تاسو له اهل كتابو سره مجادله مه كوئ مگر په هغې (طريقې)
سره چې هغه تر ټولو ښه وي.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: « إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ
فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ »² .

ژباړه: الله تعالى نرمي كوونكى دى او په ټولو كارونو كې نرمي خوښوي.

¹ - سوره عنكبوت: ٤٦ .

² - حديث متفق عليه .

حضرت علي رضی الله عنه زړه د يوه حيوان سره تشبېح کړی چې يوازې په نرمۍ رام کېږي او بس.

دوهمه مرحله : د منع کولو او د الله تعالی څخه د ویرولو وعظ او نصیحت: دا مرحله غالباً د هغو کسانو د پاره ده چې د منکر په حرمت باندې پوه وي. کوم کسان چې د منکر په نهی او حرمت پوه وي نو هغوی به په حکمت او ښه طریقه د الله تعالی د عذاب څخه ویرول کېږي د گناه وعیدونه به ورته بیانېږي ځکه چې په دغه یادولو کې لوی اثر دی ، ځکه چې هغوی شیطان او د دنیا ژوند او یا عیش غافلې کړي وي، لفظه سبحانه وتعالی: [وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ]^۱.

ژباړه: او ته نصیحت کوه، پس بېشکه نصیحت کول مؤمنانو ته نفع رسوي. د نصیحت څخه مقصد د هغه سره محبت او یا ددې ویره وي چې هغه په عذاب اخته نشي نه د هغه کس تحقیر او شرمول ، او د امکان تر حده به په يوازې والی کې نصیحت ورته کوي او د خلکو په مخ کې به یې عیب نه ښکاره کوي.

دریمه مرحله : شدیدې وینا:

کچېرې نرم اسلوب او طریقه کار ورنه کړي نو په وینا کې به د شرعي قواعدو موافق شدت او سختي راوړي او دا اسلوب ابراهیم علیه وسلم کارولي وو ، الله تعالی فرمایي:

^۱ - سوره الذاریات: ۵۵ .

[أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ]¹.

ژباړه: اُف په تاسو او په هغو چې تاسو يې له الله نه پرته عبادت کوئ، ايا نو تاسو عقل نه لرئ.

څلورمه مرحله :

دا د تغير بالسان ورستۍ مرحله ده کچېرې د منکر مرتکب په نرم او يا شديد وغلظ او نصيحت منع نه شي نو هغه دې په سزا تهديد کړ شي هغه ته دې وويل شي که دا کار ترک نکړي نو حاکم درباندي خبروم چې سزا درکړي او بندي دې کړي او دا تهديد به هم د شرعې موافق وي د شرعې او عقل خلاف به نه وي.

په زړه سره د منکر د منع کولو شرطونه:

کله چې مؤمن د لاس او ژبې په وسيله د منکر د تغير او منع کولو څخه عاجز وي نو هغه به پخپل زړه کې له منکر او ناروا څخه کرکه او نفرت کوي د ناروا د اهل څخه به کرکه کوي هغوی به بد گڼي او دا مرتبه په هر مؤمن باندې واجب ده چې د هيڅ مؤمن څخه په هيڅ وجه نه ساقطېږي او ددې څخه ښکته درجه او مرتبه نشته.

لکه مخکې حديث شريف چې بيان شول: «و ذالک أضعف الإيمان»

او د ابن مسعود رضی الله عنه په حديث کې مو ولوستل چې: «وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ، حَبَّةُ خَرْدَلٍ»²

¹ - سوره الانبياء: ٦٧ .

² - أخرجه مسلم في الصحيح.

ژباړه: وروسته له دې (ددې درجې څخه ټيټ) کس کې د سپنلې د دانې قدر ايمان هم نشته.

يعنې دا د ايمان ورستي حدود دي.

د ابن مسعود رضی الله عنه څخه چا پوښتنه وکړه چې په ژونديو خلکو کې څوک مړ دی؟ وې وويل: هغه کس چې معروف (نیک کار) نه پيژني او منکر (بد کار) څخه انکار نه کوي (بد يې نه گڼي).

او دا کس بيا هماغه مفتون دی (فتنه وهلی زړه) دی کوم چې د حذيفه بن اليمان په حديث کې ذکر شوی دی.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «...الآخر أسود مرباداً كالكوز مجخياً لا يعرف معروفاً ولا ينکر منکراً إلا ما أشرب من هواه»^۱.

ژباړه: هغه بل تور (زړه) به لکه د سوري کوزې پشان وي چې نه به ښه کار پيژني او نه به له بد کار څخه کرکه کوي مگر په هغه کې به يوازې هوا او خواهشات څښل کيږي.

پس د منکر د منع کولو مراتب همدا وو چې پورته مو بيان کړل.

همداسې به مسلمانې خويندې د خپل توان په اندازه له منکر څخه انکار کوي هغه که ښځې وي او يا د سړيو څخه خپل خپلوان.

له عايشه رضی الله عنها نه روايت دی چې هغې يو ښځه د صفا او مروه تر مينځ وليده چې يو قسم جامه يې اغوستی وه چې خطونه ورباندې وو، هغې

^۱ - رواه مسلم .

ته يې وويل: «انزعي هذا من ثوبك فان رسول صلى الله عليه وسلم اذا رآه في ثوب قضبه»^١.

ژباړه: دا جامې دې لرې کړه کله به چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په جامه دا شی ولیدل هغه به لرې کول.

همدارنگه عايشه رضی الله عنها خپل ورور عبدالرحمن ولید چې د جنازې د پاره په بیره اودس کوي هغه ته یې وويل: ای عبدالرحمن کامل او پوره اودس کوه ځکه چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوریدلي دي چې فرمايل يې: «ويل للأعقاب من النار»^٢.

کچېرې د لاس او ژبې په وسیله د امر بالمعروف او نهی عن المنکر توان نه وي په زړه سره انکار يې واجب دی لکه مخکې مو چې بیان کړ، او ددې سره به د منکر او د اهل منکر څخه جلاوالی او هجرت کوي مگر که په جلاوالی او هجرت کې عذر وي په زړه کې د انکار لپاره هېڅ عذر نشته (په زړه کې به يې بد گڼي).

الله سبحانه وتعالی فرمايې: [وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ..]^٣.

ژباړه: او کله چې ته هغه کسان ووينې چې زمونږ په ایتونو کې عبث بحثونه کوي، نو ته له هغوی نه مخ واړوه، تر دې چې دوی له دې نه پرته (نورو) خبرو کې مشغول شي.

^١ - رواه ابوداود و أحمد .

^٢ - رواه البخاري .

^٣ - سورة الانعام: ٦٨ .

[وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ...]^۱

ژباړه: او يقيناً هغه (الله) پر تاسو باندې په کتاب کې دا (حکم) نازل کړی دی چې کله تاسو د الله ايتونه واورئ، چې په هغو سره کفر کېږي او په هغو پورې مسخرې کېږي، نو تاسو له هغوی (کفر او استهزا کوونکو) سره مه کېئ.

نو ومو ليدل چې امر بالمعروف او نهی عن المنکر لره قواعد دی چې داعي لره د دغو قواعدو په نظر کې نيول شرط دي تر څو د هغه په دعوت کې خیر او برکت وي.

پنځمه قاعده:

د اهم شي مخکې والی:

په امر بالمعروف او نهی عن المنکر کې به د مهم څخه اهمترین مخکې کېږي داسې چې لومړی به د عقېدې اصلاح ، د الله تعالی په توحید ، په عبادت کې اخلاص کولو باندې حکم کېږي او د شرک او بدعت څخه به منع کېږي وروسته به د لمانځه ، زکات او نورو فرائضو په قیام باندې حکم کوي او د محرماتو څخه به منع کوي ځکه چې دا د ټولو پیغمبرانو عليهم السلام منهج او طریقه وه.

الله سبحانه وتعالی فرمایي: [وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ]^۱

^۱ - سورة النساء : ۱۴۰ .

ژباړه: او يقيناً مونږ په هر يو امت کې يو رسول لېږلی ؤ (د همدې خبرې لپاره) چې تاسو د الله عبادت کوئ او له طاغوت نه ځان وساتئ.

[وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ]^۱

ژباړه: او له تا نه وړاندې چې مونږ هر پيغمبر لېږلی دی ، نو هغه ته مو همدا وحی کړې ده چې: پرته له ما بل معبود نشته نو يوازې زما عبادت وکړئ.

رسول الله صلى الله عليه وسلم چه کله معاذ بن جبل رضی الله عنه يمن ته د يو داعي، بلونکي او ښوونکي په صفت لېږلو نو ورته يي وفرمايل: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ قَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ... الحديث»^۲.

ژباړه: يقيناً ته داسې خلکو ته ورتلونکې يې چه هغوي اهل کتاب او کتابيان دي، نو لومړې يي بايد ددې خبرې منلو ته را وبولې چه: نشته ور، لایق او مستحق دعبادت او بندګۍ مګر يواځې يو الله (جلّ جلاله) دی، او زه- يعنی محمد صلى الله عليه وسلم – د الله تعالى رښتنی پيغمبر او استاذی یم، که هغوي درسره دا خبره ومنله، نو بيا ورته وښايه چه الله (جل جلاله) پر دوی په هره شپه ورځ کښې پنځه لمونځونه فرض کړي دي.

د اسلامي دعوت منهج او طريقه همدا ده چې د حق د لارې داعي به لومړی د عقبېدې د اصلاح کوښښ کوي ځکه که په عقیده کې نقص وي نو بيا هيڅ

^۱ - سوره النحل: ۳۶ .

^۲ - سوره الانبياء: ۲۵ .

^۳ - حديث متفق عليه .

عبادت نه قبليري ، ځکه چې د عبادت د قبول لپاره یو شرط صحیح عقیده او اخلاص دی.

شپږمه قاعده :

مصالح او مفسد په نظر کې نیول:

اسلامي شریعت په جلب مصالح او رد مفسد باندې بنا شوی دی نو ځکه د امر بالمعروف او نهی عن المنکر لپاره یو مهمه قاعده ، مهم شرط دا دی چې په هغه کې به مصالح خوندي او د مفسدو مخنیوی به په نظر کې نیول شوی وي.

داسې به نه وي چې د منکر د منع کولو په وجه لوی مفسد ، لوی شر منځته راشي.

ځکه چې مونږ په اسلامي شریعت کې فقهي قاعده لرو چې « درء المفسد مقدمٌ علی جلب المصالح »^۱

د جلب مصالح او رد مفسد لپاره یو مثال : یو کس شراب څښي او بل کس هغه ته وویل: چې شراب مه څښه ، شراب څښونکی ورڅخه منع نه شو او بالاخره یې دا شراب خور ووژلو.

دلته وینو چې د جلب مصالح پر ځای ستر مفسد او شر مینځه راغی چې هغه د یو کس ناحقه وژل دي . آیا په اسلام کې د شراب خور مرک جایز دی ؟ او که د شراب خور لپاره حد تعین شوی دی (چې اتیا دورې وهل دي).

^۱ - مجلة الأحكام عدلية.

آيا د حد جاري كول د اسلامي محكمې كار دى او كه د هر چا ؟

شيخ ابن تيميه رحمه الله يو ورځ خپلو زده كوونكو ته درس وركولو دا مهال د هغه يو زده كوونكى راغى او شيخ ته يې وويل : چې يو تاتار (مغل) مې د شراب څښلو څخه منع كړ (دغه وخت مغلو په اسلامي امت حمله كړې وه او په اسلامي امت كې يې سخت ظلمونه تر سره كول).

شيخ خپل شاگرد ته وويل : هغه به دې له شرابو نه منع كولو ، ټول شاگردان حيران شول ، چا پوښتنه وكړه چې ولې ؟

شيخ وويل : هغه د شرابو په څښلو او د عيش په ژوند مشغول وو كله چې ددې څخه وزگار شي نو د مسلمانانو وينې به بهوي.

اومه قاعده : څيرنه او ثبوت او بيره نه كول:

په نيكو كارونو امر او له بدو كارونو څخه منع كوونكى بايد لومړى د هر كار په اړه پوره څيرنه وكړي او د عجلې او بيرې څخه كار وانخلي.

الله تعالى فرمايي : [لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ] ^۱.

ژباړه: (اى نبى!) ته خپله ژبه په دې (قرآن) سره مه خوځوه، د دې لپاره چې تلوار پرې كوي.

او كله چې داعي ته د يو كار او واقعي په اړه خبر وركول كيږي نو هغه دې د اقدام مخكې پوره تحقيق وكړي چې آيا صحت لري او كه نه ؟ او اصلي خبره څه ده ؟

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ] ^۱

^۱ - سورة القيامة: ۱۶ .

ژباړه: اى مؤمنانو! كه تاسو ته كوم فاسق (بدكار كس) خبر راوړي، نو تاسو ښه تحقيق كوئ، په دې چې تاسو به يو قوم ته په ناخبري سره تكليف ورسوئ، بيا به تاسو په خپلو كړو باندې پښېمانه شئ. د ثبوت ، تحقيق او څيړنې پرته اقدام په ټولنه كې د ضرر او مفسادو سبب گرځي.

او په جهاد في سبيل الله كې الله تعالى د ثبوت ، تحقيق او څيړنې حكم كړى دى: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا**^۱.

ژباړه: اى هغو كسانو چې ايمان يې راوړى دى ! كله چې تاسو د الله په لار كې سفر كوئ، نو ښه تحقيق كوئ او څوك چې په تاسو سلام واچوي، هغه ته دا مه وايئ چې ته مؤمن نه يې، -تاسو د دنيايي ژوند سامان غواړئ، نو له الله سره ډېر زيات غنيمتونه دي، له دې نه مخكې تاسو هم همداسې وئ، بيا پر تاسو باندې الله فضل وكړ، نو ښه تحقيق كوئ، بېشكه الله په هغو كارونو چې تاسو يې كوئ، ښه خبردار دى.

اسامه بن زيد رضى الله عنه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ د حرقان قبلې ته ليرلي وو ، د سبا پر مهال مو پر هغوى حمله وكړه هغوى ته مو ماتې وركړه ، زه او يو انصاري له يو كس سره مخ شوو كله چې هغه

^۱ - سوره الحجرات : ۶ .

^۲ - سوره النساء : ۹۴ .

باندې لاس بري شوو نو هغه کلمه د (لا اله الا الله) وويله ، او يا يې پر مونږ سلام واچولو مگر مونږ هغه قتل کړ.

کله چې مدينې ته راستون شوو رسول الله ته مو واقعه بيان کړه ، رسول صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«يَا أُسَامَةُ أَقْتَلْتَهُ بَعْدَ مَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ قُلْتُ: كَانَ مُتَعَوِّذًا، فَمَا زَالَ يُكْرِرُهَا حَتَّى تَمَتَّيْتُ أَتَّى لَمْ أَكُنْ أَسْلَمْتُ قَبْلَ ذَلِكَ الْيَوْمِ»^۱.

اي اسامه! هغه دې وروسته له دې قتل کړ چې لا اله الا الله يې وويل ؟ و مې ويل : هغه د خپل نجات لپاره کلمه وويله ، بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم دا جمله دومره تکرار کړه چې ما هيله او تمنا وکړه چې اى کاش ما د هغه ورځې مخکې اسلام نه واى راوړى.

او په بل روايت کې راغلى چې اسامه وويل : چې هغه کله سلاح وليده له وېرې يې کلمه وويله ، جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : «آيا تا د هغه زړه خير کړى وو تر څو ته پوه شوى واى چې هغه ويلې او که نه»^۲.

او په بل روايت کې راغلى چې اسامه ته يې وويل : «که د قيامت په ورځ د لا اله الا الله سره راشي نو څه به کوې ؟»^۳.

اسامه رضى الله عنه وويل : يا رسول الله زما لپاره پېښه وغواړه.

نوزيات احتياط پکار دى.

^۱ - البخاري: ۴۲۶۹.

^۲ - رواه بخاري الديات و مسلم الأيمان و ابوداود و أحمد.

^۳ - رواه البخاري.

آتمه قاعده ، په دعوت الى الله كي حكمت :

الله سبحانه وتعالى فرمايې: [ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ]^۱

ژباړه : بلنه كوه ليارى د رب خپل ته په حكمت او ښكلي نصيحت سره او له دوى سره په هغې طريقې سره مجادله (مباحثه) كوه چې هغه تر ټولو ښه وي.

د حكمت تعريف

د (حكمة) لغت لاندې معناوې لري :

- ۱- د عقل او علم په وسيله حق ته رسيدل^۲.
- ۲- هر هغه قول او وينا چې د حق او صواب موافق وي حكمت بلل كيږي (المعاني).
- ۳- حكمت عبارت له پيژندلو د غوره شيانو په غوره علومو سره^۳.
- ۴- حكمت د (حكمة) له كليې څخه اخيستل شوى دى هغه وسيلې ته وايي چې د سورلى د حيوان د كنترول او د هغه د سرکشي د منع كولو لپاره كارول كيږي ، ځكه حكمت او د حمكت لرل سړى له پستو او خرابو اخلاقو او بې كاره لغزشونو څخه منع كوي^۴.

^۱ - سورة النحل : ۱۲۵ .

^۲ - المفردات / راغب الاصفهاني.

^۳ - لسان العرب : ۱۲/۱۴۳ .

^۴ - المصباح المنير : ۵۶ .

د حمکت اصطلاحی معنی :

د حمکت په اصطلاحی تعریف کې علماء کرامو (۲۹) اقوال ذکر کړي چې دا ټول اقوال یو بل ته نږدې دي ، او ددې ټولو اقوالو په نظر کې نیولو سره شامل تعریف داسې دی :

"الإصابة في الأقوال والأفعال، ووضع كل شيء في موضعه"^۱

ټول اقوال په همدې تعریف کې شاملېږي ځکه حکمت د حکم او قضاء څخه اخیستل شوی یعنې حکم او جلاوالی په مینځ د حق او باطل کې .

حکمت په دوه ډوله دی حکمت نظري چې مرجع یې علم او ادراک دی او حکمت عملي چې مرجع یې کار د عدل او صواب دی . نو حکمت د دغو دوو معناوو څخه خارج نه دی ، ځکه د انسان کمال دا دی چې حق وپېژني او په هغه باندې عمل وکړي او دا علم نافع او عمل صالح دی .

حکمت یو عظیم نعمت او لوی خیر دی چا ته چې الله تعالی نصیب کړ نو هغه حق ته ورسید .

لقله سبحانه وتعالى : [يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا]^۲ .

^۱ - الحکمة في الدعوة الى الله تعالى ص ۱۷ .

^۲ - سورة البقرة : ۲۶۹ .

ژباړه: ورکوي (الله) حکمت (نافع علم سره له عمله) هر چا ته يې چې خوښه شوه، او هر چا ته چې ورکړ شو حکمت نو يقيناً چې ورکړ شو ده ته لوی خیر.

ځکه حق او صواب ته رسيدل په اعتقاداتو، عباداتو، حلال او حرام او د شريعت په ټولو امورو کې په علم، فهم، تقوی خشيت الهي سره کېږي. لکه د عصر په سورت چې اشاره ورته شوې: و تواصو بالحق.

د حکمت ارکان

د حکمت ارکان عبارت له علم، حلم او الاناة عدم عجله څخه. لومړی علم: د علم څخه مطلب علم نافع دی هغه علم چې عمل ورباندې وشي او حق يې ادا شي يعنې نورو ته ورسول شي. امام شافعي رحمه الله وايي: "ليس العلم ما حفظ، ولكن العلم ما نفع" يعنې: علم هغه نه دی کوم چې یاد شوی وي بلکې علم هغه دی چې نفع رسونکی وي.

سفيان رحمه الله وايي: أَجْهَلُ النَّاسِ مَنْ تَرَكَ مَا يَعْلَمُ، وَأَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ عَمِلَ بِمَا يَعْلَمُ، وَأَفْضَلُ النَّاسِ أَخْشَعُهُمْ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ^۱.

يعنې: د خلکو جاهل کس هغه دی چې پخپل علم عمل ونه کړي، او عالم او پوه د خلکو هغه دی چې پخپل علم باندې عمل وکړي او غوره د خلکو هغه دی چې د الله څخه ډیر ويرېږي.

^۱ - رواه الدارمي: ۳۴۲.

د علم د حاصلولو درى اسباب دي :

- ۱- دا چې بنده به د خپل رب څخه د علم نافع سوال کوي ، دعا به کوي
حُکمه الله تعالى خپل نبي ته امر کړى دى چې داسې وايه : قل رب زدني علماً
- ۲- د علم په طلب کې کوښښ .

۳- د گناهونو څخه پرهيز او تقوى اختيارول .

الله تعالى فرمايي: [وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ] ^۱.

ژباړه : او له الله نه ووېرېږئ ، او الله تاسو ته ښودنه کوي ، او الله په هر شي باندې ښه پوه دى .

او فرمايي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا] ^۲.

دوهم رکن حلم:

حلم په دعوت کې رفق او نرمي کول دي او له سختۍ او غصې څخه پرهيز کول دي .

جناب رسول صلى الله عليه وسلم ته يو کس راغى چې ما ته نصيحت وکړه ، جناب درى ځله هغه ته په تينکار سره وويل چې : « لَا تَغْضَبْ » (غصه مه کوه) .

همدارنگه فرمايي: « لَا تَغْضَبْ وَلَكِ الْجَنَّةُ » ^۳.

ژباړه: (غصه مه کوه تا لره به جنت وي) .

^۱ - سوره البقره : ۲۸۲ .

^۲ - سوره الانفال : ۲۹ .

^۳ - رواه الطبراني و صحيح الجامع .

او همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: «مَنْ يُحَرِّمُ الرِّفْقَ يُحَرِّمِ الْخَيْرَ كُلَّهُ»^۱ (رواه مسلم).

ژباړه: چا کښې چه نرم خويي نه وه هغه د هر قسمه خير او نيکي نه محروم او بې برخې دی .

د قهرکابو کولو شرعي لارې :

۱- د شيطان څخه پر الله تعالى پنا غوښتل :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې چې: «إِذَا غَضِبَ الرَّجُلُ فَقَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ ، سَكَنَ غَضَبُهُ»^۲ (صحيح الجامع الصغير رقم ۶۹۵).

ژباړه: کله چې چا ته قهر او عصه ورشي نو اعوذ بالله دې وايي . قهر به يې آرام شي.

۲- سکوت کول :

رسول الله صلى الله عليه وسلم : فرمايلي: «إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ»^۳ ژباړه: کله چې د تاسې څخه څوک په عصه شي سکوت او چوپ دې شي.

ځکه په عصه کيدل د شدت په وخت کې د سړي شعور له مينځه وړي چې بيا ددې خطر ه وي چې د خولې څخه يې د کفر ، لعنت او طلاق خبرې ووځي . نو ددې خطرناکو ويناوو حل سکوت دی .

^۱ - رواه مسلم .

^۲ - صحيح الجامع الصغير : ۶۹۵ .

^۳ - رواه الإمام أحمد في المسند ۳۲۹/۱ ، صحيح الجامع ۶۹۳ ۴۰۲۷-) .

۳- آرام او سکون کول :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: « إذا غضب أحدكم وهو قائم فليجلس ، فإن ذهب عنه الغضب وإلا فليضطجع »^۱.

ژباړه : کله چې د تاسې څخه چا ته عصه ورشي که ولاړ وي نو هغه لره کښیناستل په کار دي کچیرې یې بیا هم عصه لاړه نشي نو هغه لره ځملاستل پکار دي.

په دې طریقه کې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د تعلیم مطلب دا دی چې عصه کوونکي به ډیر مخکې مخکې او تیز نه ورځي چې ناست وي را ولاړ شي او ولاړ وي حرکت وکړي ځکه په داسې حرکاتو کې د وهلو او قتل خطر وي. چې لږ وروسته به بیا پر خپل عمل سخت پښېمانه وي.

مگر ناستی د هیجاني حالت څخه لري دی او پرېوتل نور هم لري وي.

۴- دعا :

دعا د مؤمن سلاح ده ، مؤمن به هر وخت د شر او آفاتو ، کفري اقوالو ، بدو او رزیلو اخلاقو او غصې کولو پناه غواړي.

دریم رکن عدم عجله ، د بېرې نه کول کوم چې په پورته قواعدو کې بیان شو .

^۱ - مسند أحمد ۵/۱۵۲ و صحیح الجامع رقم ۶۹۴ .

د موعظه حسن تعريف :

موعظه حسن يعني په نيك او ښه وعظ ، نصيحت او بيان سره د الله تعالى لورې ته بلنه كول دي ، چې د نيك وعظ او بيان آداب په لاندې ډول دي :

۱- واعظ به پخپل وعظ كې مخلص وي.

خاص د الله تعالى رضاء به يې هدف وي ، هدف به يې شخصي نه بلكي د ځان او را بلونكي نجات او خير وي ، د مقابل لورې عيب لټول ، سپكول ، تحقير او هغه ته پيغور وركول به يې هدف نه وي .

۲- واعظ به په هغه څه باندې عالم وي د څه چې وعظ كوي.

علي رضي الله عنه په يو واعظ تير شو چې خلكو ته يې وعظ كولو (داسې آيت او حديث يې بيانولو چې هغه منسوخ وو) هغه واعظ ته يې وويل : آيا ته په ناسخ او منسوخ پوهيږي ، هغه وويل : نه ، ويې ويل : هلكت.

۳- د خلكو په اذيت به صبر كوي.

۴- څه چې خلكو ته وايي په هغه باندې به خپله عمل كوي.

۵- د خلكو د سويې موافق به بيان كوي ، فصيح او واضح.

۶- د سنتو به پوره پابند وي.

۷- وعظ به د كتاب الله ، سنت رسول الله او د موثقو علماؤ د اقوالو موافق وي.

۸- په وعظ کې به د اسلامي شریعت منهج او طریقه په نظر کې نیسی ، په نیکه او ښه طریقه به خلک د الله تعالی لورې ته بولي ، یوازې په نیکۍ سره به امر نه کوي بلکې خلکو ته په نیکو کارونو امر کوي او له بدو کارونو څخه به خلک منع کوي ، په وعظ کې به یوازې د عذابونو بیان نه وي تر څو خلک د الله د رحمت څخه نا هیلي شي ، او یوازې به ترغیب نه بیانوي تر څو خلک د الله تعالی د وېرې څخه غافله شي بلکې په وعظ کې به ترغیب او ترهیب دواړه په نظر کې نیسي.

په وعظ کې ځینې خپرې شوې خطاوې

- ۱- په نا مناسب وخت کې خلکو ته وعظ کول ، لکه : د شدید باران ، شدید یخ ، شدید توپان په وخت کې ، او همداسې په نا مناسب مکان او ځای کې.
- ۲- په لنډ وخت کې د یوې موضوع ډیر او بار بار تکرارول.
- ۳- د ضرورت پرته د وعظ اوږدول.
- ۴- د منکر او موضوع احادیث بیانول.
- ۵- په مثالونو کې ډیره مبالغه کول.
- ۶- د نادره او غریبو قصو بیانول او په هغه کې مبالغه کول.
- ۷- د یوې موضوع څخه په بېړه بلې موضوع ته تلل چې په دې سره د اورېدونکو فکر گډوډیږي او په موضوع یې صحي سر نه خلاصیږي.

- ۸- د اوریدونکو تحقیرول ، د هغوی د زړونو داغول او خلک ورباندې خندول او خپل ځان لوی کڼل او هغوی ضعیف العقل کڼل.
- ۹- د فواحش او منکراتو په ذکر او بیان کې ډیره مبالغه کول.
- ۱۰- په لوړه سویه بیان او وعظ کول چې د خلکو د سويې سره مناسب نه وي.
- ۱۱- علماؤ او حاکمانو ته طعن ، فحش او ښکنځل کول (حال دا چې په اسلام کې فحش او ښنځل حرام دي).
- ۱۲- د الله تعالی لورې ته د دعوت پر ځای خپل شهرت او منزلت ته د خلکو بلل.

د « وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ » توضیح:

- جدل په اصل کې د خپلې رای د اثبات لپاره دلیل او حجت راوړلو او د مخالف لورې د افکارو او شېهاتو ردولو ته وايي .
- د مخالف لورې د طعن او شېهاتو ردول د دعوت مهم رکن بلل کيږي چې تفصیل یې وروسته را روان دی.

خلورم فصل

په مسلمانو خویندو اسلامي دعوت فرض دی :

په مسلمانو خویندو باندې امر بالمعروف او نهی عن المنکر (په بنو کارونو باندې امر کول او له بدو کارونو څخه منع کول) فرض دي ، لقله سبحانه وتعالی: [وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] ^۱.

ژباړه : او مؤمنان سړي او مؤمنانې ښځې ځينې د ځينو نورو دوستان دي امر کوي په نيکي او له بدليو نه خلک منع کوي لمونځ ودروي زکات ورکوي او د الله او د هغه د رسول الله اطاعت کوي پر همدغو خلکو به الله ډير ژر مهرباني وکړي ، بېشکه الله ډير غالب، ښه حکمت والا دی.

امر بالمعروف او نهی عن المنکر د مؤمنانو له مهمو صفاتو څخه ستر صفت بلل کيږي چې د همدې صفت په وجه له منافقانو څخه جلا کيږي .

[التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ] ^۲

ژباړه : هغوی توبه کوونکي ، عبادت کوونکي ، ثناوونکي ، د الله په ليار کې وتوونکي ، رکوع او سجده کوونکي ، د نيکیو په لور بلونکي او له بدو منع کوونکي او د الله د حدودو ساتونکي دي (ای پیغمبره!) زېری ورکړه مؤمنانو

^۱ - سوره التوبه : ۷۱ .

^۲ - سوره التوبه : ۱۱۲ .

ته .

او فرمايې: [الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ]¹ .

ژباړه : منافقان سړي او منافقاني ښځې ځينې له ځينو نورو نه دي هغوی د بدۍ په لور بلنه او له نیکۍ نه منع کوي ، خپل لاسونه له نېکیو نه تړي الله یې هیر کړ نو الله هم هغوی هیر کړل په رښتیا چې همدا منافقان فاسقان دي .

ځينې مسلمانې خويندې دا فکر کوي چې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر دنده او مسئولیت یوازې د نارینه دی ، خو داسې بالکل نه ده بلکې دا مسئولیت د امت هر کس ته د خپل وس موافق که نارینه وي یا ښځینه متوجه دی ، فقط دومره خبره ده چې په دې کار کې د ښځې په نسبت سره د نارینه د مسئولیت دائره پراخه ده ، لکن مسلمانې به یې د ښځو په مجالسو او محافلو کې ، د خپلوانو ، کورنۍ او اولادونو پر وړاندې پوره مسئولیت لري او هغوی به د خیر لورې ته دعوتوي .

په دلیل د دغه حدیث شریف : کُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ (هر یو د تاسې راعی (شپون) دی او هر یو د تاسې د خپل رعیت (لاس لاندې کسانو) په برخه کې مسئول دي) .

دا حکم د اسلامي امت ټولو کسانو ته که نارینه دي او که ښځې علماء دي او که عوام متوجه دی .

¹ - سورة التوبة : ٦٧ .

همدارنگه جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي: «وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا...»^۱.

يعني: ښځه د خاوند په کور کې شپونکې ده هغه د خپل لاس لاندې کسان په باره کې مسئوله ده.

مسلمانې خورې!

د اسلام قدردانې مورې!

ته هم سر له نن څخه دغه ستر مسئولیت ته چې د پیغمبرانو عليهم السلام دنده ده متوجه شه، که الله تعالی د ستا په لاس باندې یوازې یوې ښځې ته او خپل اولاد ته دې هدایت وکړي هغه د ستا د پاره تر هر څه غوره دي.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي: «لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى يَدَيْكَ رَجُلًا خَيْرٌ لَكَ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَغَرَبَتْ»^۲.

ژباړه: که الله ستا د لاس څخه یو بنده ته هدایت وکړي ستا دپاره د ټولو کایناتو نه چې پری لمر راڅیږي او پرېوزی غوره دی.

له ابی هريرة نه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا»^۳.

ژباړه: کوم بنده چې د نیکي طرف ته خلقو ته دعوت ورکړو نو ده لره به د هغو ټولو خلقو هومره اجر او ثواب وي څوک چه د ده د دعوت سره یې

^۱ - رواه البخاري: ۸۵۳.

^۲ - الطبراني: ۹۲۵.

^۳ - رواه مسلم: ۲۶۷۴.

نيك عمل شروع كړی وي . او ددې نيك عمل كونكو له عمله به هيڅ نه كميري .

مسلمانې خورې !

د پورته شرعي نصوصو څخه څرگنده شوه چې دعوت الى الله د نارينه او ښځې مسئوليت دی په خاصه توگه د اولاد اسلامي او اخلاقي تربيه او په خاص توگه كله چې د ښځې خاوند غايب وي .

كه ښځه غواړي خلكو ته دين ورسوي نو هغه دې يو داعي زوی وروزي .
نن زموږ د ټولنې د فساد يو وجه همدا ده چې د خپلو اولادو اسلامي تربيه او روزنې ته مو پام نه دی شوی ، كچيرې د كور اهل اصلاح شي كوچه ، كلي او بالاخره ټولنه به خامخا اصلاح وي .

مسلمانې خورې! نن څو ورځې له خپل اولاد سره تكليف او زحمت تير كړه ، هغوی له بدو كارونو څخه په كلکه منع او ښو كارونو ته يې تشويق كړه ، جومات ته يې د قرآن او د دين د زده كړي د پاره وليږه ، اسلامي تربيه ور وښيه ، د اطاعات په حصه يې كلك وڅاره ، كوچه كشتی ، د فاسدو خلكو له ملگرۍ ، د فلمونو ، سريالونو څخه يې وژغره ، د څو ورځو د تكليف په وجه به ټول عمر آرامه سرلورې او په دنيا او آخرت كې ور باندې خوشحاله او افتخار كوونكې وې .

او كه نن ورځ دې غفلت او مستي وكړه چې زما د سر څخه چپ وي ، زه آرام ومه ، ولو كه په كوڅو كې گرځي ، ولو كه گيم او قمار وكړي ولو كه سريال او فلم ته كيښي ولو كه جومات ته نه ځي ولو كه د دين څخه بالكل ناخبره وي خو چې زما د سر نه چپ وي او زه آرامه وم او ماته شور او

غامغال ونه کړي ، نو پوه شه چې دا د څو ورځو غفلت او سستی به ستا لپاره د ټول عمر غم وگرځي .

يو دا چې د الله تعالى پر وړاندې به مسئوله وې او بل دا چې د اولاد څخه به دې داسې لنډغر جوړ شي چې والدين او کور خو څه کوې چې د ټولې کوڅې ، ټول کلي او ولس د پاره به غم او تکليف وي .

قدرمني او غزتمندې مورې !

مور په انسانو کې د تخم حيثيت لري که تخم سالم وي نباتات به هم سالم وي او که تخم خراب شو نباتات او د هغه حاصلات به ټول خراب شي ، د ټولې ټول کسان په لومړې دور کې د مور د زانگو له مدرسې څخه فارغ شوي دي ، که دا مدرسه سالمه شوه ټولنه به خامخا سالمه وي .

د دعوتگرې ښځې صفات :

۱- علم : په علم کې دا شرط نه دی چې هغه به يوه مجتهده وي يا به د علم بحر وي بلکې مطلب دا دی چې کوم شي ته دعوت کوې په هغه باندې بايد خپله علم ولري مثلاً : ښځو ته په لمانځه کې په خشوع کولو ، لمونځ په لومړي وخت کې ادا کولو ، د اسلامي حجاب باندې ترغيث ورکولو او د تبرج (بې پردکۍ) څخه منع کولو ته چې کله دعوت کوي نو بايد داعيه ورباندې پوه وي.

۲- اخلاص : نيت به يې يوازې او يوازې د الله تعالى رضا وي ، کله چې اخلاص مينځته راشي نو موانع به د الله تعالى په اذن لرې کېږي ، دعوت عبادت دی او د عبادت د قبول لپاره اخلاص شرط دی.

۳- اعمال صالحه : داعيه ښځه بايد په هغو اعمالو کې زياتوالی راوړي کوم چې د الله تعالى د تقرب او نږدېوالي سبب گرځي.

۴- قدوه حسنه (نيکه نمونه) : داعيه ښځه لومړی بايد په هغه څه چې نورو ته يې دعوت ورکوي خپله عمل وکړي او بيا نورو ته په هغه باندې حکم وکړي ، ځکه خلک د هغه عمل او قول ته کوري ، کچېرې ستا قول د عمل خلاف وي نو د احترام پر ځای در پورې خاندې.

۵- صبر : په دعوت کې مشقت او تکليف شته ، خپله د هغه په کيفيت کې ، د نورو لخوا ضرر ، او يا د هغوی نه منل او بل دا چې د هغه ثمرې کې بېره نه کول ، نو ځکه امکان نلري چې د هغه د ثمرې لپاره صبر ونشي او خپله سينه د اوریدو پر وړاندې پراخه نشي.

۶- حکمت : دعوت به په حکمت سره وي کوم چې لاندې اسلوب او طريقې پکې وي:

الف : د مناسب اسلوب انتخاب : ترغيث او ترهييب ، قصص ، لنډې لنډې خبرې.

ب : د مناسب ځای انتخاب : په مجلس کې او يا په درسي حلقه کې او يا کور کې کوم ځای چې مناسب وي.

ج : په مناسب وخت کې : په داسې وخت کې چې ښځې په ضروري کار اخته نه وي بلکې د اوریدو او توجه لپاره مناسب وخت موجود وي.

د : تدريج او بېره نه کول : لنډ لنډ مطالب او لنډې خبرې تر څو د هغوی زړه تنگ نشي او په شوق او رغبت سره يې واړوي.

۷- حسن خلق (ښه اخلاق):

ښه اخلاق افضل عمل او هغه لره عجيب فوائد دي ، د خلكو د زړونو لاس ته راوړلو داسې ذريعه ده چې په بل هيڅ شي لاس ته نه راوړل كيږي ، حسن خلق لكه : صدق ، حياء ، تواضع ، نرمي او مهرباني ، د بل سره د مخكې كيدو پر مهال تبسم او د څهرې پراخوالی ، نور كسان په نيكو نمونو او لقبونو بلل ، د غرور او تكبر څخه ځان ساتل ، د بې ځايه غصې څخه پرهيز كول او نور.

۸- په بيروني مظهر باندې اهتمام : داعيه ښځې ته ښايي چې د هغه بدن او جامه پاك وي ، ويښتان يې په مسنونه طريقه رمنځ كړي او منظم وي ، غاښونه يې پاك وي تر څو د هغې د خولې بوى ونه لكيرې ، حجاب او جامه يې د اسلامي آدابو موافق وي.

داعيه ښځه به نورو خويندو ته په لاندې نصائحو تينگار كوي :

لومړۍ نصيحت:

مسلمانې خورئ په دې باندې رضا او خوښه اوسه چې الله تعالى مو رب ، اسلام مو دين او پيغمبر مو محمد صلى الله عليه وسلم دى ، او بايد پخپل ځان كې د ايمان نښې او اثار قولاً ، عملاً او اعتقاداً ښكاره كړې ځكه د ايمان سره نيك عمل شرط او نجات دى تر څو د الله سبحانه وتعالى د غضب او عذاب څخه نجات ومومي.

دوهم نصيحت:

مسلمانې خورې ! په پنځه وخته لمانځه باندې هميشوالى كوه ، پام كوه چې د

ژوند مشغولتيا مو د لمانځه څخه غافله نه کړې، ځکه د انسان د پيدايښ
اصلي هدف عبادت دی ، عبادت د کار تابع مه گرځوه داسې چې کار خلاص
شي بيا به لمونځ وکړمه ، بلکې کار د لمانځه او عبادت تابع وگرځوئ ، تر څو
مو دا لمونځ د نارواه کارونو څخه وژغوري ، د نجات او خلاصون سبب مو
شي او د دنيا په کارونو کې مو برکت او آسانتيا نازلې شي.

الله سبحانه وتعالى فرمايي: [فإن الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر]^۱
ژباړه : يقيناً چې لمونځ منع کوي (لمونځ کوونکی) له بې حيایي او بدو کارونو
څخه .

د لمونځ په تأخير او ناوخته کولو سره به دوه تاوانونه وکړئ عبادت به مو
صحي ادا نشي او د ځان د پاره به کارونه سخت کړئ ځکه په قدسي حديث
شريف کې راغلی دي:

«يقول الله تعالى: يا بني آدم! تفرغ لعبادتي أملاً صدرك غني وأسد فقرك وإن
لم تفعل ملأت صدرك شغلا ولم أسد فقرك: (مسند احمد او ابن ماجه) .
ژباړه: الله تعالى فرمايي : (ای د آدم زويه ! ځان دې زما د عبادت د پاره فارغ
کړه تر څو ستا سينه له بې احتاجي ، بې وسۍ او توان څخه ډکه کړم او
فقر محتاجي له تا څخه لرې کړم کچيرې داسې ونه کړې ، ستا سينه به په
مشغوليتونو ډکه کړم او تا نه به فقر او احتياج لرې نه کړم) .
د لمانځه د ضايع کوونکي د پاره نجات نشته :

^۱ - سورة العنكبوت: ۴۵ .

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرماي: «مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا، كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ بُرْهَانٌ وَلَا نُورٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ، وَهَامَانَ، وَفِرْعَوْنَ، وَأُبَيِّ بْنِ خَلْفٍ»^۱

ژباړه: څوک چه په لمانځه (سره له حقوق) دايمي پابند وي هغه لمانځ به د قيامت په ورځ د ده لپاره دليل ،وسيله او رڼايې وگرځي، اوڅوک چه د لمانځه پابندی ونه کړي د ده لپاره به په قيامت کې نه دليل وي ،نه وسيله،نه نجات اونه به نور وي ، او د قيامت په ورځ به له قارون، فرعون، هامان او ابی بن خلف سره يو ځای حشر کېږي.

درېم نصيحت :

مسلمانې خورې! کله چې له کور څخه وځې نو په پرده او حجاب کې ووځه ، حجاب ستا د پاره ستر ، عزت ، وقار ، امنيت او د پاکدامنۍ ډير کلک ديوال دی چې د الله تعالى د جانبه درباندي فرض دی ، لقوله سبحانه وتعالى: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا)^۲ .

ژباړه : ای پیغمبره ! ووايه ته خپلو ښځو ، لونو ، او د مؤمنانو ښځو ته چې خپل پروني يا لوی خادرونه پر ځانو خواره کړي دا ډيره غوره کړنلاره ده تر څو و پېرندل شي نو نه به رېږول کېږي (د بدکاره او فاسقو خلکو له ضرر او اذلت رسولو په امن وي) او الله ښه بخښونکی مهربان دی .

څلورم نصيحت:

^۱ - رواه أحمد (۱۹۶/۲) ،والدارمي (۲۷۲۱) ،وابن حبان -۱۴۶۷ .

^۲ - سورة الاحزاب : ۵۹ .

مسلمانې خورې! د خاوند اطاعت کوه ، د هغه سره ښه سلوک کوه ، هغه ته په خیر نصیحت کوه ، او هغه ته د غمونو او پریشانو په وخت کې تسل ورکوه ځکه خاوند ستا د ژوند مهربانه ملگری ، تکیه او د زړه سکون او تسل دی ، د هغه سره آواز مه اچتوه او خبرې یې مه ردوه ، جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: إذا صلت المرأة خمسها، و صامت شهرها، و حفظت فرجها، و أطاعت زوجها، قيل لها ادخلي الجنة من أي أبوابها شئت (سلسلة صحیحة) .

یعنې : کله چې ښځه پنځه وخته لمونځ وکړي ، د رمضان روژه ونیسي د شرمگاه ساتنه وکړي او د میره اطاعت وکړي هغې ته ویل کیږي له هرې دروازې دې خوښه وي جنت ته داخله شه .

پنځم نصیحت:

مسلمانې خورې! خپل اولاد دې په صحي اسلامي تربیه وروژه ، او د هغوی په زړونو کې د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم مینه او محبت وکړه ، هغوی له بدو کارونو او بدو اخلاق منع کړه تر څو د دوزخ د اور څخه نجات ومومي او دا کار خپل مسئولیت وگڼه ، لقوله سبحانه وتعالى : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَاراً (ای مؤمنانو خپل ځانونه او خپل اهل عیال مو د دوزخ له اوره وساتئ) .

شپږم نصیحت:

مسلمانې خورې! د بیگانه خلکو د اختلاط او د هغوی سره بغیر له محرمة د سفر کولو څخه ځان وساته.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې : «من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يخلون بامرأة ليس معها ذو محرم منها ، فإن ثالثهما الشيطان»^١ ژباړه: څوک چې پر الله او ورځ د آخرت ايمان لري هغه دې د ښځې سره چې محرم يې نه وي ورسره کېدون نه کوي ځکه چې دريم يې شيطان دی .

اوم نصيحت:

مسلمانې خورې ! د نارينه سره په خبرو ، لباس وغيره کې مشابهت مه کوه ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : «لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشبهات من النساء بالرجال»

ژباړه: د الله لعنت دی په هغو ښځو چې د نارينه په شان ځان جوړوي او په هغو سړيو چې د ښځو په شان ځان جوړوي.

او همدارنگه مسلمانان خور به د كفارو د ښځو په شان ځان نه جوړي د هغوی تقلید او رسم به نه کوي ، نن ډیر د دین څخه ناخبره ښځې په دې مرض باندې اخته دي د هندي سريالونو څخه چې د شیطاني ورکشاپونو له خوا خپرېږي تقلید کوي ، داسې کول حرام دي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : «من تشبه بقوم فهو منهم» (څوک چې د کوم قوم سره مشابهت کوي له هغوی څخه به وشمیرل شي) .

آتم نصيحت :

مسلمانان ښځه به د اسلامي امت دعوتگره مور وي ، هغه به په حکمت سره د خپلو گاونډيانو ښځو ، خپلوالو ښځو ته د هغوی کره د ورتگ او د

^١ - رواه أحمد وصححه الحاكم ووافقه الذهبي ، وصححه الألباني في غاية المرام (١٨٠) .

هغوی د راتګ او د هغوی سره د مجالسو په وخت کې هغوی ته د دین دعوت کوي او خپلو اولادونو ته به د دین دعوت کوي.

نهم نصیحت:

مسلمانې خورې! خپل زړه دې له شېهاتو او شهواتو وساته ، خپلې سترګې ، ژبه او غوږونه دې له حرامو وساته ، پوه شه چې داسې کول لویه تقوای ده او د الله (جل جلاله) په حق کې لویه حیا ده.

لقله تعالی: [وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ]^۱
ژباړه: او مؤمنانو ښځو ته ووايه چې خپلې سترګې ټيټې او خپل شرم ځایونه پټ وساتي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم: « إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّيْنَةِ أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرْنَا الْعَيْنَيْنِ النَّظْرُ وَزَنَا اللِّسَانِ النُّطْقُ وَالنَّفْسُ تَمَتَّى وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ »^۲ .

ژباړه :: الله تعالی د هر چا د پاره د زنا یو حصه تعین کړی ده ، پس د سترګو زنا نا محرم ته کتل دي ، د ژبه زنا خبرې کول دي او د نفس زنا د هغه هیله او آرزو کول او غوښتل دي ، دا شرمکا ده چې بیا د هغه یا تصدیق کوي او یا تکذیب .

لسم نصیحت:

مسلمانې خورې! خپل وخت دې له ضایع کیدو وژغوره ، خپل وخت په توکو ، نخرو او بې ګټې خبرو او قصو مه تېره ، د دنیا خو شمیرلې امتحاني

^۱ - سوره النور: ۳۱ .

^۲ - رواه البخاري: ۶۲۴۳ ، و مسلم: ۲۶۵۷ .

ورځي دي چې ډيرې ژر تيري ، په دې څو ورځې ژوند کې مسلمان او مسلماننه بايد ټول وخت د تيارسۍ په حال کې وي او هرې خواته به پوره متوجه وي ، بيا په پښيمانيا او افسوس هيڅ هم نه کيږي .

الله سبحانه وتعالى فرمايي : {يا حسرتنا على ما فرطنا فيها}¹ .

ژباړه: وايي به دوى : اى افسوس اى پښيماني زمونږ په هغه شي چې مونږ تقصير كړى وو په دنيا كې .

اللهم اهد فتاة الإسلام لما تحبه وترضاه، و اعمر قلبها بالإيمان.

¹ - سورة الانعام : ٣١ .

پنځم فصل

د دعوت افکار او وسائل

د ټولنې د اصلاح او خلکو ته د دين رسولو درى مهم اسباب

لومړى د مور غيږ:

د مور غيږ ، د انسان د ترتيب لومړى مدرسه د مور غږ ده ، كله چې مور په ضروري شرعي علم پوه ، دينداره او تقوى داره وي نو پر اولاد باندې يې اثر پرېوځي ځكه چې كوچني اولادونه اكثرأ د مور تر مراقبت لاندې وي او د كوچني والى په سن كې دوماغ بالكل خالي وي عيقدتي ، عبادتي او اخلاقي تربيت خاص اهميت لري .

نو لومړى بايد د مور صحي تربيت ته توجه وشي تر څو په آسانى سره په كورونو كې اصلاح راشي ، د مور د صحي تربيت لپاره په هره سيمه او كلي كې د داسې اسلامي مدارسو جوړول پكار دي چې كاملاً په اسلامي حجاب ، شرعي ضوابطو او ښځينه چاپيريال كې وي له هر قسم اختلاط څخه پاكي وي .

افسوس چې په كلي كې واده ته په ټكرې كې تلل عيب او عار نه دى ، فصل او پټي ته د ښځې تلل عار او عيب نه دى مگر په كلي كې د ښځو ديني مدرسه او د ښځو شرعي مدرسې ته تلل او د ښځو د شرعي مدارسو

جوړول عار او عيب دی .

دوهم – مدارس او مکاتب :

د ټولنې د اصلاح دوهم ستر سبب مدارس او مکاتب دي ، مدارس او مکاتب

به هغه وخت د اصلاح سبب وي چې لاندې ضوابط پکې موجود وي .

۱- درسي نصاب د شرعي ضوابتو موافق وي .

۲- معلمين په اسلامي فکر روزل شوي وي.

۳- د مسئولو کسانو تر کلک نظارت او مراقبت لاندې وي .

او دا خبره ضروري ده چې عصري علوم د امت ضرورت دی او د هغه سره

حساسيت ښودل ناداني ده .

علم احياء (د ژونديو موجوداتو علم) يا بيولوژي ، د طب مقدمه ده .

علم الارض (جغرافيه ، جيولوژي) د ځمکې پيژندنې علم دی چې د معدن او

ځمک پيژندنې مقدمه ده .

تاريخ امم (د پخوانيو قومونو تاريخ) .

کيميا ، فزياء (کيميا او فزيک) د مادې يا اشياوو د جوړښت ، خواص ،

تغيراتو او ترکيباتو څخه بحث کوي . د زراعت ، انجنيري او تنالوژي

مقدمه ده .

حساب چې ورځنی ضرورت دی ، عالي رياضيات د پرمختللي تنالوژي لپاره

کارول کيږي لکه : ماشين حساب ، کمپيوتر او نور .

دریم - جوماتونه :

جوماتونه په اسلام کې خاص او ځانګړی اهمیت لري .
 د جومات د ژوندي کیدو لپاره یوه ژوندي با درکه با احساس امام ته
 ضرورت دی ، داسې امام چې داعي وي ، خپل مسئولیت درک کړي ، هدف
 یې ددین قیام وي یوازې دنیوي فکر ورسره نه وي .
 ددې لپاره چې جوماتونه په دعوت الی الله سره ژوندي شي نو د جومات د
 امامانو تربیت پکار دی .

په جومات کې د دعوت الی الله افکار او وسائل :

- ۱-د فرضي لمانځه وروسته د وعظ د څو کلماتو بیانول.
- ۲-په اونۍ ، میاشت یا فصل کې د بیان او وعظ غونډه جوړول.
- ۳-د اوږد مهاله او لنډ مهاله درسي حلقاتو جوړول ، د آذان او اقامت تر
 مینځ ، یا د ماښام او ماسختن تر مینځ.
- ۴-د علمي سیمینارونو جوړول.
- ۵-د کتابونو او رسالو د توزیع د پاره د یو صندوق جوړول.
- ۶-د اهل خیر په مرسته د جومات لپاره عامه کتابتون جوړول.
- ۷-د خلکو لپاره علمي مسابقات په لاره اچول خاصاً په رخصتیو کې.
- ۸-د لویانو او کوچنیانو لپاره د قرآن د زده کړې او حفظ حلقات جوړول.
- ۹-د جماعت کډونوالو ته د کتاب څخه څو کرښې بیانول.

- ۱۰- د با استعداد کسانو هڅول او د هغوی څخه په کلي کې د دعوت په چارو کې استفاده کول.
- ۱۱- د فقراء او مساکینو د حال څخه ځان خبرول او د هغوی حال د اغنیاوو او خیریه مؤسساتو سره شریکول.
- ۱۲- د کلي د مشرانو په مرسته د خلکو په مینځ کې د اصلاح کوښښ او هڅې.
- ۱۳- کله کله د جومات امام د څو تنو په ملتیا د لمونځ کوونکو کورونو ته د ملاقاتو او پوښتنې لپاره ورتلل.
- ۱۴- د جماعت ترک کوونکو سره ملاقات او د هغوی هڅول جومات ته.
- ۱۵- په جومات کې د یو صندوق جوړل د پشهاداتو او دیني پوښتنو د پاره.
- ۱۶- په جومات کې د یوې تختې نصبول تر څو په هغه باندې مهمې فتاوې ، د علمي دورو اعلانات او نور نصب شي.
- ۱۷- امام به د خلکو سره ښه سلوک کوي ، ښه اخلاق به غوره کوي او د خلکو زړونه به لاس ته راوړي.
- ۱۸- فردي دعوت تر سره کول.
- ۱۹- نصیحت او امر بالمعروف او نهی عن المنکر کول.
- ۲۰- د جُمعي د خطبې لپاره پوره تیاری نیول او د مناسبې موضوع انتخاب.
- ۲۱- د اهل علم د فتاوی نشرول.
- ۲۲- اسلام ته د غیر مسلم ګاونډي دعوتول.

۲۳- کلیوالو ته تأکید کول تر څو د خپلو اولادونو تربیت ته متوجه شي او خاصتاً د لمانځه په حصه کې خپل اهل او اولاد ته زیاته توجه وکړي او خپل ماشومان له جماعت سره عادت کړي.

۲۴- کلیوالو ته تأکید کول تر څو خپلو کورنیو ته دین ورسوي ، خپل اهل ، او لوڼې ښځینه مدرسې ته ولیري او په کومو احکامو او مسائلو کې چې مشکل لري هغه له امام سره شریک کړي.

۲۵- د پوهنتون محصلین دعوت الى الله ته هڅول او د هغو څخه د کلي او جومات په څېړنه چارو کې استفاده کول.

۲۶- د کلی د ماشومانو او اطفالو په زړه کې د جومات د محبت ځایول او د هغوی سره رفق او نرمې کچېرې خطاء ورڅخه کيږي.

۲۷- د کلي خلک ټولنیزو حقوقو او آدابو ته متوجه کول.

۲۸- میاشتنی غونډه او اجتماع د نږدې کلیو او ښار د خطیبانو ، علماؤ او امانانو تر مینځ د نظریاتو او تصمیماتو شریکول لپاره.

۲۹- د جیدو علماؤ او داعیانو دعوتول جومات ته تر څو خلکو ته بیان او وعظ وکړي خلک یې د علم څخه استفاده وکړي او د هغوی د دیني پوښتنو ځوابونه ورکړي.

۳۰- د خطیبانو او امامانو د خطبو او بیانونو شریکول په انټرنټ کې تر څو نور خلک استفاده ورڅخه وکړي.

۳۱- د دعوت ، علمي او تربیوي پروگرام او تقسیم اوقات ترتیب.

۳۲- په ځینې مهمو ټولنیزو مسائلو کې د نورو امامانو او خطیبانو سره مشوره کول.

- ۳۳- جومات ته راتلونکو ماشومانو تشويق او ترغيب او هغوی ته څه انعام ورکول تر څو د دوی له جومات او علم سره محبت پيدا شي.
- ۳۴- د معتکفينو (اعتکاف کوونکو) په انتظام کې مرسته کول.
- ۳۵- په رمضان المبارک کې د پشلمې او روژه ماتي د وختونو جدول برابرول.
- ۳۶- د ځينې پوسترو نشر لکه: د فضائل اعمال، د رمضان استقبال، يوم عرفه او نور.
- ۳۷- د امام لخوا د ځينې ميدانونو، تجارتي ځايونو ليدنه کول او څښتنانو ته يې د فساد او منکر څخه د لريوالی نصيحت کول.
- ۳۸- د معاصرو بلاوو او آفتو څخه د خلکو ډير ډير وېرول لکه: موسيقي، کفري، شيطاني او فاحش سريالونه، فلمونه او نور.
- ۳۹- د خلکو د عقائدو د تصحيح لپاره کوښښ.
- ۴۰- په ټولنه کې د ناوړه رواجونو، بدعاتو، شرکياتو په وړاندې په حکمت سره مقابله کول^۱.

دوهم په مدارسو او مکاتبو کې د خیر د خپرولو طریقه

- ۱- د تربیوي غونډو جوړول، یا د ځینو مناسباتو د غونډو څخه استفاده او د یوې مناسبې موضوع ټاکل.
- ۲- د لمانځه د ادا کولو وروسته د معلم یا متعلم لخوا د څو لنډو کلمو لوستل چې اوږدې نه وي. او عنوانونه یې په ورځني یا میاشتني شکل ترتیب شوي وي.

^۱ - اعداد مرکز الدعوة و الارشاد بمكة المكرمة.

- ۳- د سبایي لین درېدولو څخه اعظمي استفاده کول.
- ۴- د خیر خپرول ، په زده کوونکو باندې د کتابونو ، رسالو او یا لنډو مطالبو ویشل چې مهم موضوعات پکې بیان شوي وي لکه : لمونځ ، بر الوالدین ، اسلامي حجاب او نور.
- او یا هم په موسي وختونو کې لکه : عاشوراء ، رمضان المبارک ، عرفه ، اخترونو کې د مناسبو موضوعاتو ویشل.
- ۵- د مسابقاتو په لاره اچول لکه:
- د قرآنکریم مسابقه.
- د سیرت نبی مسابقه.
- د مسنونه اذکارو یادولو او آدابو مسابقه.
- ۶- په مدرسه کې د ویدیو ، صوت او الکتروني وسائلو په وسیله د خیر خپرول چې په څو دقیقو کې تر زیاتو کسانو مهم مطلب رسیږي.
- ۷- د طلابو لیدنه کول له علماؤ ، کتابتون ، دعوت اسلامي مرکز ، او یا په مخدره موادو د اخته کسانو د خطرناکو پایلو څخه لیدنه او عبرت اخیستل.
- ۸- په مدرسه او مکتب کې د عامه کتابتون موجودیت.
- ۹- په یوه تخته باندې د مسنونه اذکارو لیکل لکه : د سورلی دعا ، د خوراک د شروع او پای دعا او نور ، تر څو زده کوونکو ته آسانه او ورباندې عادت شي.
- ۱۰- په مکاتبو کې د علمي دورو پرانیستل لکه : د علم تجوید دوره ، د لمونځ د عملي طریقې دوره او نور.

۱۱- زده کوونکي له نفلي لمونخونو سره عادت کول ، مثلاً د قرآنکریم په دوره کې د زده کوونکو اودسونه وي يا هغوی ته د اودس لپاره وخت ورکول ، او بيا هغوی ته د اشراق د نفلي لمانځه د ادا کولو لپاره وخت ورکول.

۱۲- د زده کوونکو اولياؤ ته د تنبه په توگه د ځينې مطالبو ور لېږل لکه : د اولاد د تربيت اهميت ، د خير په لاره کې په اولاد باندې د انفاق اجر او ثواب.

۱۳- د عصري بلاوو او آفاتو په اړه د خطر اعلانات لکه : د موسيقي اوریدل، دکفري او شیطاني فلمونه او سریالونو او گیمونو کتلو خطرناکي ديني ، اخلاقي ، اقتصادي ، علمي او بدني زیانونه.

۱۴- د لוחو نصوبول او په هغه باندې د احاديثو لیکل او وخت په وخت یې بدلول.

۱۵- زده کوونکو ته د قصص انبياء ، سیرت نبي ، سیرت صحابه او نورو مفیدو کتابونو ادرس ورکول ، د اسلامي انټرنټ پاڼو ادرس ورکول.

۱۶- د معلم د فکر او ثقافت د روزنې لپاره د علمي حلقاتو پرانیستل.

۱۷- زده کوونکي عامه خیریه کارونو ته تشویق کول لکه : د یتیمانو کفالت ، د والدینو سره مرسته کول ، د جومات په خدمت او بناء کې ونډه اخیستل ، لار ورکي ته لارښوونه کول ، د ګاونډې سره ښه سلوک ، چاته ضرر نه رسول ، پنځه وخته لمونځ په جماعت ادا کول ، د میلمنو اکرام او عزت ، د خپلوانو پالل ، په نیکی أمر او له ناروا کارونو څخه منع کول^۱.

^۱ - موقع صید الوائد / إبراهيم الحمد .

دریم - په روغتونو کې د دعوت اسباب او وسائل :

۱- په روغتونو کې د منکراتو مخنوی کول لکه : د نارینه او ښځینه مریضانو او پایوازنو تر مینځ د کېون او اختلاط مخنوی ځکه چې دا کار حرام او عظیم فساد دی.

۲ - د موسیقۍ اورېدو ، شیطاني مډیا شیطاني سریالونو ، فلمونو بندول . او د هغه پر ځای مریضانو او پایوازنو ته د اسلامي برنامې په کار اچول . ځکه چا چې د نیک او ښه کار بنسټ کیښود نو هر څومره خلکو چې د ده د نیک دعوت سره عمل وکړ د هغو ټولو په اجر کې به ورسره شریک وي ، همداسې که یې د بد کار او گناه بنسټ کیښود ، د خلکو په گناه کې به ورسره شریک وي.

۳ - د بې نوبتي ، رشوت او فساد څخه د روغتون پاکول.

۴ - د لوحو نصبول او په هغه باندې لید لید آیتونه ، احادیث او نصائح لیکل او یا هم د دعوت د مراکزو او مفیدو اسلامي مراجع آدرسونه لیکل او د هغه وخت پر وخت بدلول.

۵ - د لمانځه او اوداسه لپاره پوره آسانتیاوې برابرول او د ډاکترانو ، مریضانو کوم چې د تللو توان لري او پایوازنو ټولو ته په جومات سره امر کول.

۶ - د یو عامه کتابتون جوړل تر څو پایوازن د هغه څخه استفاده وکړي او د دغه کتابتون لپاره د یو تنظیم کوونکي ټاکل.

۷ - د یو داعي مقررول تر څو پایوازنو ته په مناسب وخت کې د دعوت او د دین د احکامو د زده کړې حلقات برابر کړي.

- ۸- د مريضانو زيارت او پوښتنه او د پوښتنې کولو لپاره د هغه خپلوانو ته زمينه برابرول ځکه چې دا کار سنت او د مريض په تکليف کې کمې راولي.
- ۹- د لمانځه او وعظ وروسته مريضانو ته د شفا دعا کول.
- ۱۰- په مريضانو باندې ګټور کتابونه ، رسالې او مطالب ویشل.
- ۱۱- مريضان ته د قرآنکريم يا د مصحف هديه کول.
- ۱۲- د روغتون لپاره د يوې اسلامي تلویزيون او اسلامي پروګرام برابرول.
- ۱۳- د مريضانو سره نیک سلوک ، نیک اخلاق او د عدل قیام.
- ۱۴- د مريضان تعلق له خپل رب او خالق (جل جلاله) سره تړل چې شفاء ورکونکي همغه ذات دی.
- ۱۵- مريضان ته د انسان د بدن د جوړښت په اړه د قران او سنتو اعجاز بیانول.
- ۱۶- ښځو ته په ستر او حجاب وصیت کول.
- ۱۷- ډاکتران خپلو مسئولیتونو ته متوجه کول^۱.

د مسلمان طبیب لپاره د دعوت وسائل او افکار

- په عمومي توګه هر مسلمان مسئول دی خو د طبابت په برخه کې د طبیب لپاره د دعوت افکار په لاندې ډول دي:
- اول- قدوه حسنه (ښه نمونه):
- د الله تعالی لورې ته د بلنې یو ستره وسیله خپل ځان په تقوی ، اسلامي آدابو او اخلاقو ښایسته کول تر څو نور خلک د ده د نیکو اعمالو ، نیک

^۱ - إعداد مرکز الدعوة والإرشاد بمكة

سلوک او نیکو اخلاقو څخه متاثر شي.

مثلاً: د جماعت پر وخت کې خپل کار بندول او جومات ته تلل تر څو د نورو خلکو په زړونو کې هم شوق او رعبت پيدا شي ، د مريضانو سره نیک او اسلامي سلوک کول ، غوره اخلاق اختيارول ، له قهر او غصې څخه پرهيز کول ځکه د مريض زړه کمزوری وي.

دوهم- مريضان ته په خير او معروف سره وصيت کول .

۱ - هغوی ته په صبر سره وصيت کول چې په مرض باندې صبر کول لوی اجر لري ، مرضونه د مؤمن درجه لوړوي او يا د مرض په وجه گناهونه معاف کيږي او يا د مرض په وجه د هغه څخه آفت او بلاء دفع کيږي.

۲ - په الهي تقديراتو باندې صبر کول ځکه مونږ ايمان لرو چې خير او شر دواړه د الله تعالی د جانبه دي او په دې کې د مؤمن بنده امتحان او آزماښت دی چې په هغه باندې صبر کول لوی اجر لري.

په حديث شريف کې راغلي: « إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ »^۱.

ژباړه: لوی اجر او بدله له سترو او لویو ابتلاوو سره دی.

۳ - هغوی ته د مرض اړوند شرعي احکام بنسودل.

۴ - هغوی ته د امکان په صورت کې د ځينو مفيدو کتابونو او رسالو هديه کول.

۵ - هغوی ته په توبه کولو وصيت او د ځانکندن پر مهال د کلمه تلقين ورکول.

^۱ - رواه الترمذي وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

۶- روجي مريضانو ته د الله تعالى په ذکر باندې وصيت خصوصاً د قرآن کریم تلاوت او قرآنکریم ته غوړ نیول ځکه چې زړونه یوازې د الله تعالى په ذکر باندې آرام او سکون مومي [أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ]^۱.

ځکه چې د روجي مرض سبب د الله تعالى د ذکر څخه مخ اړول دي او یا هغه ته د سخت تکلیف او غم رسیدل وي ، نو هغه ته په ذکر او توکل باندې توصیه کول، ځکه روجي مریض د هغه ماشوم په شان دی چې خپله مور یې ورکه کړې وي ، څوک چې خپل رب او خالق (جل جلاله) ورک کړي نو د هغوی د پاره بل هیڅ د تنبې او سکون ځای نشته.

۷- مریضان دې خبرې ته متوجه کول چې اسلام چې کوم شيان حرام کړي دي هغه د انسان لپاره مضر او کوم یې چې حلال گرځولي دي هغه د انسان لپاره مفید دي.

مثلاً: اسلام په نظافت باندې تأکید کړی دی او نظافت د مرضونه وقایه کوي ، په اوداسه کې د خوړې او پزې پر مینځلو کې د مبالغې او کوښښ تأکید شوی چې اکثراً مرضونه ددې لارې څخه تنفسي او هضمي سیستم ته داخلېږي ، اسلام د مخدراتو کارول حرام کړي دي لکه: (شراب ، پوډر ، چرس ، سگریټ او نصوار) چې دا شيان د انسان بدن ته سخت زیان رسوي.

۸- د مرض په تشخیص کې پوره کوښښ کول ځکه چې دا د مسلمان طبیب ستر مسئولیت دی.

^۱ سوره الرعد: ۲۸ .

۹- د مريضانو تر مينځ د عدل قيام ، په نوبت ، سلوک ، معالجه او معاینه ، درمل او نورو کې.

۱۰- اسلام ته د غیر مسلم مریض دعوتول.

۱۱- د مريضانو معالجه او درملنه کول په دې نیت سره چې په دغه کار کې زما لپاره اجر دی نو د طبیب دا عمل به عبادت وي او د هغه لپاره به لوی اجر وي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي : «من كان في حاجة أخيه، كان الله في حاجته. ومن فرج عن مسلم كربة، فرج الله عنه بها كربة من كرب يوم القيامة. ومن ستر مسلما، ستره الله يوم القيامة»^۱.

ژباړه: څو پورې چې مسلمان د مسلمان حاجت پوره کوي الله تعالى به د ده حاجت پوره کوي ، اوڅوک چې د مسلمان څه تکلیف لری کوي نو الله تعالى به د قیامت په ورځ دده نه تکلیف لرې کړي ، او څوک چې په مسلمان پرده اچوي الله تعالى به د قیامت په ورځ د ده په عیبونو پرده واچوي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي:

«... فَإِذَا جَلَسَ عِنْدَهُ اسْتَنْقَعَ فِي الرَّحْمَةِ فَإِذَا خَرَجَ مِنْ عِنْدِهِ وَكَلَّ بِهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ»^۲.

ژباړه: کله چې یو کس له مریض سره کینې هغه د الله تعالى رحمت وپوښي او کله چې د هغه څخه رخصت شي په دغه ورځ به هغه لپاره اويا زره ملائکې د بښنې دعا کوي.

^۱ - رواه مسلم : ۲۵۸۰ .

^۲ - رواه مسلم .

و بالله توفيق

څنگه پخپل کور کې يو داعي شي ؟

۱- په خپل کور کې د يوې قرآني او علم شرعي حلقې جوړول که څه هم د ورځې يو ساعت يا نيم ساعت وي ، په دې سره به ستاسې کور د ذکر مجلس جوړ شي او الهي رحمت به درياندې نازلېږي.

۲- يا هم خپله کورنۍ د شرعي نصيحت ، يا د قرآنکريم د اوریدو لپاره جمع کول که هم د ورځې لږ حصه وي او يا هم په اونۍ کې يو ځل وي.

۳- په کور کې د يو کوچني کتابتون جوړول ، د کور لپاره د علم شرعي ځينې ضروري کتابونو اخیستل لکه : عقیده ، فقه عبادات ، د خویندو احکام ، اسلامي اخلاق او آداب ، ناروا بدعتونو او رواجونه ، تفسير شريف ، قصص الأنبياء ، سيرت نبي ، د صحابه کرامو د ژوند احوال او نور.

او د دغو کتابونو لوستل خپلې کورنۍ ته او يا هغوی مطالعې ته تشويق کول.

۴- د اسلامي وعظ ، د قرآنکريم د تلاوت او تجويد د سي ډي گانو اخیستل او هغه خپلې کورنۍ ته په اختيار کې ورکول.

خپله کورنۍ له شرعي احکامو خبرول يو ديني مسئوليت او زيات اهم کار دی ، ابوذر او ابن عمر رضی الله عنهما وايي : «باب من العلم نتعلمه أحب إلينا من ألف ركعة تطوعاً»

يعني : د علم شرعي د يو باب زده کول به مونږ ته تر زرو رکعتونو نفلو خوښ وو.

۵- د خپلولۍ پالل او د هغه د قطع کولو څخه توبه ایستل ، ځکه د خپلولۍ د قطع کوونکي دعا نه قبلېږي.

۶- خپلې کورنۍ ته په نیکو کارونو امر او له بدو کارونو څخه د هغوی منع کول (أمر بالمعروف و نهی عن المنکر) ځکه چې دا د کور د مشر او مشرې دیني مسئولیت دی ، هغوی ته په عبادت، اخلاقو او اسلامي آدابو حکم کول له منکراتو او په خاصه توګه د موسیقي اوریدو ، مسلسلو سریالونو کتلو ، بې حجابۍ ، او په کور کې د تصویرونو ځړولو او نورو معاصرو فتنو څخه منع کول.

او خپل اهل او اولاد ته په لمانځه حکم کول .

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي «مروا أبناءکم بالصلاة لسبع واضربوهم علیها لعشر وفرقوا بينهم فی المضاجع»^۱ .

ژباړه: خپلو اولادونو ته مو په اوه کلنۍ کې په لمانځه امر وکړئ، په لس کلنۍ د لمانځه (نه کولو په وجه) هغوی ووځئ او د هغوی خوب ځایونه جلا کړئ).

د کور مسئول به دائم په همدې فکر کې وي چې څنګه خپل ځان او خپل اهل عيال د دوزخ له اوره څخه وژغورم.

الله سبحانه وتعالی فرمائي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ]^۲ .

^۱ - مسند أحمد .

^۲ - سوره التحريم : ۶ .

ژباړه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپل اهل عیال له هغه اور څخه وساتئ چې خس یې خلک او تېري دي.

۷- له خپلې کورنۍ سره یو ځای د الله تعالی په خلقت او قدرت کې فکر کول ، ابو الدرداء وايي: «تفکر ساعة خیر من قیام لیلة» (یو ساعت تفکر د شپې له قیام څخه غوره دی).

۸- د ګاونډیانو سره نیک سلوک کولو ته د خپلې کورنۍ تشویق او د ګاونډي د ضرر له رسولو څخه د هغوی منع کول ځکه په حدیث شریف راغلي دي: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ»^۱ (رواه مسلم).

ژباړه: جنت ته نشي تللی هغه څوک چې د ضرر څخه یې ګاونډي په امن نه وي.

و ماتوفیقي الا بالله علیه توکلت و الیه انیب

^۱ - رواه مسلم .

د دعوت عمومي معاصر وسائل اولاري

۱- وينا او بيان :

خلکو ته مستقيماً وينا او بيان د دعوت تر ټولو غوره او مؤثره لاره ده او الله تعالى ته تر ټولو خوښه وينا د هغه لارې ته بلنه ده .

الله سبحانه وتعالى فرمايي : ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾^۱ .

ژباړه : او د وينا له کبله به د هغه چا تر خبرې د بل چا خبره ښه وي ؟ چې د الله لوري ته بلنه کوي او ښه عمل کوي او وايي چې زه مسلمان يم .
که څوک د ياد څخه په ښه او فصيح ډول بيان کولای شي ښه او که نه د قاغد يا د کتاب له مخې دې خلکو ته بيان وکړي ځکه د بيان څخه مطلب خلکو د دين د احکامو رسول دي .

۲- کتاب :

د دعوت الى الله دوهم مؤثره لاره کتابت او ليکل دي ، لکه : کتاب ، رساله ، مجله او نور .

د علم وسيله قلم او ليکل دي ، الله سبحانه وتعالى فرمايي : [اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ]^۲ .

^۱ - سوره فصلت : ۳۳ .

^۲ - سوره العلق .

ژباړه: ولوله ! حال دا چې رب ستا لوی کریم دی ، هغه (رب) چې ښوولی یې دی (انسان ته علم او کتابت) په قلم سره ، ښوونه یې کړه ده انسان ته د هغو شيانو چې دی پرې نه پوهیده .

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم علم له کتاب سره تړلی دی او فرمایي : «قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ»^۱ .

ځکه چې انسان د هېرې عادت لري ، یو شي یې له یاده وځي او یا هم یوځل اوریدو سره پوره اخږ نشي کولای .

تر مونږ پورې چې دین را رسیدلی اکثراً د کتاب لپارې دی ، کتاب جاري صدقه ده چې نورو نسلونو ته پاتې کیږي .

په اوس عصر کې د لیکلو او چاپ لپاره ښه ډیر وسائل شته ، کوم عالم چې خپله کتاب لیکلی شي ښه ، که یې خپله په کمپیوټر کې نشي لیکلای د هغه د لیکلو لپاره لارې شته ، کچېرې د کتاب د چاپولو توان نلري نو الحمدلله خپرندویه ټولنې شته چې پخپل مصرف کتاب چاپوي او پر خلکو یې خرڅوي او تر خلکو پورې رسېږي .

څوک چې خپله د کتاب لیکلو توان نلري نو هغه کولای شي د کتاب په چاپ کې برخه واخلي ، یا دیني کتابونه واخلي او هغه خلکو باندې وړیا ووشي ، که دا کار هم نشي کولای ، د انټرنیټ څخه دې دیني کتابونه ښکته کړي او

^۱ - رواه الحاكم و صحيح الجامع .

هغه دې تر هغو خلکو پورې ورسوي کوم چې انټرنټ ته لاس رسى نلري .
 او يا کولای شو ديني کتابونه سکن کړي او هغه په انټرنټ کې آنلاين کړي تر
 څو خلک يې ښکته کړي چې دا کار هيڅ مالي مصارف نه غواړي ، کولای شو
 خپل کتابونه په لاندې سايټونو کې په وړيا توگه آنلاين کړو

<https://archive.org>

<https://www.mrkzgulf.com>

او داسې نور .

۳- انټرنټ :

په اوس عصر کې د دعوت إلى الله له وسايلو څخه انټرنټ يو معاصره کتوره
 وسيله ده چې ددې وسيلې په مټ په ډير کم مصرف او کم وخت کې تر ډيرو
 خلکو پورې پيغام رسېږي .

په انټرنټ کې د وينا ، مطلب او پيغام رسولو بېلابېلې لارې دي چې مهمه لاره
 يې د سايټ جوړول او پر ليکه کول دي .

کله چې د الله د دين دوښمنانو د اسلام پر ضد په زرگونو سايټونه جوړ
 کړل او په هغه باندې يې په ميليونه ډالره مصارف کړل تر څو خلک له حق
 څخه منع او منحرف کړي ، نو د حق لارويانو د اسلام دوښمنو پر وړاندې
 اسلامي سايټونه جوړ کړل اوس په نړۍ کې په زرگونو اسلامي سايټونه

موجود دي چې د الله تعالى لورې ته بلنه کوي او مسلمانانو ته يې زياته کټه رسيدلې مثلاً :

په افغانستان کې په پښتو ژبه معتبر عالمي سايت آن لاین اسلامي لارښود (www.dawat610.com) چې په ټوله نړۍ کې خپرونې کوي ، په لکونو دايمي لوستونکي لري ، په ميليونو مطالب يې لوستل شوي دي ، په زرگونو کتابونه ورڅخه ښکته شوې دي .

همدارنگه په عربي ژبه د صيد الفوائد (<http://saaid.net>) سايت په لکونو لوستونکي لري ، په زرگونو مطالب پکې ځای پر ځای شوي او يوازې يو کس يې پر مخ وړي .

د الدرر السنيه (www.dorar.net) عربي سايت دی چې بې انتها زيات خدمات يې وړاندې کړي دي .

همدارنگه د الاسلام سوال جواب عربي پاڼه (<https://islamqa.info/ar>) ده چې په لکونو مسائل پکې خپاره شوي دي .

همدارنگه موقع المسلم ، موقع الاسلام اليوم ، موقع الاسلام أون لاین ، موقع طريق الى الله ، موقع الألوکه ، موقعه المربي او نور .
په انگليسي ژبه اسلام ته د بلنې سايټونه :

<http://www.islamreligion.com>

www.islamtomorrow.com

www.islamalways.com

www.islamyesterday.com

د انټرنټ مهمه ځانگړتيا :

د انټرنټ يو مهمه ځانگړتيا دا ده چې په هغو هيوادونو کې چې د کفر او اشغال تر تاثير لاندې وي جهادي او رښتني دعوتي افکارو ته ازاده اجازه نه ورکول کيږي نو هلته مسلمانان خپل پيغام يوازې د همدې لارې خلکو ته رسوي .

د مثال په توگه په اسرائيلو کې مسلمان داعي يوسف خطاب : نومړی د اسلام مخکې يو متشدد او معتصب يهودی چې وروسته د انټرنټ ليارې مسلمان شو ، او اوس مهال په اسرائيلو کې د انټرنټ ليارې اسلام ته دعوت کوي .

له يوسف څخه وپوښتل شول ستا په لاس څومره اسرائيل مسلمان شوې دي ؟ هغه وويل : زيات کسان ولی يوازې د انټرنټ ليارې ځکه چې زه نشم کولای په ښکاره توگه د دعوت دفتر ولرم ، او په ښکاره توگه د خلکو سره ووينم نو ځکه د دعوت ټولې چارې د انټرنټ ليارې تر سره کوم .

خبرداري!

که چېرې انټرنټ د خير لپاره وکارول شي نو د شک پرته د خير ښه وسيله

ده مکر هغه کسان چې د خير لپاره يې نه کاروي ، يا ددې وړتيا نه لري ، يا دومره علم ورسره نشته چې د حق او باطل تمیز وکولای شي ، يا د ضعيف ايمان سره بې هدفه انټرنټ ته داخلېږي نو د خير پر ځای امکان لري په شهوات کې لاهو شي او د گمراه شبکو سره مخ شي .

۴- صوتي وسائل :

صوتي وسائل لکه : سي ډي ، دي وي ډي او نور صوتي وسائل نورو ته د بلنې او پيغام رسولو مهم وسائل بلل کېږي چې د دعوت الى الله لپاره کارول يې مهم رول لري ، ځکه ددې وسائلو څخه لوستي او نالوستي دواړه گټه اخيستلای شي ، او د کار پر مهال يې هم اورېدلای شي ، خصوصاً د کور د بنځينه وو لپاره مهم رول لري .

هغه صوتي وسائلو چې د معتبرو علماوو تقريرات پکې وي ، نه د هر چا .

راډيو تلویزیون

د بيان او پيغام رسولو بله مهمه وسیله راډيو او تلویزیون دی خاصتاً د هغو کسانو لپاره چې انټرنټ ته لاس رسی ونه لري ، د راډيو لپارې په کم مصرف په یو ځل تر ډیرو کسانو پورې بيان او پيغام رسېږي او همدارنگه د تلویزیون لپارې دا دواړه هغه وسائل دي که چېرې د شر او فساد لپاره وکارول شي نو شر او فساد به يې زیات وي او که د خير لپاره وکارول شي نو

خير به يې زيات وي ، په نن عصر کې دغه وسائل اکثراً د شر او فساد لپاره کارول کېږي .

اسلام ته د غیر مسلمو د بلنې آسانه لاره :

د دعوت د پاره انټرنیټ تر ټولو مهمه او ارزښناکه او ډیره آسانه وسیله ده چې په ډیر کم وخت کې یو کس کولای شي تر ډیرو کسانو پورې خپل پیغام ورسوي ، هغه که د مسینجر له لارې وي ، د ایمل له لارې وي او یا هم د فیسبوک او تویتر یا کومې بلې وسېلې له لارې وي .

د دغو هرې کومې لارې نه چې تاسې پیغام استوی یا د کوم غیر مسلم سره په اړیکه کې شوی نو په لاندې ډول هغوی ته د اسلام بلنه ورکړئ .

لومړی هغوی ته د قرانکریم د تلاوت ادرس واستوي چې هغوی یې واريي ځکه چې قرآن د الله تعالی کلام دی په زړه باندې اثر کوي .

او یا هغوی ته د نویو مسلمانانو ویډیوګانې واستوی تر څو دوی د اسلام عظیمت او شان درک کړي لکه په لاندې لینک کې :

<http://www.dawat610.com/archives/6502>

بیا هغوی ته ووايي که غواړی د اسلام په اړه معلومات تر لاسه کړی مهرباني وکړئ لاندې لینکونه ولولئ :

<http://www.islamreligion.com>

<http://www.islamhouse.com>

<http://www.beconvinced.com/archive/en/main.php>

<http://www.dawat610.com/archives/5445>

نور په پورته سايټونو کې د اسلام په اړه پوره معلومات او د اسلام راوړلو طريقه شته نور هغوی خپل معلومات هلته حاصلولای شي .
او هغوی ته که دغه لاندې سوالونه وړاندې شي د اسلام په باره کې د معلوماتو حاصلولو مسئله به په پوره توګه جدي ونيسي او حتي به دې کار ته اړ شي .

بخښنه غواړم !

غواړم تاسې يوه شيبه تال کړم ؟

آيا يوه ورځ مو د ځان په اړه فکر نه دی کړی ؟

دا (هر څه) چا پيدا کړي ؟

آيا تا کوم جوړ شوي شی ليدلی دی چې جوړونکی ونه لري ؟

ايا تاسې دا ډول فوق العاده ظريف او نازک کار بغير له کارګر څخه ليدلی دی ؟

دا هر څه چا پيدا کړي دي ؟

آيا ته پوهيږي دا څوک دی ؟ دا الله سبحانه وتعالی دی

يوه لحظه فکر وکړه .

آيا څه فکر کوې چې دا د نړۍ دقيق سيستم او دا لوی پيدائښت به په هيڅ

کې پای مومي ... د مرګ وروسته به (نور څه نه وي) .

آيا تاسې د يوې ثانيې د پاره دا فکر کولای شي چې څنګه ستا روح د الله جل

جلا له د مجازاتو څخه خلاصون ومومي .

آيا تاسې د بر حق دين په باره کې څه فکر کوئ ؟

دا ډول او دې ته ورته سوالونو ځوابونه دلته ولولئ :

Excuse me!!

Would you stop for a moment!?

Haven't you thought-one day- about yourself?

Who has made it?

Have you seen a design which hasn't a designer!?

Have you seen a wonderful, delicate work without a worker!?

Who has made them all!?

You know who ?.. It's "ALLAH"

Just think for a moment.

How are you going to be after death!?

Can you believe that this exact system of the universe and all of these great creation will end in nothing...just after death!

Have you thought, for a second, How to save your soul from Allah's punishment!?

Haven't you thought about what is the right religion!?

Here you will get the answer

<http://www.dawat610.com/archives/6512>

<http://www.dawat610.com/archives/5445>

<http://www.it-is-truth.org>

: <http://www.islam-guide.com/>

<http://www.sultan.org/>

شپږم فصل

د غیر مسلمو سره د دعوت اسلوب او طریقې

اول- د ملحدینو سره د دعوت اسلوب

د الحاد تعریف :

الحاد په لغت کې میل او کوروالي ته وایي.

په اصطلاح کې الحاد د الله تعالی د وجود څخه انکار کول او دا عقیده لرل چې موجوده کائنات د کوم خالق پرته تصادفي پیدا شوي دي او یا دا عقیده لرل چې ماده ازلي او ابدی ده (مادې ته په یو وخت کې د خالق او مخلوق دواړو صفت ورکول) او په کائناتو او طبیعت کې تغیرات تصادفي ګڼل او یا هم دین له ژوند او سیاست څخه جلا کول^۱.

د الحاد پیدایښت :

الحاد په څو دورو باندې ویشل شوی دی .

لومړۍ دوره یا طبقه :

د اسلام څخه مخکې د جاهلیت په وخت کې هم ځنې داسې کسان موجود وو چې په زمانه او طبیعت یې اعتقاد لرلو چې قرآنکریم ورته دهرین ویلي دي

^۱ - الموسوعة الميسرة في الأديان ج ۲ ص ۸۰۳.

، الله سبحانه وتعالى فرمايې: [وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ]^۱.

ژباړه: او هغوی وايي چې ژوند همدغه د دنیا ژوند دی چې همدلته مړه کیږو او پیدا کیږي او دا زمانه ده چې مونږ هلاکوي ، په دې برخه کې هیڅ پوهه او علم ورسره نشته .بس د اټکل له مخې هر څه وایي.

یعنې : په نړۍ کې هیڅ څوک د یو ما فوق قوت څخه انکار نشي کولای خو د دغه مافوق قوت او قدرت په پیژندلو کې خطاء شوي دي او د شیطان پیروي یې کړې ده چې چا طبیعت کنلی ، چا لمر یا اور او چا بل څه او د خپل حقیقي ما فوق قدرت رب العالمین څخه یې د جهل ، گمان یا عناد له مخې انکار کړی دی .

دوهمه طبقه :

سوسیالیزم چې وروسته د کمونیزم په نوم یاد شو لومړی بنسټ یې د آلماني یهودي «کارل مارکس» په نوم په ۱۸۴۷ کال کې کیښودل شو ، او د انګلیس په مرسته یې د سوسیالیزم یا کمونیزم مرام ترتیب کړ ، له جرمني ، فرانسې او بلجیم څخه د شړلو وروسته یې په لندن کې ژوند غوره او په ۱۸۸۳ کال کې مړ شو .

^۱ - سوره الجاثیه : ۲۴ .

مارکس د سوسیالستي انقلاب په راوستلو کې بریالی نشو ، خو د هغه وروسته د لنن په مشرۍ په کال د 1918 د روسیې په خاوره کې سوسیالستي یا کمونیستي انقلاب مینځته راغی .

کمونیزم د لاتیني کلمې (communis) څخه اخیستل شوی چې معنی اشتراکیت دی ، چې هدف یې د خصوصي او فردي ملکیت لغوه کول او د ټولنیز برابر ملکیت را مینځته کول دي ، ځنې فکر کوي چې سیالیزم او کمونیزم به یوازې یو اقتصادي مذهب وي خو داسې نه بلکې هغه یو الحادي مذهب دی

موسوعة الاديان و المذاهب المعاصرة ليكي :

کمونیزم یا اشتراکیت یو فکري مذهب دي چې پر الحاد باندې ولاړ او د هر څه بنسټ ماده کښي .

او شعار یې دا دی : مونږ په دریو شیانو ایمان لرو : مارکس ، لینن او ستالین . او په په دریو شیانو کافر یو : الله ، دین او ملکیت .

ددې الحادي مذهب ځنې افکار او اعتقادات په لاندې ډول دي :

۱- د الله تعالی د وجود ، دین او وحی څخه انکار کول .

لینن ویلي : مونږ باید د دین په خلاف وجنگیږو ، د دین جرړې و باسو ، تل دې وي دهریت .

۲- د فردي ملکیت له مینځه وړل او د ارث او میراث لغوه کول .

د کمونیزم بل اساسي هدف دا دی چې د یوې کمونستي ټولنې د جوړولو لپاره د ملکیت ختمول یو ضروري امر گڼي .

لینن وایي : کمونیست یوه لاطیني کلمه ده د شریک په معنی ده ، نو کمونستي ټولنه هغه ټولنه وي چې په هغه کې هر څه شریک او کپ وي یعنې ځمکې او فابریکې شریک او کپ وي او ټول په ملکیت سره یو برابر شریک وي .

کمونیزم تر ټولو بد ظالمانه سرمایه داري نظام دی چې د خلکو شخصي ځمکې او ملکیت په زور غصب کوي .

۳- د مادي په ازلي توب باندې ایمان لرل .

۴- هغوی وایي دولت حزب دی او حزب دولت دی .

۵- د جوماتونو نړول او د هغه پر ځای د حزب مراکز جوړول او مسلمانان د دین د شعائرو ښکاره کولو ته نه پرېښودل .

۶- د کورني نظام ختمول :

مارکس د کمونست گوند په اساسنامه کې لیکلي دي : مونږ د کورني نظام له مینځه وړل غواړو .

لینن پخپله یوه وینا کې داسې ویلي وو : مونږ د حلالې او حرامې اولاد تر مینځ توپیر له مینځه یووړ ، شریکې ښځې نیول د کمونیزم یو اصل دی ^۱ . مگر دغه الحادي او کمونیستي فکر په ټوله نړۍ کې ناکام شو .

^۱ - إعداد الندوة العالمية للشباب الإسلامي ، السرطان الأحمر ، د. عبد الله عزام.

دریمه طبقه :

سیکولرزم (Secularism) لادینی یا غربی ډیموکراسی چې په عربی ژبه کې ورته (العلمانية) وایي لومړی د فرانسې په هیواد کې مینځته راغی . د بریطانیا دائرة المعارف یې داسې را پېژني : "سیکولرزم یو ټولنیز خوځښت دی چې موخه یې د خلکو ګرځول له آخرت څخه یوازې دنیا ته"^۱ .

د عصري الحاد ، لادینی ، سیکولار او غربی ډیموکراسۍ د پیدایښت وجه په مستقیم او غیر مستقیم ډول اروپایي کلیساوې وې چې هغوی په خپل منسوخ شوي دین او تحریف عقائدو کې زیات خرافات ځای پر ځای کړي وو ، د علم او نویو حقائقو سره یې کرکه او مخالفت کولو او په دې لاره کې یې حتی ځینې پوهان قتل او په اور وسوزول .

د الحاد عمومي افکار او عقائد :

- ۱- ځینې د کائناتو د ستر څښتن الله سبحانه و تعالی څخه انکار کوي او ځینې بیا د الله تعالی د وجود څخه انکار نه کوي خو د دنیا په چارو کې د الله تعالی د اوامرو څخه په کلي توګه انکار کوي .
- ۲- کاینات ، انسان ، حیوان ، نبات او نور تصادفي پیدا شوي ګڼل او د مرګ څخه وروسته ژوندي کېدو څخه انکار.

^۱ - Encyc, V. IX, p. 19

۳- ماده ازلي او ابدي ګڼل چې په يو وخت کې د خالق او مخلوق دواړو صفت ورکوي .

۴- د انسان د شرافت څخه انکار کول او وايي چې انسان د مادي له ذراتو څخه دی او په هغه باندې د مادي ټول طبيعي قوانين جاري کېږي.

۵- د اخلاقو ، حق ، عدل ، ښېګڼې او روح څخه انکار کول.

۶- د دين څخه انکار چې ځينې په کلي ډول هيڅ آسماني دين نه مني او ځينې دين له دنيا څخه جلا کوي^۱ .

الحادي فرضيې او نظريې :

الحاد يوازې په څو پوځو فرضيو او نظريو باندې ولاړ دی کوم چې د عقل او علم خلاف دي او هيڅ عقل او منطق ته د منلو وړ نه دي .

لومړی د (داروين نظريه) :

د «داروين» کافر ملعون د نظريه خلاصه داده چې : د انسان ، حيوان او نبات لومړنۍ پيدايښت د طبيعي تعاملاتو په پايله کې د ذراتو د تدريجي بدلون او تکامل په نتيجه کې رامنځته شوی دی.

په خاصه توګه انسان د مادي بدلون ، پرمختګ او تکامل او د مادي د فيزيکي تعاملاتو په پايله کې رامنځته شوی دی ، چې انسان لومړی بيزو وه

^۱ - الندوة العالمية للشباب الإسلامي

او د بيزو (شادي) د مادي بدلون، پرمختګ او تکامل په پايله کې په انسان بدله شوې ده.

ددې نظريې الحادي اړخ څه دی ؟

۱- د طبيعت له خالق او پالونکي رب العلمين څخه انکار او د موجوداتو پيدايښت طبيعي حوادث او تصادف ګڼل .

۲- د انسان د شرافت څخه انکار .

۳- د الهي وحی او د انسان د مسئوليت څخه انکار او په هغه باندې د مادي قوانين جاري کول .

د «داروين» د کفري الحادي نظريې رد :

الف : د قرآنکريم په رڼا کې :

✓ انسان اشرف المخلوق دی او موجوده هستې د هغه لپاره مسخر شوې ده .

[وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا]^۱ .

ژباړه : او يقيناً مونږ د ادم اولادې ته ډېر عزت ورکړی دی ، او مونږ دوی (په سوريو باندې) په وچه کې او په سمندر کې سواره کړي دي او مونږ

^۱ - سوره الاسراء : ۷۰ .

دوی ته خوندور پاکیزه شیان ورکړي دي او مونږ دوی په خپل مخلوق کې په ډېرو زیاتو باندې غوره کړي دي.

✓ د انسان لومړۍ پیدایښت له خټې (خاورې او اوبو) څخه شوی دی
[الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ]¹.

ژباړه: هغه (الله) چې بنایسته کړی یې دی هر شی چې ده هغه پیدا کړی دی، او د انسان تخلیق یې له خټې نه شروع کړی دی.

[إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ]².

ژباړه: کله چې ستا رب ملایکو ته وویل چې بېشکه زه له خټې نه د یو بشر پیدا کوونکی یم.

✓ الله تعالی هر امت جلا جلا پیدا کړی دی ، مثلاً: د انسانانو امت په

نسل کې جلا دی ، پیریانو جلا ، د چارپایانو جلا ، د مرغانو جلا او نباتاتو جلا دی .

[وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ]³

✓ ژباړه: او نشته هیڅ په ځمکه خښدونکی څاروی او نه الوتکونی

مارغه چې پخپلو وزرونو الوخي مکر ټول سره امتونو (جلا جلا نسلونه) دي.

¹ - سورة السجده: ٧ .

² - سورة ص: ٧١ .

³ - سورة الانعام: ٣٨ .

✓ د علم ، دليل او مشاهدې پرته باطل احمقانه کيد بيا .

الله سبحانه وتعالى فرمايې: [مَا أَشْهَدُتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا]^۱ .

ژباړه: نه دي حاضر کړي ما دغه (شياطين) پيدا کولو د آسمانونو او د ځمکې ته او نه پيدا يېست د ځانونو د دوی ته .

ب : د علمي تحقيقاتو په رڼا کې :

د «داروين» نظريه په اوس عصر کې يو خيال او مسخره گڼل کېږي . د برېطانيا تيلگراف په (2009) کال کې د ساينس د څو مشهورو دوکتورانو يوه څيړنه خپره کړې چې په هغه کې د (داروين) نظريه رد شوې او هغه يې غلطه ثابته کړي ده .

نوموړې څيړنه د تيلگراف په پاڼه (<http://www.telegraph.co.uk>) کې د (Charles Darwin's tree of life is 'wrong') په عنوان سره خپره شوې ده . او په ۲۰۱۰ کال کې د کاليفرنيا د «Louisiana» (لويزيانا) پوهنتون يوې څيړونکې ډلې په نوم د «Cognitive Evolution Group» دا نظريه رد او مطلقه غلطه ثابته کړه .

^۱ - سوره الکهف: ۵۱ .

تركي عالم هارون يحيى ددې نظريه په رد كې د (نيرنگ تكامل - هارون يحيى) په نوم كتاب ليكلې دى او دا غير علمي او خيالي نظريه يې پكې په عملي دلايلو رد كړې ده .

دوهم - د مادې د ازلي توب د نظريې رد

د ملحدينو يوه ډله په دې عقیده لري چې ماده ازلي ده چې ددې فرضيې رد داسې دى :

الف، شرعي دلائل :

الله سبحانه وتعالى فرمايې : [كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ * وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ]^۱ .

ژباړه: هر هغه څوك چې په دې (ځمكې) باندې دي؛ فاني كېدونكي دي * او باقي به پاتې شي ستا د رب ذات چې د جلال او د عزت خاوند دى.

ب، علمي دلائل :

د ملحد عقل چې پر اټكل او اوهامو بناء دى وايي: ماده او كائينات او يا د مادې ذرات ازلي دي د الله سبحانه وتعالى له وجود څخه انكار كوي او د كائيناتو په خالق يې كفر كړى دى .
ماده څه وايي ؟

^۱ - سوره الرحمن: ۲۶-۲۷ .

ماده هر هغه شي ته وايي چې کتله او حجم ولري او په فضاء کې ځای اشغال کړي لکه : مایعات ، جمادات او غازات .

ازلي څه ته وايي ؟

ازلي هغه شي ته وايي چې ابتداء او انتهاء ونلري ، ذاتي موجود وي او د بل په وجود پورې يې دوام او استقرار نه وي او نه هم تغیر وکړي .
چې دا صفت په ماده کې هيڅ وجود نلري ، ماده ابتداء او انتهاء لري ، تغیر مومي .

د علم فلک د علماؤ عالمي سروبي په نوم د (Galaxy and Mass Assembly survey) چې په هغه کې د امریکا «ناسا» مؤسسه ، د اورپا «هیرشیل» او د استرالیا «انجلو» شامل وو او د دغه سروبي رئیس «سیمون درایف» په دې خبره تأکید وکړ چې کائنات د انتهاء او زوال په لوري روان دي .

دریم – د سترې چاوندنې (Big bang) نظریه:

د لویې چاوندنې (Big bang) نظریه لومړی په 19 قرن کې بلژیکي کشیش «جرج لماتر» ، «اینشتاین» ، «جورج سموت» او «ادوین هایل» ورکړه چې موجوده کائنات لومړی د یوې کوچنۍ ذرې شکل لرلو چې ډیر متراکم وه ، دا مهال د حرارت درجه ډیره لوړه وه چې بالاخره یې انبساط وکړ او لویه چاودنه رامنځته شوه .

که څه هم دغه نظريې د پخوانيو ملحدينو افکار چې ويل به يې ماده ازلي ده په کلي توګه رد کړه ، خو ځينو ملحدينو بيا هم د اوهامو پيروي کوي او وايي : کائنات د يو خالق پرته تصادفي پخپله پيدا شوي دي او د چاودنې څخه مخکې نه مکان موجود وو او نه هم زمان .

د رد دلائل :

لومړي عقلي او علمي دلائل :

يوه وړه کتلوي نقطه او بيا د زيات حرارت په صورت کې په څو دقيقو او ثانيو کې انفجار او بيا د کوم انتظام کوونکي پرته پخپله د لويې هستې مينځته راتلل به کوم عقل قبول کړي ؟

د چاودنې لپاره د انرژي تأمين چا وکړ ؟ گازات او حرارت چا پيدا کړل ؟ دا څرنگه تصافي انفجار وو چې د تخريب پر ځای يې يوه منظمه هستي مينځته راوړه چې هره سياره پخپل مدار حرکت کوي ، دا منظمه د جاذبې قوه له کومه شوه ؟ او د جاذبې خاصيت چا ورکړ ؟ که د جاذبې پر ځای د فرار قوه وای څه به کېدل ؟

دا څرنگه انفجار وو چې د کوم تنظيم کوونکي پرته يې هرې سيارې ته د خپل کتلوي جسم په برابر د جاذبې قوه تقسيم کړه ، د حرکت مدار او د حرکت سرعت يې ورته مشخص کړ ؟

دا څرنګه چاودنه وه چې د کوم تنظيم کوونکي پرته ځينې سياري داسې مينځته راغلي چې له ځانه روښنايي توليدوي لکه : لمر ، او ځينې سياري داسې مينځته راغلي چې له ځانه شنه کول او زرغونول کوي لکه ځمکه . هرې سياري ته ځانګړې دنده سپارل شوې او په منظم ډول خپله دنده تر سره کوي .

لمر ځمکې ته په داسې مناسبه فاصله کې موقعيت لري چې هم يې ځمکه پوره رڼا ګرې ، هم تودول او هم د نباتاتو پخول کوي .

پروفیسور فريد هويل « prof. Fred Hoyle » وايي : هر انفجار له ځانه سره تخریب لري مګر دا څرنګه افجار وو چې بر عکس يوه منظمه هستي يې مينځته راوړي ده ، نو دا به معجزه وي .

د کاناډا د مک گيل پوهنتون د علم نجوم استاذ «رابرت برانډنبرګر» ويلي : ددې جملې حق نه لرو چې ووايو : موجوده جهان له يوې چاوندنې څخه را مينځته شوی دی (دا نظريه د عقل او علم خلاف ده) .

په تاريخ د ۲۰۱۴ د ديسمبر ۲۵ امريکايي مجلې «Wall Street Journal» يو علمي ساينسي څړنيز مقاله چې عنوان يې

« Science Increasingly Makes the Case for God » :

نشر کړه او په دغه څيړنه کې دا احمقانه نظريه په کلکه رد شوې کوم چې د موجوده کائناتو د لويې هستي پيدايښت د خالق تعالی پرته تصافي ګڼي .

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

دوهم- د لويې ځاودنې نظريه د قرآن له نظره :

۱- الله سبحانه وتعالى د مثال پرته د عدم څخه د شي په پيدا کولو قادر دی.

[بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ] ^۱.

۲- دا چې هغوی وايي د پيدانېست يا لويې چاودنې (Big bang) مخکې مکان او وخت او بل څه نه وو ، هيڅ اصل نلري.

د ځمکې او آسمان د پيدانېست مخکې وخت وو ، لقلوله سبحانه وتعالى: [وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ] ^۲.

ژباړه: او يقيناً يوه ورځ ستا د رب په نيز د زرو کلونو په شان ده له هغو چې تاسو يې شمېرئ.

او مکان هم وو ځکه د ځمکې او آسمان د پيدانېست مخکې اوبه موجودې وې. الله سبحانه وتعالى فرمايي: [وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا] ^۳.

ژباړه: او دی هماغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه يې په شپږو ورځو کې پيدا کړي دي، په دې حال کې چې د هغه عرش په اوبو باندې وو، د دې لپاره چې هغه تاسو وازمايي چې په تاسو کې د عمل په لحاظ څوک ډېر ښه دی.

همدارنگه په حديث شريف کې راغلي: «كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَكَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ وَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ» ^۴.

^۱ - سوره البقره: ۱۱۷.

^۲ - سوره الحج: ۴۷.

^۳ - سوره هود: ۷.

^۴ - رواه البخاري.

ژباړه : الله موجود وو او د هغه پرته هيڅ شی نه وو ، او د الله تعالى عرش د اوبو پر سر وو ، او د ټولو کائناتو تقدير يې په لوح محفوظ کې وليکلو او بيا يې آسمانونه او ځمکې پيدا کړل.

د عرش څخه مراد د الله تعالى واک او پاچاهي ده.

۳- ځمکه او آسمانونه يو ځای وو او بيا الله تعالى پخپل قدرت سره جلا کړل.

لقله سبحانه وتعالى: [أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ]^۱.

ژباړه : آيا نه دی ليدلي هغه کسان چې کافران دي چې يقيناً آسمانونه او ځمکې دواړه سره نښتي وو نو بيل کړل مونږ دوی دواړه او پيدا کړي دي مونږ له اوبو څخه هر شی ژوندی ، نو آيا دوی ايمان نه راوړي ؟

«فتق» په معنی د بيلوالي دی نه په معنی د چاودنې او انفجار.

د «رتق ، فتق» بله معنی مفسرينو دا ښودلي ده چې : لومړی آسمان او ځمکه بند وو او وروسته الله تعالى پخپل قدرت سره خلاص او پرانستل يعنې : باران شروع شو او ځمکې زرغونول پيل کړل.

متأسفانه پورته نظريه ځينې مسلمانو علماؤ د حسن نيت له مخې د قرآن د اعجاز په توګه ذکر کړي ده ، مګر د هغه تر شا يې باطلو افکارو او له شرعي نصوصو سره ښکار ټکر ته فکر نه دی شوی.

او پورته آيت کریمه يې خپل دليل ګرځولی دی حال دا چې «رتق ، فتق» خاونده نه بلکې بيلوالي او پرانستلو ته وايي . او يا په دغه آيت شريف

^۱ - سورة الانبياء : ۳۰ .

استدلال کوي: [يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ]^۱.

ژباړه: (ياده کړه) هغه ورځ چې مونږ به اسمان راوڼاږو په شان د کاغذ د راوڼاږلو په ليکنې باندې، لکه څنګه چې مونږ د اول تخليق ابتدا کړې ده. قول د «کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ» له باب تقديم او تأخير څخه دی مطلب ترې آسمانونه او ځمکې نه بلکې بعث بعد الموت دی.

او همدا تفسیر په حدیث شریف کې هم راغلی دی: «إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ حُفَاءَ عُرَاهٍ غُرْلًا ثُمَّ قَرَأَ»: [کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ]^۲ د نور تفصیل لپاره په دې باره کې د معاصرو مفسرينو (ملتقى اهل التفسير - <https://vb.tafsir.net>) پاڼه چې د مقالې عنوان دی «هل تفسر آيات خلق السماوات والأرض بنظرية "الانفجار العظيم"؟ ولولئ».

۴- هغوی (بيک بانګ نظريې واله) وايي چې دا چاودنه په څو ثانيو کې رامینځته شو مګر مونږ ته اسلام د وحی په وسيله خبر راکوي چې آسمانونه او ځمکې په شپږو ورځو کې پيدا شوي، داسې ورځ چې د دنيا له زرو کلونو سره مساوي ده. لفظه سبحانه وتعالى: [إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ]^۳.

ژباړه: يقيناً ستاسې پالونکی الله دی هغه چې آسمانونه او ځمکې يې په شپږو ورځو کې پيدا کړي دي.

^۱ - سورة الانبياء: ۱۰۴.

^۲ - رواه البخاري ومسلم.

^۳ - سورة الانعام: ۵۴.

۵- د ځمکو ، آسمانونو او نورو کائناتو د پیدایښت پر مهال انسان موجود نه وو ، نو د کائناتو د پیدایښت په اړه د دلیل (الهي وحی) پرته هر ډول نظریه یو خیال ، وهم او گمان دی .

[مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ] ^۱ .

باره: ما دغه (شیطانان) د اسمانونو او ځمکې پیدا کولو ته نه دي حاضر کړي او نه د دوی د ځانونو پیدا کولو ته.

سبحان الله و بحمده سبحان الله العظيم

د یوې شبېې ځواب :

مونږ چې کله د لویې چاودنې نظریه ردوو ، نو ځنې به دا فکر کوي چې هغوی د نوي انکشافاتو او اختراعاتو څخه انکار کوي که څنګه ؟

ځواب:

په ځمکه او د هغې مربوطه فضاء کې چې الله تعالی څه پیدا کړي دي هغه یې د انسان لپاره مسخر کړي دي ، انسان ته یې د دغو شیانو علم ، د اختراع او د استعمال قدرت ورکړی دی ، اسلام ټول هغه شیان چې په مشاهده او تجربه او علم ثابت شوي دي د انسان مصلحت پکې وي تأکید کړي حتی د هغو د علم ، فکر او استعمال حکم یې ورکړی دی ځکه چې دا هر څه د انسان د استفادې کولو لپاره دي:

الله سبحانه وتعالی فرمایي: [أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً] ^۲ .

^۱ - سوره الکهف: ۵۱ .

^۲ - سوره لقمان: ۲۰ .

ژباړه: آيا نه وينې چې الله تعالى د آسمانونو او ځمکې ټول شيان تاسې ته تابع کړي او خپل ښکاره او پټ نعمتونه يې ټول پر تاسې تمام کړي دي.

او فرمايي: [أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ]^۱.

ژباړه: آيا فکر نه کوي دوی له ځانو سره چې الله آسمانونه او زمکه او څه چې د دوی په منځ کې دي له حق او ټاکلې نېټې پرته (په بله توګه) نه دي پيدا کړي او د خلکو ډېری د خپل رب له ملاقات انکار کوي.

مګر هر چې د کائناتو احاطه او علم دی د انسان د قدرت څخه لوړ دی ځکه کله چې کائنات (ځمکه ، آسمانونه او نور پيدا کېدل انسان موجود نه وو ، مونږ چې د لمر کومه سياره پر سترګو وينو انسان نشي کولای هغه مشاهده کړي او حتی نشي کولای نږدې ورشي ځکه چې د زيات حرارت له کبله سوزي ، همداسې نورې سيارې او مخلوقات دي چې انسان هغه ته لاس رسې نلري ، انسان حتی د ځمکې د لاندې طبقو څخه خبر نه دي ځکه تر اوسه پورې ساينس پوهان توانيدلي دي تر 13 کيلو مترې پورې د آلاتو په ذريعه څېړنه وکړي د هغه څخه نور عمق او ژوروالی څخه خبر نه دي.

په اسلامي شريعت کې گمان او اټکل اصل نلري .

مثلاً: مونږ د يو اطاق لپاره چې دقيقه اندازه راته معلومه نه وي فرش اخلو د اټکل له مخې وايو دومره يې اوږوالی او دومره يې عرض دی ، دا د علم او مشاهدې پرته اټکل شو ، او داسې کول په شريعت کې جواز نلري ، بلکې هغه به عملاً د مشاهدې له مخې د اندازې په وسائلو اندازه کېږي .

^۱ - سوره الروم: ۸ .

يا هغه شيان چې مشاهده يې نا ممکنه وي د وسائل او علم په ذريعه اندازه او کتل کيږي ، مثلاً په چاه کې د اوبو اندازه کول په وسائلو او فرمول سره . او هغه چې مشاهده يې د وسائلو په وسيله هم ممکن نه وي نو مونږ ته يې د وحی په ذريعه خبر را کړ شوی دی .

پس د کائناتو د پيدايښت په باره کې چې هر چا څه ويلي دي اټکل او نظر دی لله حمد و المنه مونږ په قرآنکريم ايمان لرو چې د الله سبحانه وتعالی له جانب په جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم نازل شوی او مونږ ته چې د کائناتو او نورو غيبي امورو په باره کې د وحی (قرآن او سنتو) په ذريعه خبر را کړ شوی د قبول وړ دی .

او د بشر ټولو هغو علمي تحقيقاتو او څيړنو ته د قدر په سترگه گورو کوم چې د علم پر بناء وي او د حق سره په ټکر کې نه وي . مگر ملحدین د علم او دليل پرته د اټکل او خيال پيروي کوي چې هيڅ سليم عقل ته د منلو نه دی .

رد الحاد او د الله تعالی پر وجود د اثبات دلائل

لومړي فطري دليل:

هر انسان چې پيدا شوی او پيدا کيږي نو فطرتاً داسې پيدا کيږي چې هغه د تفکر او علم پرته خپل خالق او إله پيژني مگر وروسته يې شيطان يا خپل گمراه والدين د حقي لارې څخه منحرف کوي .
الله سبحانه وتعالی فرمايي: [فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا]¹ .

¹ - سوره الروم : ۳۰ .

ژباړه: همغه الهي فطرت ته چي خلك ئې پرې (فطرتاً) پيدا كړي.

ددې خبرې لنډ او واضح ثبوت څه دی ؟ حيا او شرم د ايمان جز دی .
يو کوچنی ماشوم د عورت په لوڅولو شرميږي او حيا کوي ځکه دا دده
فطري غوښتنه ده ، مگر د فطرت څخه منحرف حيا نه کوي ، د يو رئيس
جمهور ښځه خپل پرتوگ باسي او د خلکو پر وړاندې د حيا هيڅ خيال نه
کوي ځکه د اصلي فطرت څخه يې انحراف کړی دی او حيا د انساني فطرت
غوښتنه ده .

دوهم حسي او عقلي دلائل :

ټول مخلوقات هغه که پخوا پيدا شوي دي او يا وروسته پيدا کيږي
خالق او جوړونکی لري د خالق پرته هيڅ شی تصادفي پخپله نه پيدا
کيږي بلکي هر څه خالق او پيدا کوونکی لري.

د صنايعو ، اختراع او تنالوژی واله دې مغرور نشي ، الله سبحانه
وتعالی د موجوده تنالوژی ټول اسباب پخوا برابر کړي دي ، د
اختراع ، جوړونې او پلان گرازی لپاره د انسان دوماغ چې په
میلینونو حجرې پکې ځای پر ځای شوي دي ، په ځمکه کې د
موجوده تکنالوژی ټول اسباب پخوا برابر شوي دي لکه : هوا ،
اوبه ، معدنيات او د ځمکې زرغونول ، کچېرې هوا نه وای ، د هوا

کوچني ماليکولونه نه وای نو نن به د مخابراتو او انټرنټ تکنالوژي له کومه شوې وای ؟، الکوتکو به څنگه پرواز کړی وای کچېرې د اوبو داسې خاصیت نه وای چې پخپله پاسنی سطحه د ماليکولونو کلک قشر جوړوي نو بیړیو به د بحر د پاسه څنگه تگ کړی وای .

کچېرې معدنیات لکه : زر ، میس ، اوسپنه او نور نه وای اوسنی تکنالوژي به له کومه شوې وای ، ولي دا شیان په کومه بله سیاره کې نشته چې یوازې په ځمکه کې دي ؟ دا ځکه چې ځمکه الله تعالی د انسانان د ژوند لپاره ټاکلې ده خو تر یو وخته پورې ځکه چې معدنیات د کمبود او خلاصون خواته روان دي او نور موجودات د زوال په لورې روان دي .

د امام ابی حنیفه رحمه الله عقلي دلیل :

یو ملحد د ابو حنیفه رحمه الله څخه د الله تعالی د وجود او خلقت دلیل و غوښتلو ، ابو حنیفه رحمه الله ملحد ته وویل : مخکې له دې چې مسئلې ته ور داخل شو ته ما ته ووايه چې:

یو کښتی (چې د هغې تختې خود به خود له ونو څخه جلا کېږي او پخپله کښتی ورڅخه جوړیږي او بیا خپله باریږي) په وسائلو بار بهی د کوم

چلوونکي پرته د درياب په سختو موجونو کې حرکت کوي او په سمه توګه خپل مقصد ته رسېږي (او پخپله خالي کېږي او بیرته ځي).

د الله تعالی د وجود څخه منکر (ملحد) وویل : داسې کېدل نا ممکن دي او دا هیڅ عاقل نشي منلای ، ابو حنیفه وویل : افسوس ستا په حال ، ته چې دا مني چې یو کوچنی کښتی د کښتی چلوونکې پرته حرکت نشي کولای نو څنګه د ځمکې او آسمانونو موجودات چې د حکمت څخه ډک دي پیدا کوونکی او اداره کوونکی نلري ؟ ایا ددې ستر جهان موجودیت د الله تعالی پرته څنګه ممکن وي ؟

ملحد سکوت او بې ځوابه شو ، حق ته تسلیم شو او د امام په وسیله یې ایمان راوړ^۱.

دریم قرآني دلائل:

اول- ملحدین د علم او دلیل پرته یوازې د اوهامو پیروي کوي .

قرآنکریم په څو مختصرو ټکو کې د دهرینو ماده پرستو ملحدینو افکار او عقائد بیان کړي چې هغوی پخپلو افکارو کې هیڅ علم او دلیل نلري بلکې یو اټکل ، وهم او خیال دی چې خپل ځانونه ورباندې تیرياسي او د نورو د تیرایستلو او ګمراهۍ کوښښ کوي.

^۱ - کتاب الحاد او سیکولرزم ص : ۵۸ / حمدالله "شاکری"

الله سبحانه وتعالى فرمايې: [وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ]^۱.

ژباړه: او هغوی وايي چې ژوند همدغه د دنیا ژوند دی چې همدلته مړه کیږو او پیدا کیږي او دا زمانه ده چې مونږ هلاکوي ، په دې برخه کې هیڅ پوهه او علم ورسره نشته . بس د اټکل له مخې هر څه وایي.

الله عز و جل فرمايې: [أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ]^۲

ژباړه: آیا پخپل سر خپله پیدا شوي دي او که پخپله پیدا کوونکي دي .
دوهم- ای ملحدینو! تاسې چې د کائناتو پیدایښت تصادفي گڼئ ، دا څنګه تصادف دی چې یوه ورځ ځمکه له لمر سره ټکر نشوه ؟ یوه ورځ د شپې پر ځای ورځ را نغله ؟ یو ورځ لمر له خپل مدار څخه بهر نشو . آیا ستاسې په نزد تصادف یوازې په پیدایښت کې دی او که په نظم او تغیراتو کې هم شته ؟ بلکې دا د الله تعالی نظام دی چې په خپل کامل قدرت یې تنظیموي نو ایا د الله پرته بل څوک شته چې دا کار تر سره کړي ؟ نه

څوک شته چې په شپه یا ورځ کې تغیر راولي ، بادونه جاري کړي او حتی داسې څوک شته چې د باد جهت ته تغیر ورکړي ؟ نه ، او یا د لمر جهت ته تغیر ورکړي ؟ نه

^۱ - سورة الجاثية: ۲۴ .

^۲ - سورة الطور: ۳۵ .

الله سبحانه وتعالى: [تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ]¹.

ژباړه: ته شپه په ورځ کې ننه باسي (شپه په ورځ بدلوي) او ته ژوندي له مړي را وباسي او مړي له ژوندي او چې چا ته دې خوښه شي بې حسابه رزق ورکوي.

لکه ابراهيم عليه السلام چې نمرود ته وويل: [فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ ..]².

او که د الله تعالى پرته بل قدرت او بل إله شتون لرلای ؟ نو د کائناتو په نظم کې به خامخا خلل راغلی وو.

لقوله سبحانه وتعالى: [لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ]³.

ژباړه: کچېرې په ځمکه او آسمان کې پرته له الله نور خدايان وای نو د دواړو نظام به کېږد شوی ؤ د عرش څښتن له هغه څه نه پاک دی چې مشرکان يې وايي.

دریم- ای ملحدینو ! دا چې تاسې وایاست هر څه تصادفي پیدا شوې دي ، قرآنکریم د امي پیغمبر په وسیله په داسې یو زمانه کې چې هیڅ وسائل نه وو

¹ - سوره آل عمران: ۲۷ .

² - سوره البقره: ۲۵۸ .

³ - سوره الانبياء: ۲۲ .

خبر ورکوي چې انسان د مور په رحم کې څلور مرحلې طی کوي خو ساینس یې ډیر وروسته کشفوي.

آیا دا تصادف دی؟ مخکې له دې چې انسان دنیا ته راشي د مور په رحم کې څلور مرحلې طی کوي.

الله سبحانه وتعالی فرمائي:

قال الله تعالى: [يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ...] (الحج: ٥).

ژباړه: ای خلکو! که تاسو د بیا راژوندي کېدو په باره کې په شک کې یئ، نو یقیناً مونږ تاسو له خاورې نه پیدا کړي یئ، (ستاسو نیکه ادم) بیا (مو د هغه اولاده پیدا کړه) له یو څاڅکي (مني) نه، بیا له پرني وینې نه، بیا له یوې غوښې بوتۍ نه تام الخلق وې او ناقص الخلق وې.

ای د عقل خاوندانو! ای هغو کسانو چې د حق تعالی د وجود څخه انکار کوي او د پلمې په توګه په ساینس او علمي انکشافاتو تکیه کوي. نوي علم او ساینس دا ثابته کړې ده چې جنین د مور په رحم کې په دریو پردو کې پوښل شوی وي چې دا پردې په سترګو داسې څرګندېږي لکه یو پرده، دا پردې د (منیاري، خوربون او فایضي) په نوم یادېږي.

قرآنکريم د امي پيغمبر په وسيله داسې خبر ورکړی دی :
 قال سبحانه : [يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ
 ثَلَاثٍ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ]^۱

ژباړه: هغه تاسو د خپلو ميندو په خيتو کې پيدا کوي، يو قسم پيدا کول،
 وروسته له بل قسم پيدا کولو نه، په دريو تيارو کې، دغه الله ستاسو رب
 دی، بادشاهي خاص د هغه لپاره ده.

همدارنکه قرآنکريم د امي پيغمبر په ژبه د بحر له تلې څخه خبر ورکوي
 چې :

[وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
 بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا]^۲.

ژباړه: او الله همغه ذات دی چې دوه دريابونه يې سره يو ځای کړي دا يو ډير
 خوړ او تنده ماتوونکی ، او دا بل ښه تريو مالکين دی او بيا يې د دواړو په
 مينځ کې پرده پيدا کړې ښه منع کړ شوې.

قرآن کريم د بحر د تلې څخه خبر په داسې يو عصر کې ورکوي چې هغه
 وخت د کشف او مشاهدې هيڅ وسائل نه وو ، چې دا د قرآن اعجاز دی او
 د قرآن منکرينو ته ستر پيغام دی چې دا کتاب د رب العالمين لخوا نازل
 شوی چې د خپل مخلوق له هرې برخې او حالت څخه خبر او عالم دی.

^۱ - سوره الزمر : ۶ .

^۲ - سوره الفرقان ۵۳ .

مگر بشر د 18 قرن په آخر کې د بحرنو د جلاوالی مسئله کشف کړه. پنځم- ای د حق تعالی څخه منکرینو! نوي علم او ساینس دا ثابته کړې ده چې د انسانانو ګوټې یو شان نه دي بلکې د هر انسان د ګوټې نښې او جوړښت جلا جلا دی چې یو له بله فرق لري، په ملیاردونو انسانان دي خو د ګوټې نښې یې یو له بله فرق لري او یو شان نه دي.

آیا دا هم تصادف دی؟ او که دا د ستر خالق (جَل جلاله) کار دی چې هر انسان یې په جلا قواره، جلا غږ او جلا نښو پیدا کړی دی او د هر انسان د اعمالو لپاره یې دفتر جلا کړی دی.

الله سبحانه وتعالی د خپل قدرت د نښو یادونه کوي: [بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ]¹.

ژباړه: ولې نه! (جمع به یې کړو)، په داسې حال کې چې مونږ په دې قادر یو چې د ده (هېوکی او) د ګوتو بندونه (هم) برابر کړو.

شپږم- یو ځمکه چې له زېږې، خړې او سور رنگ خاورې او یو قسم معدني موادو ترکیب او یو قسم اوبه چې له (اوکسجن او هایروجن) څخه ترکیب شوې مگر رنگ رنگ نباتات او رنگ رنگ میوې زرغونوي.

آیا دا هم تصادف دی؟

¹-سوره القيامة: ۴.

[هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ * يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ] ^١.

ژباړه: او دی هغه ذات دی چې له پاسه ئې اوبه نازلې کړې، چې یوه برخه ئې ستاسو څښاک او یوه برخه ئې ونې او بوټي دي چې تاسو (څاروي په کي) خړوئ، په همدې سره تاسو ته نباتات، زيتون، د خرما ونې، او انگور او د مېوو ډول ډول راشنه کوي، يقيناً چې په دې کي خامخا لويه نېټه ده د هغو خلقو لپاره چې ښه غور او فکر کوي.

نهم- او په خپل ځان کې فکر نه کوئ: [وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ] ^٢
ژوند او مرګ د څه لپاره ؟ ولی ژوند شوې ؟ او ولې مړې ؟ او د خپل بدن جوړښت ته دې نظر نه کوي ؟

ژوند ، مرګ

عقل او پوهه .

لیدل او اورېدل .

خوند او د درد احساس او خواخوږي

خندل او ژړل او داسې نور .

^١ - سوره النحل : ١٠- ١١ .

^٢ - سوره الذاریات : ٢١ .

دا څنگه تصادف دی چې انسان عقل ، فهم ، لیدل او اوریدل او خبرې کوي مگر غرونه ، ونې او نور دا شيان نلري ؟

او بالاخره په کوم لورې روان یې ، ځانکندن ته نه کورئ !

[فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ]^۱

ژباړه: نو ولې یې نه (راگرځوئ) کله چې ساه ستوني ته ورسېږي ، او په دغه وخت کې تاسو گورئ ، او مونږ ده ته له تاسو نه ډېر نژدې یو او لېکن تاسو نه وینئ ، نو ولې یې نه (راگرځوئ) که تاسو محکومان نه یئ ، نو ولې دغه ساه (نه) راگرځوئ- که تاسو رښتیني یئ.

د ملحد د عقل ټول :

د حق څخه د ملحد د عقل او انکار مثال داسې دی لکه چې په لاره یو کس تیر شوی وي او د قدمونه نښې یې موجودې وي نو دا نښې د انسان په تړېدو دلالت کوي خو ملحد وايي زه دا نښې نه منم ځکه ما په دغه لاره د انسان تړېدل نه دي لیدلي . یا په غره باندې څه مخکې باران شوی وي او لمد وي چې لمدېدل د باران نښه ده خو ملحد وايي نه لمدېدل نه منم ځکه ما باران نه دی لیدلی.

د الله تعالی د وجود څخه د دوی انکار همداسې دي چې د الله تعالی د قدرت د ټولو نښو او اثارو څخه انکار کوي .

^۱ - سوره الواقعة ۸۳-۸۷.

د يوه کوچي څخه چا پوښتنه وکړه چې الله تعالى په څه شي پېژنې؟ هغه وويل : په کومه لاره چې د اوبښ قدمونه او پچې وي نو دا په لاره باندې د اوبښ د تېرېدو دليل دی ، ځمکه او آسمانانونه د الله تعالى په وجود باندې دليل دی.

ای ملحه!

آيا ته خپل عقل وينې؟ پخپل بدن کې دې روح وينې؟

نو کله چې ته د الله تعالى روح نشي ليدلای نو الله تعالى به څنگه وويني؟ انسان تر اوسه د مخلوق د ليدلو توان نلري ، انسان له نږدې څخه د لمر د مشاهدې توان نلري ځکه اور اخلي سوزي ، د ځمکې لاندې طبقه نشي ليدلای ځکه سوزي هلته هر څه د مگما حالت لري اور دی . ، آسمان ته نشي ختلاي .

آيا انسان کولای شي د کائناتو مشاهده وکړي او يا آسمان ته وخېږي ، د هغه فضايي راکت په وسيله چې په 8.5 دقيقو کې 20 تن د هايروجن انرژي ته ضرورت لري او په يو ثانيه کې 3000 ميله فاصله طی کوي ، دا وسيله به څنگه ميلونه نوري کاله طی کړي؟

نو څوک چې د مخلوق د ليدلو توان نلري نو د الله تعالى د ليدلو توان به څنگه ولري؟

هغه به د جنتيانو سترگې وي چې رب العالمين به د ليدلو توان ورکړي په جنت کې به خپل رب العالمين داسې وينې لکه د پنځلسې سپوږمۍ چې گوري ټولو ته معلومېږي .

الله تعالى دې مونږ ته د خپل خالق رب العالمين ديدن په نصيب کړي .

الله تعالى دې زمونږ سترگې پاکې کړې تر څو هلته خپل رب العالمين ، خپل پیغمبر ، صالح کسان پرې ووينو .
سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم

د دين څخه فرار او بغاوت د څه لپاره ؟

الله سبحانه وتعالى په هر وخت او زمان کې د انسانانو د لارښوونې لپاره شرائع نازل کړي دي ځکه که انسان خپل خواهش ، هوا او حوس ته پریښودل شي نو له هلاکت سره مخامخ کیږي ځکه په مصالح او مفاسدو ، په حلالو او حرامو کې د گټې او ضرر باندې یا خو پوهیږي او یا که پوه هم وي د هغه خیال نه ساتي او حتماً به د هوا غوښتنې مني ، الهي شریعت ددې لپاره نازل شوی دی چې مخلوق ته خپل رب ور وپېژني د هر چا له بنده گۍ څخه یې خلاص او د خپل خالق په بنده گۍ یې راوړي او د ژوند چارې د جلب مصالح او رد مفاسد پر بنا ولاړې وي .

انسانیت ، کورنۍ ژوند ، ټولنیز ژوند ، سیاسي نظام ټول په اسلام سره جوړیږي ، په هیڅ بل قانون سره نه جوړیږي ، که په اسلام باندې پوره عمل وشي کورنۍ نظام به جوړ وي ، ځکه په اسلام کې د هر چا حق او حد معلوم دی .

که کورنۍ ته وگورو ! نو اولاد ته د والدينو سره په ښه سلوک کولو حکم شوی دی : [و وصینا انسان بوالديه حسناً] [و قضی ربک الا تعبدوا الا إياه و بالوالدين إحساناً] .

والدين د اولاد د بدني ، ايماني اخلاقي او علمي تربيت په باره کې مسئول دي : يا ايهاالذین آمنوا قوا انفسکم و اهلیکم ناراً] ، (کل راع و کلکم مسئول) .
خاوند ته د خپلې ښځې سره د ښه سلوک کولو حکم شوی دی [وعاشروهن بالمعروف] .

ښځې ته د خاوند په اطاعت کولو حکم شوی .

کچېرې په اسلامي احکامو پوره عمل وشي نو دا کورنۍ به واقعاً یوه نیکمرغه کورنۍ وي ، مگر کچېرې د اسلام پرته په سکولار ، وضعي قانون ، او تکنالوجی سره کورنۍ جوړیدلای نو نن به په غرب کې ضعیف او محتاج د خپل اولاد له شفقت او خدمت څخه محروم والدين د سالمندان په زندان کې نه وو پراته ، اولادونو به له خپلو والدينو څخه فرار او بغاوت نه کولو ، ښځه به یوازې د شهوت رانی وسیله نه ګرځیدله .

همداسې که په اسلام کې ټولنیز نظام ته وگورو ، د ګاونډي سره ښه سلوک او د هغه ته د ضرر رسولو خطرناکې پایلي ، په حدیث شریف کې راغلي: « لا یدخل الجنة من لا یأمن جاره بوائقه » (هغه به جنت ته داخل نشي چې د ده له ضرر څخه ګاونډی په امن نه وي) .

همداسې نورو کسانو ته د ضرر رسول حرام دي «لا ضرر ولا ضرار في الاسلام» (په اسلام کې ځان او بل ته ضرر رسول حرام دي) ، د بل په عزت ، مال او آبرو باندې تېری کول حرام دي .

د مسلمان په جنازه او دفن کې شرکت کول په ټولنه فرض دی تر څو هغه باندې غم سپک شي ، د مریض پوښتنه تر څو مرض ورباندې سپک شي ، د محتاج کومک کول .

او د اسلام په اقتصادي نظام کې ټول هغه شيان چې د بل د ضرر رسولو سبب گرځي حرام دي لکه : سود ، قمار ، غرر ، چل او فريب او احتکار .

همداسې د اسلام ټول احکام په جلب مصالح او رد مفسد ترتیب شوي دي مګر کچېرې انسان د خپل خواهش او هوا پیروی ته پرېښودل شي بې شکه له هلاکت سره مخامخ کېږي ، د انسانیت څخه حیوانیت ته اوږي حتی تر هغه هم پست اخلاقو ته .

هغه کسان چې غواړي د خپل هوا ، حوس او خواهشاتو غوښتنې په خلاص مټ تر سره کړي او غواړي څو ورځې ژوند مست تیر کړي نو دده په مخ کې به خنډ څه شی وي ؟ دینداري ، د دین مطلق احکام او مطلق اخلاقو .

ځکه دین ورته وایي چې زنا مه کوه ، لواطت او همجنس بازي مه کوه ، پردی مال مه خوره ، هغه شی چې ستا بدن او عقل ته مضر دي هغه مه

کاروه لکه : شراب او نور مخدرات ، بل کس ته فریب مه ورکوه ، بل چاته ضرر مه رسوه ، د والدينو احترام او خدمت کوه ، والدين د خپلو اولادونو د پاللو او تربيه په اړه پوره مسئوليت لري ، حيا وساته ، د حيوان پشان ځان مه برېنډوه او داسې نور .

نو کومو کسانو چې د دين څخه بغاوت کوي هدف يې له پاکدامنۍ څخه فحشاء ته بغاوت، له حياء څخه بې حيايۍ ، له صداقت او رښتنولۍ څخه درواغو چل او فریب ته بغاوت دی او د انسانيت څخه حيوانيت ته بغاوت کوي .

ځکه که مطلق اخلاق او انسانيت په مادي پرمختګ کې وای نو نن به ملحدينو همجنس بازي او حتی د سپي او خره سره د انسان نکاح جايز نه بلله ، واقعاً چې مجرم په هره ټولنه کې شته خو دلته خبره د قانون او رسميت ورکولو او هغه جرم نه بلل دي .

دا کسان يوازې د ژوند څو شېو مغرر او په غفلت کې اچولي دي او دوی فکر کوي چې مونږ به په دې سره آرام او سکون و مومو خو داسې بالکل نه ده بلکي دا کار لاندې خطرناکې پایلې لري :

۱- د الله تعالی د سخت عذاب سره مخامخ کيدل :

الله سبحانه وتعالى فرماي: [ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ]^۱.

ژباړه: دا هر څه لدې کبله چې تاسې د الله آيتونه په توکو نيولي او دنيوي ژوند غولولي واست. نو نن به نه له اور څخه وايستلای شئ او نه به ترې غوښتنه وشي چې (د خپل رب د خونې لپاره) عذر او زاری وکړي.

او فرماي: [إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ * أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ]^۲

ژباړه: يقيناً هغه کسان چې زمونږ د ملاقات هيله من نه دي او د دنيا په همدغه ژوند خوښ او زړه يې پرې تړلی او هغه چې زمونږ له آيتونو بې پروا دي. د همدغه کسانو ورتک اور ته د هغو بدو کړنو بدل دی چې په دنيا کې به يې تر سره کول.

۲- د سکون او اطمینان له لاسه ورکول.

[وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى]^۳

ژباړه: او چا چې زما له یاد څخه مخ واړاوه، نو بې شکه چې د هغه ژوند به تنگ وي او مونږ به هغه د قیامت په ورځ ړوند را پاڅوو.

او بالاخره خودکشي او ځان وژنه:

^۱ - سوره الجاثية: ۳۷.

^۲ - سوره يونس: ۷-۸.

^۳ - سوره طه: ۱۲۴.

خودکشي او ځان وژنې ته ميلان چې دا د فقر او بې وسۍ په سبب نه بلکې د ټولو امکاناتو سره سره دوی قلبي اطمینان او سکون نلري نو ځکه د غم پر وړاندې صبر نلري او داسې کار ته لاس اچوي .

۳- په ټولنه کې د فساد او بد اخلاق خپرول او په دې سره د کورني نظام او ټولنې پاشل او د عادلانه نظام او عادلانه اقتصاد له مینځه وړل .

۴- فردي ژوند :

د خپلوي ، د بل سره کومک ، شفقت او رحم ، مینه او علاقه ، د مشرانو احترام او پر کشرانو ترحم په کلي ډول له مینځه تلل . او یوازې مادي پرستي^۱

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

دوهم د مشرکینو سره د دعوت اسلوب :

شرک :

شرک د الله تعالی سره په عبادت کې شریک اختیارول هغه چې په هره طریقه وي او هر قسم فعلي، قولي او قلبي عبادت کې وي او د الله پرته د بل شي عبادت کول او یا د الله تعالی پرته بل څه د الله تعالی سره برابرول او د

^۱ - د الحاد او سیکولرزم رد ، ص ۱۵ .

خدایي صفت ورکول هغه که نبي وي ، ملائکه وي ، بت او مجسمه وي ، د صالحانو قبر وي ، لمړيا اور او بل څه وي شرک اکبر بلل کيږي.

د شرک په هکله الله تعالی ډیر ټینګار کړې دی چه بنده ورڅخه ځان وژغوري، او کنه نو دغه گناه په دنیا کېنې له توبې پرته د بخښنې هیڅ لار نه لري، بلکه مشرک سړې که بې توبې مړ شي نو ابدې او تل ترتله به د دوزخ په اور کېنې وي، له همدې کبله د قرآنکریم په زیاتو آیاتونو کېنې ورڅخه خپل بندگان ویرولي دي، او ورڅخه یې منع فرمایلی ده، لکه چه الله جلّ جلاله فرمایي: [وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا]^۱

ژباړه: عبادت او بندګي وکړئ یواځې د الله تعالی، او د الله تعالی سره هیڅ شې شریک او برخمن مه مئ.

الله سبحانه وتعالی ځکه د عبادت وړ او لائق دی چې هغه زمونږ خالق او رازق او په هر څه باندې قادر مطلق ذات دی :

لقوله سبحانه وتعالی: [اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ]^۲

ژباړه: عبادت وکړئ د هغه رب چې تاسې او له تاسې څخه مخکې ټول خلک یې پیدا کړي دي، تر څو تاسې پرهیزګاران شئ .

هغه ذات چې ستاسو لپاره یې ځمکه وغورځوله، آسمان یې چټ جوړ کړ او له پاسه یې اوبه را ښکته کړې، په اوبو سره یې ستاسې د خوراک لپاره ډول

^۱ - سوره النساء: ۳۶ .

^۲ - سوره البقره: ۲۱، ۲۲ .

ډول مېوې را وېشکې . نو بايد تاسې هم له الله پاک سره نور څيزونه برخه من ونه گرځوئ .

مگر بتان او نور مخلوق د گټې رسولو او ضرر دفع کولو هيڅ توان نلري .
[قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ]^۱

د شرک د پيدايښت سبب

د شرک د پيدايښت لومړی سبب د صالحان په صفت کې غلو او افراط کول وو .

د صالحو کسانو په حق کې غلو، يعنې د حد څخه تېرېدل داسې چې د شرعي خلاف د هغه د حد څخه زيات صفت، پاکي او تقدس کول .

مونږ ته چې اسلامي شريعت د صالحو کسانو حد را ښودلی دا دی چې: د هغوی سره د الله تعالی پخاطر دوستي او محبت وساتو، د هغوی سره د الله تعالی پخاطر ملگري او په نیکو کارونو کې د يو د بل مدد وکړو .

ددې څخه علاوه د صالحو کسانو په حق کې غلو کولو څخه اسلامي شريعت منع کړي يو ځکه د پخوانيو امتونو د هلاکت يوه وجه دا ؤ چې د صالحو کسانو په باره کې يې غلو اختيار کړه .

الله سبحانه وتعالى فرمايې: [يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ]^۲

^۱ - المائدة: ۷۶.

^۲ -

ژباړه: ای اهل کتابو! پخپل دین کې له پولو مه اورئ او الله ته پرته له حقو خبرو د بل څه نسبت مه کوئ یقیناً خبره همدا ده چې مسیح عیسی د مریې زوی او د الله رسول دی هغه کلمه یې ده چې مریې ته یې ورکړې او د الله له لوري روح وو.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: «إياكم والغلو، فإنما أهلك من كان قبلكم الغلو»^۱.

ژباړه: پرهیز وکړئ تاسې له غلو، ځکه چې د تاسې نه مخکې چې وو هغوی د دغه غلو په وجه هلاک شوی وو.

په صحيح البخاري کې د ابن عباس رضی الله عنهما روایت نقل شوی دی چې: الله سبحانه وتعالى فرمایلي:

[وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا * وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا]^۲

ژباړه: او ويې ويل: بايد خپل خدايان پرې نږدئ، بايد ود، سواع، يغوټ او يعوق او يسر بتان پرې نږدئ. او په تحقيق چې ډير يې بې لارې کړل.

ابن عباس رضی الله عنه چې د امت ستر عالم او د قرآن ترجمان دی وايي: ود، سواع، يغوټ، يعوق او نسرا د نوح عليه السلام د قوم صالح کسان وو، چې هغوی د دغو کسانو په حق کې غلو وکړه د شيطان د وسواسو په وجه يې د هغوی د مجسمو او قبرونو لمانځنه او عبادت کولو.

^۱ - رواه الإمام أحمد والترمذي.

^۲ - سورة نوح: ۲۳، ۲۴.

دریم- د اهل کتاب سره د دعوت اسلوب

د اهل کتاب سره د دعوت اسلوب او طریقه دا ده چې د هغوی سره به په ښه شان مجادله کېږي ، هغوی ته په دلائلو ددې خبرې ثابتول چې زموږ او تاسې إله یو دی ، ستاسو دین د اسلام په نزول سره منسوخ شوی او ستاسې کتابونه تحریف شوي دي .

[وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ]^۱

ژباړه : او تاسو له اهل کتابو سره مجادله مه کوئ مګر په هغې (طریقې) سره چې هغه تر ټولو ښه وي، غیر له هغو کسانو نه چې ظلم وکړي له دوی ځنې- او تاسو وایئ: موږ په هغه (کتاب) ایمان راوړی دی چې موږ ته نازل کړی شوی دی او (په هغه کتاب) چې تاسو ته نازل کړی شوی دی او زموږ معبود او ستاسو معبود یو دی او موږ خاص هغه ته غاړه ایښودونکي یو. او فرمایي: [قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا ...]^۲ .

ژباړه :ووايه: ای اهل کتابو! داسې کلمې ته راشئ چې زموږ په مینځ کې او ستاسو په مینځ کې برابرې ده، دا چې عبادت به نه کوو مګر یواځې د الله او له هغه سره به هېڅ شی نه شریکوو .

^۱ - سوره العنکبوت: ۴۶ .

^۲ - سوره آل عمران: ۶۴ .

يهوديت :

يهوديانو او نصارا ته اهل كتاب يا د آسماني كتابونو خاوندان وايي .

يهود د «هَادَ ، يَهُودُ» کلمو څخه اخيستل شوی چې رجوع کولو ته وايي ، او ځنې وايي : يهود منسوب دی «يهودا» لره کوم چې د يعقوب عليه السلام زوی وو .

په قرآنکريم کې دوی ته د بني اسرائيلو خطاب شوی دی ، اسرائيل د يعقوب عليه السلام لقب وو ، او اسرائيل په عبراني ژبه عبدالله ته وايي .

يهوديان د موسى عليه السلام پيروانو ته وايي . او په موسى عليه السلام باندې د تورات آسماني کتاب نازل شوی وو ، د يهوديت عقیده د تحريف څخه مخکې خالصه د هر ډول شرک او طاغوت څخه پاکه عقیده وه.

الله تعالى فرمايي : [إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ]^۱ .

ژباړه: يقيناً نازل کړی دی مونږ تورات چې په هغه کې هدايت او نور دی ، حکم به کاوه په هغه سره انبياؤ (د بني اسرائيلو) هغو چې حکم منونکي وو هغو کسانو ته چې يهوديان وو او رباني عارفان او عالمان .

^۱ - سورة المائدة : ۴۴ .

مگر وروسته کاملاً تحریف شو .

عقیدتي انحرافات :

د یهودیت تحریف او د دین څخه انحراف د موسی علیه السلام له عهد

څخه پیل شو چې څو مثالونه یې دلته بیانوو :

۱- د الله تعالی سره شریک نیول.

لقلوله سبحانه وتعالی: [وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ]¹ .

ژباړه: او یهودیانو وویل: عزیز د الله زوی دی.

کله چې بنی اسرائیل د خپل دین څخه منحرف شول او د تورات ځنې برخې

ورکې یا تحریف شوې نو الله تعالی د دوی د لارښوونې لپاره عزیز علیه

السلام نبی مبعوث کړ چې هغه د تورات حافظ هم وو .

هغه نبی چې په قرآن کریم کې یې یو عجیبه قصه بیان شوی ، الله تعالی یې

روح قبض کړی وو او سل کاله پس یې بیا ژوندی کړی وو .

کله چې دی ژوندی شو ، الله تعالی ملائکه ور ولېږله له هغه څخه یې

وپوښتل : «كَمْ لَبِثْتَ» (څومره وخت دې تیر کړی)، هغه وویل : لَبِثْتُ يَوْمًا

¹ - سوره التوبه : ۳۰ .

أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ (يو ورځ يا د ورځې څه حصه بیده شوی يم).

ملائکې وویل: بَلْ لَبِثْتَ مِثَّةَ عَامٍ (بلکې تا تیر کړي سل کاله).

او بیا یې دی د الله تعالی قدرتونو ته متوجه کړ چې وگوره ستا خوراک ته چې په سلو کلونو کې هیڅ نه دی خراب شوی او وگوره ستا خره ته چې غوښې یې ورستې شوې دي.

[فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِئُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ]^۱

ژباړه: (نو ته خپل خوراک او څښاک ته وگوره، چې خراب شوی نه دی. او خپل خر ته وگوره، او د دې لپاره چې مونږ تا د خلقو لپاره ښه وگرځوو).

بیا چې کله دی خپل ولس ته لاړو هر څه تغیر شوی وو، چا نه پیژندلو، خلکو ته یې څه ښې بیان کړې او ځان یې ورته معرفي کړ بیا هغوی و پیژندو، هغوی ته یې تورات وړاندې کړ او د هغوی د دین تجدید یې وکړ او د دوی په نزد زیات محبوب شو دومره محبوب چې د هغه په باره کې یې افراط وکړ او هغه ته یې د الله تعالی زوی وویل [وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ

^۱ - سورة البقرة: ۲۵۹.

الله].

۲- د خوصي عبادت ، لقوله سبحانه وتعالى : [وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ...]^۱.

ژباړه : او کله چې مونږ له موسى سره د څلويښتو شپو وعده وکړه، بيا تاسو
له هغه نه پس سخي (معبود) جوړکړ او تاسو ظالمان وئ.

۳- د علم پرته خالي دعوی او ستر تحريفات ، لقوله سبحانه وتعالى : [وَقَالُوا
لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً]^۲.

ژباړه: او دوی وايي: له څو په شمار ورځو نه سوا به مونږ ته کله هم اور را
و نه رسېږي.

[وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ]^۳.

ژباړه: او دوی (اهل کتاب) وايي: جنت ته به هيڅکله هم (څوک) داخل
نشي، مگر هغه څوک چې يهودي وي، يا نصراني،، دا د دوی (باطلې)
ارزوګانې دي، ته (ورته) ووايه : (په دې دعوا) خپل دليل راوړئ، که تاسو

^۱ - سورة البقره : ۵۱.

^۲ - سورة البقره : ۸۰.

^۳ - سورة البقره : ۱۱۱.

رښتني يئ.

4- ځانونه په حقه گنل ، لقلوه سبحانه وتعالى : [وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ

نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]

ژباړه: او دوی ویل چې تاسو یهودیان شی، یا نصرانیان، نو نېغه لار به

ومومئ، ته (دوی ته) ووايه: (داسې نه ده) بلکې (مونږ) د ابراهيم د ملت

(تابع کېږو) چې حنيف (توحيد والا) ؤ او دی له مشرکانو څخه نه و.

5- صريح انکار ، لقلوه سبحانه وتعالى : [قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلَهَا أَبَدًا

مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ]

ژباړه: هغوی وويل: ای موسی! بېشکه مونږه دې (ښار) ته له سره نه ننوځو

هیڅکله هم، څو پورې چې دوی په هغې کې وي، نو ته او ستا رب دې لار

شي، نو تاسو دواړه وجنگېږئ، مونږ خو بس همدلته ناست یو.

کله چې موسی علیه السلام نبی اسرائیل د عمالقه د ښار د جبارینو پر

وړاندې جهاد لپاره وبلل نو هغوی ځواب ورکړ چې ته او ستا رب دې لار

شي .

^۱ - سورة البقرة: ۱۳۵.

^۲ - سورة المائدة: ۲۴.

موسی علیه السلام له خپل ورور سره یوازې لارل او هغه ښار یې فتح کړ .
پر دوی باندې ددې لوی انکار او گوستاخی په وجه عذاب راغی او د «تیه»
په تېسته کې خلویښت کاله سرگردانه گرځیدل .

۶- د علم او پوهې سره سره د محمد صلی الله علیه وسلم له رسالت څخه
انکار ، لقوله سبحانه وتعالى: [الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ، الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ] ^۱ (الأنعام: 20).

ژباړه: هغه کسان چې هغوی ته مونږ کتاب ورکړی دی، هغوی، دی (محمد
صلی الله علیه وسلم داسې) پېژني لکه څنگه چې خپل زامن پېژني، هغه
کسان چې خپلو ځانونو ته یې تاوان رسولی دی، نو هغوی ایمان نه راوړي.
د یهودیانو موقف د اسلام پر وړاندې:

د جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم د رسالت څخه مخکې به یهودیانو
د نوي پیغمبر د راتګ خبر او نښانې بیانولې مګر کله چې جناب رسول الله
صلی الله علیه وسلم مبعوث شو دا چې له بني اسرائيلو څخه نه وو نو دوی
یې پر وړاندې د کڼې او حسد لاره اختیار کړه .

که نه دوی پیغمبر علیه السلام داسې پېژندلو لکه خپل اولادونه .

^۱ - سورة الانعام: ۲۰ .

لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: [الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ...]^١.

يو خُل كعب بن اسد د بنی قریظه د قوم مشر یهودیانو ته وویل: په دې
حال کې (د پیغمبر پر وړاندې د جنگ او مخالفت) په حال کې که په محمد
ایمان راوړو. په الله قسم چې تاسې ټولو ته ښه څرګنده ده چې دا هغه
کس دی کوم چې دده په اړه د تاسې په کتاب کې زیرې ورکړ شوی دی مګر د
هغه د نه منلو وجه زمونږ حسادت دی ځکه چې دا پیغمبر د بنی اسرائیلو د
نسل څخه نه دی.

د مسلمانانو تر ټولو سخت دوښمنان یهود دي:

الله سبحانه وتعالی فرمایي: [لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا...]^٢.

ژباړه: له مؤمنانو سره په دښمنۍ کې به حتماً یهودان او مشرکین تر ټولو
خلکو شدید ومومي.

په قرآن کریم کې الله تعالی په بنی اسرائیلو (یهودو) خپل انعامات او د هغه
انعاماتو په مقابل کې د دوی ناشکري او سرکشي په تاکید بیان کړې ده.

^١ - سوره الانعام: ٢٠.

^٢ - سوره المائده: ٨٢.

د موسى عليه السلام قصه هم په تآكيد بيان شوې د خپل پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم د تسلي لپاره چې موسى عليه السلام هم د دغه قوم څخه ډيرې سرکشي ليدلې دي خو هغه د صبر څخه کار اخيستی دی . نن چې تاسې په مکه او مدينه کې د يهودو له ډول ډول دسيسو څخه ځوريرئ نو صبر کوئ الله تعالى به تاسې پر هغوی باندې برلاسي کړي .

په مکې کې يهوديانو د اسلام پر وړاندې ډول ډول دسيسې جوړولې او مشرکين يې دوشمنی ته لمسول ، په مدينه منوره کې د يهودو درى قومونه وو (بنو قريظه ، بنو نظير او بنو قنقاع) چې د اسلام پر وړاندې يې ډول ډول دسيسې جوړولې مگر دا چې د حق پر وړاندې باطل نشي ټينگ کيدای ، د مسلمانانو پر لاس سخت وځپل شول او له مدينې څخه وشړل شول . د احزاب د جنگ عاملين هم دوى وو .

همداسې د اسلام په تاريخ کې د هر شر او فتنې په جوړولو کې د دوى لاس دی .

د عثمان رضی الله عنه د فتنې عوامل دوى وو ، چا چې په تاريخ کې د درواغو احاديثو جوړولو بنسټ ايښى يهودى وو ، چا چې د قومي تعصب غږ پورته کړى يهودى وو ، څوک چې د عثماني خلافت پر وړاندې دريدلى آتاتورک يهودى وو ، چا چې د کمونست او الحاد بنسټ اېښى دی مارکس يهودى وو . همداسې د هرې فتنې تر شاه د دوى لاس دی .

صهيونيست څه شی دی ؟

صهيونيست يو سياسي ، نژادي او متعصب يهودي حرکت دی چې مقصد يې په فلسطين کې د يهودي حکومت جوړول او له هغه ځای څخه پر ټوله نړۍ باندې واک لرل دي .

د صهيونيست نوم د صهيون څخه اخيستل شوی دی ، صهيون په بيت المقدس کې د يو غره نوم دی . او دوی غواړي چې خپل پايتخت په قدس شريف کې جوړ کړي.

د يهوديت د تحريف شويو عقائدو رد

اول- د يهوديت د منسوخ دلائل :

الف: د ټولو پيغمبرانو عليهم السلام دين يو وو ، يوازې په شريعت کې يې فرق وو ، ټولو پيغمبرانو عليهم السلام توحيد ته بلنه کړې ده ، لقوله سبحانه وتعالى : [وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ]^۱ .

ژباړه: او يقيناً مونږ په هر يو امت کې يو رسول لېږلی و (د همدې خبرې لپاره) چې تاسو د الله عبادت کوئ او له طاغوت نه ځان وساتئ.

الله تعالى د اسلام په نزول سره مخکې شرائع منسوخ کړ او الله تعالى ته د قبول دين يوازې اسلام دی .

^۱ - سوره النحل: ۳۶.

[إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...]^۱.

ژباړه : يقيناً (د قبول وړ) دين د الله په نزد اسلام دی.

دوهم – د تورات تحريف

يهود په دې باندې اقرار کوي چې سامري د تورات ډير ځايونه تغير او تبديل کړي دي .

همدارنگه يهود په دې اقرار کوي چې تورات د اسرائيلو په مختلفو پاچاهيو کې تغير او تبديل شوی لکه : د ستر کاهن هاروني لخوا او همدارنگه يهود په دې باندې اعتراف کوي چې د (القياصرة) په زمانه کې اويا تنه کاهيان سره جمع او تورات يې تحريف کړ .

د دوی د تحريفاتو په اړه قرآني دلائل :

✓ باطل ته حق ويل او د حق پټول ، لقوله سبحانه وتعالى : [يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ]^۲
(آل عمران : ۷۱) .

ژباړه : ای اهل کتابو! ولې تاسو حق له باطل سره گډوډ کوئ؟ او تاسو حق پټوئ، حال دا چې تاسو پوهیږئ.

✓ له خپل ځای څخه د کلماتو تحريف او تغير ، لقوله سبحانه وتعالى : [مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ...]^۳

^۱ - سوره آل عمران : ۱۹ .

^۲ - سوره آل عمران : ۷۱ .

^۳ - سوره النساء : ۴۶ .

ژباړه: او ځينې له هغو کسانو نه چې يهوديان دي، هغوی له خپلو ځايونو نه کليې بدلوي.

يعنې د تبديل تحريف ، د زيادت تحريف ، د نقص تحريف او د معنی تحريف .

دریم - د يهودود علماوو اقرار:

۱- د عبدالله بن سلام اقرار

انس رضی الله عنه وايي کله چې عبدالله بن سلام مدينې ته د جناب رسول الله صلی الله عليه وسلم د تشریف راوړلو څخه خبر شو، نو د رسول الله صلی الله عليه وسلم په حضور کې حاضر شو هغه ته يې وويل :

«مَا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ؟ وَمَا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟ وَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَنْزِعُ الْوَلَدُ إِلَى أَبِيهِ؟ وَمِنْ أَيِّ شَيْءٍ يَنْزِعُ إِلَى أَخُوَالِهِ؟»^۱.

ژباړه : د قيامت لومړی علامه او نېنه څه ده ؟ د اهل جنت لومړی خوراک چې هغوی به يې خوري څه دی ؟ او د اولاد د شباهت علت له پلار سره ... څه دی ؟

جناب رسول الله صلی الله عليه وسلم د وحی په وسیله ځواب ورکړ چې :
د قيامت لومړی لویه علامه اور دی چې د مشرق څخه خلک د مغرب په لوري ټولوي ، او د جنت واله خلکو لومړی خوراک د ماهي جگر دی ، او د اولاد د شباهت علت دا دی چې د کورواله پر مهال کچېرې لومړی سړی

^۱ - رواه البخاري .

انزال شي نو ولد يې د سړي سره شباهت پيدا کوي او که لومړۍ ښځه انزال شي نو د ښځې سره شباهت پيدا کوي .

عبدالله بن سلام وويل : گواهي ورکوم چې ته په حقه پيغمبر يې او ايمان يې راوړ .

عبدالله وويل : يهوديان ډير درواغجن او تهمت لگونکي قوم دی ، کله چې يهوديان راغلل ، جناب ورته وويل : عبدالله په تاسې کې څنگه سړی دی ؟ يهودو وويل : په مونږ کې تر ټولو پوه او عالم سړی او د پوه او عالم سړي زوی دی ، په مونږ کې تر ټولو ښه سړی او د ښه سړي زوی دی . خو کله چې عبدالله راغی او و يې وويل : چې زه مسلمان شوی يم . يهوديانو وويل : دا په مونږ کې بدترين سړی دی ^۱ .

۲- د زيد بن سعه اقرار:

زيد بن سعه د يهودو د سترو علماوو څخه وو ، يو ورځ يې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته د صحابه کرامو په منځ کې د قرض د معاملې په باره کې شديد الفاظ له خولې ويستل ، عمر رضی الله عنه وويل : يا رسول الله! اجازه راکړه چې سر يې ورباندې پرې کړم ، رسول الله وفرمايل : نه هغه پرېږده .

^۱ - مجمع الزوائد و الطبراني.

يهودي وويل : په الله قسم چې ته په حقه پيغمبر يې ما ستا ټول صفات په تورات کې لوستي دي او ستا ټول صفات مې عملاً ليدلي دي يوازې ستا يو صفت مې نه مو تجربه کړی چې هغه د غضب پر مهال حلم دی دا مې هم تجربه کړ او بيا يې وويل :

أشهد أن لا إله إلا الله .. وأنتك محمد رسول الله

نومړی صحابي بيا وروسته د تبوک په غزا کې شهيد شو .

۳- د يهودي ځوان اعراف :

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم او ابوبکر او عمر رضی الله عنهما له يو يهودي سره مخ شول چې د خپل زوی د مرگ پر مهال يې تورات تلاوت کولو ، رسول الله هغه ته وويل : «هل تجد في كتابك هذا صفتي ومخرجي؟» (آيا په دغه کتاب کې دې زما په اړه څه صفات ليدلي دي ؟ يهودي وويل : نه ، د يهودي زوی وويل : و الله په تورات کې ما ستا صفات او ستا د رسالت خبر ليدلی دی او بيا يې وويل : أشهد أن لا إله إلا الله وأنتك رسول الله .

همداسې د شام په سفر کې د بحيرا د راهب اقرار ډير مشهور دی ^۱.

^۱ - أحمد في المسند ۵ / ۴۱۱ ومجمع الزوائد ۸ / ۲۳۴ .

نصاری (مسیحیت):

نصاری د عیسی علیه السلام اصحابو او ملګرو ته وایي ، هغو کسانو چې د عیسی علیه السلام په دین باندې یې ایمان راوړ د هغه نصرت او مدد یې وکړ نصاری بلل کیږي .

او مسیح د عیسی علیه السلام لقب وو نو ځکه یې پیروان ځانونو ته مسیحیان یا عیسویان وایي.

عیسی علیه السلام د بنی اسرائیلو لپاره مبعوث شوي ؤ او د انجیل کتاب ورباندې نازل شوي ؤ هغه خلک د الله (جل جلاله) وحدانیت ته رابلل خو ورسته د وخت په تېریدو سره انجیل تحریف شو ، بالاخره انجیل د شرک اوبت پرستی له عقایدو سره ګډ شو او آسماني منزلت یې له لاسه ورکړ^۱.

د مسیحیت عقیده :

الله (جل جلاله) حضرت عیسی علیه السلام بنی اسرائیلو ته د ښکاره نښانو او انجیل کتاب سره ولیږلو او خلک یې د یو الله (جل جلاله) عبادت او بنده ګی ته رابلل مګر د عیسی علیه السلام له دورې وروسته انجیل تحریف شو اوس مسیحیت په یوه باطله عقیده او پیچیده فلسفه باندې بدل شوي دی چې د خپلو پیروانو څخه یې هم لاره ورکه ده او هغوی یې په دوو ګې حیران کړي دي.

^۱ - الموسوعة الميسرة : ۴۹۹.

هغوی د حضرت عیسی علیه السلام په ستاینه کې دومره افراط وکړ چې د بنده کې نه یې د خدای تر پولې ورساوه چې عیسی علیه السلام د خدای زوی بولي (العیاذ بالله)

اوسنی مسیحیت په دریو بناوو ولاړ دی:

- 1- د تثلیث عقیده یا دری گوني خدایان
 - 2- صلیب (په دار ځړول شوی) او د هغه تقدس او د مسیح قرباني
 - 3- د قیامت په ورځ د عیسی علیه السلام له خلکو سره حساب کول
- 1- د تثلیث عقیده:

مسیحیان خو په لوی خدای (جَل جلاله) عقیده لري ځکه اهل کتاب دي ولې له خدای (جَل جلاله) سره شریک نیسي عیسی (زوی) او روح القدس (جبرئیل) له هغه سره شریکوي او په دې مسئله کې ټول مسیحیان په یو نظر نه دي بلکې د دوی د کلیساوو تر منځ اختلاف دی^۱.

۲- د صلیب عقیده یا د مسیح په دار ځړول او د هغې مقدس گڼل:

د صلیب نښان د مسیحیانو شعار دی او هغه مقدس گڼي هغوی عقیده لري چې مسیح د دوو متقاطع لړکیو په وسیله په دار ځړول شوی دی دا چې ولې په دار وځړول شو هغوی یې داسې بیانوي: مسیح علیه السلام د انسانانو د پلار آدم علیه السلام د هغه گناه د کفارې او جبران د پاره چې د کومې میوې ورته د نه خوړولو حکم شوي وو، هغه یې وخوړه چې په دې سره یې گناه اولاد ته نقل شوه چې ددې په وجه سره الله (جَل جلاله) د آدم

^۱ - الموسوعة الميسر ص ۵۰۳.

ټولې اولادې ته په قهر دی نو ځکه واسطه او د خلاصون لاره په کار ده چې دا گناهونه پورته کړي او خپل ځان د ټولو نه قربان کړي او خدای (جَل جلاله) راضي کړي.

دا فداکار عیسی علیه السلام و چې خپل ځان یې قربان کړ او په دار وځړول شو ، دا چې چا په قتل ورسولو د انجیل په کتابونو کې راغلی چې یهودیانو په قتل ورساوه .^۱

3- د قیامت په ورځ به عیسی علیه السلام له خلکو سره حساب کوي: مسیحیان په دې گمان دی چې د حشر په ورځ به عیسی علیه السلام د خلکو حساب کتاب په خپل لاس کې اخلي .^۲

د مسیحیت د تحریف شویو عقائدو رد

اول – د ثلیث د عقیدې رد په قرآن کې:

الله سبحانه وتعالى فرمائي : [يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا^۳].

^۱ - دراسات في الاديان ص - ۳۰۴.

^۲ - دراسات في اديان ص: ۳۳۳.

^۳ - سورة النساء: ۱۷۱ .

ژباړه : {ای اهل کتابو! پخپل دین کې افراط مه کوئ او الله ته له حق ویلو پرته بل هیڅ خبره مه منسوبه وئ یقیناً چې عیسی زوی د مریې دی له دې پرته چې د الله رسول او فرمان و نور څه نه و چې الله مریې ته ولیږو چې د الله له لوري یو روح و چې د مریې په رحم کې یې د ماشوم بڼه غوره کړه . نو تاسې په الله او ټولو پیغمبرانو ایمان راوړئ او مه وایې چې خدای درې دی ، منعه شی (له دې عقیدې څخه ځان وساتئ) دا همدا تاسې لپاره ډیره ښه ده او الله خو همدا یو دی هغه لدې پاک او لوړ دی چې د هغه لپاره کوم څوک زوی ووسي د آسمانو او ځمکو ټول شیان د هغه ملکیت دی او بس دی الله وکیل (کار جوړوونکی).}

د ثلیث د عقیدې رد په عقل سره :

عجیبه دا چې دوی له یوې خوا عیسی ته د خدایي صفت ورکوي او له بلې خوا ادعا کوي چې عیسی علیه السلام د یهودیانو لخوا په قتل ورسول شو . نو ای مسیحیانو! دا څنگه خدای وو چې د تاسې د ادعا پر بناء له زوال سره مخ شو ، برحق إله خو زوال نلري ، دوی خپله ادعا کوي چې عیسی په دار وځول شو ، دا څنگه خدای وو چې له زوال سره مخ شو ، دا څنگه خدای وو چې د ځان څخه یې ضرر نشوای دفع کولای او قتل شو .

الله سبحانه وتعالی نه له چا څخه پیدا شوی دی او نه څوک ورڅخه پیدا شوي دي ، ځکه د نسل د تسلسل صفت د مخلوق دی او د نسل سلسله د

پناء لپاره وي چې كله پلار پناء شي نو زوی يې پر ځای پاتې كيږي. الله سبحانه و تعالى د مخلوق سره هېڅ شباهت لري .

[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ] (د هغه په مثل هېڅ شی نشته).

:[لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ] ذات دی.

او د عیسی علیه السلام د پیدایښت مسئله د آدم علیه السلام له پیدایښت څخه عجیب نه ده ځکه آدم علیه السلام الله تعالی د پلار او مور پرته پیدا کړی دی ، خو عیسی علیه السلام يې د پلار پرته پیدا کړی دی ، دا د رب العالمین قدرت دی ، اصحاف الکهف يې (309) کاله د خوراک او څښاک پرته صحي سلامت وسائل .

د ثلیث د عقیدې رد په قدیمي مسیحیت کې :

د مسیحیت ټول قدیمي موثق مصادر په دې باندې اقرار کوي چې عیسی علیه السلام د الله تعالی د جالبه پیغمبر استول شوی وو او د الله تعالی خالص توحید ته يې بلنه کوله ، مگر دغه عقیدتي بدعت او انحراف د څلورم قرن وروسته مینځته راغی^۱ .

او همداسې د انجیل ځنې نسخې د تثلیث پر بطلان او تحریف باندې اقرار کوي .

«ملتقى البشارة الدعوي» يو مطلب خپور کړی چې عنوان يې (50000 خمسين الف خطاء في البايبل).

^۱ - اظهر الحق / رحمة الله الهندي (553/1).

هذا ما قاله علماء النصاري بأنفسهم (كوم چې د نصاری علماء خپله په هغه اعتراف كوي) چې دغه خطاوي د تحريف له امله دي او په دغه پاڼه كې تفصيلي بيان شوې دي ، د زيات تفصيل لپاره په گوگل د پورتنی مطلب عنوان وركړی .

۲- د صليب او قتل د مسئلې رد :

عيسى عليه السلام چې خلكو ته يې د الله (جَل جلاله) د توحيد بلنه كوله او د بت پرستۍ شرك او باطلو اعمالو څخه يې خلك منع كول څرنگه چې ددى ټولو ترك د يهوديانو د پاره سخت ؤ نو د عيسى عليه السلام په وړاندې را ولاړ شول او د هغه د قتل تصميم يې ونيو ولي الله (جَل جلاله) عيسى عليه السلام د يهودو له مكر نه خلاص كړ او آسمان ته يې اچت كړ لقله سبحانه تعالى : [وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا، وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ...]¹

ژباړه : (بيا هغوى په خپل كفر كې دومره پرمختگ وكړ چې په مريم يې غټ بهتان ولگاوه، او پخپله يې وويل چې مونږ د خداى رسول عيسى زوى د مريم وژلى دى حال دا چې د واقعيت له مخې نه هغوى وژلى او نه يې په دار خړولى دى بلكې موضع د هغه لپاره تشبه وكړخول شوه).

عجيبه دا ده چې د عيسى عليه السلام د درواغجن قتل پر مهال نصارا موجود نه وو او دا درواغ يې له يهودو نقل كړي دي چې له يوې خوا د

¹ - سورة النساء 156-158 .

خدایي صفت ورکوي او له بلې د دوی د ادعا له مخې په داسې حال کې د یهودو لخوا په قتل رسېږي چې دوی (مسیحیان) یو هم ور سره نشته . همداسې د قیامت په باره کې د هغوی ادعا یو خیال دی ځکه عیسی علیه السلام به د نورو ټولو پیغمبرانو په څیر د حشر په میدان کې ولاړېږي، بلکې الله (جل جلاله) به حضرت عیسی علیه السلام په دې اړه داسې پوښتي:

لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

[وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ] .

ژباړه: (کله چې الله وفرمايي ای عیسی زوی د مریې! آیا تا خلکو ته ویلي و چې له الله پرته ما او زما مور په خدایي ونیسی، نو هغه به په ځواب کې عرض وکړي سبحان الله زما دا کار نه و چې هغه څه مې ویلي وای چې ویل یې زما حق نه و که ما داسې خبرې کړي وي نو ته به هرو مرو پرې عالم وې ته پوهیږي په هغه څه چې زما په زړه کې دي او زه په هغه څه نه پوهیږم چې ستا په زړه کې دي ته خو پر ټولو حقایقو عالم یې).

د مسیحیت د نسخ او تحریف دلائل:

د مسیحیت د منسوخ کیدو او تحریف دلائل په لاندې ډول دي:

1- مسیحیت د قرآن په نزول سره منسوخ شوی:

^۱ - سورة المائدة: ۱۱۶ .

د حضرت عيسى (عليه السلام) دين د قرآنكريم په نزول سره منسوخ شوى دى او حضرت عيسى (عليه السلام) خپل قوم ته ويلي ؤ چې وروسته له ما څخه به بل پيغمبر راشي چې د هغې نوم به احمد وي تاسې بيا د هغه اطاعت او پيروي كوي، لقوله سبحانه وتعالى: [وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ^١].

ژباړه: (او ياد كړه هغه وخت كله چې وويل عيسى زوى د مريمى خپل قوم ته اى بنى اسرائيلو! زه تاسې ته د الله تعالى رالېږل شوى پيغمبر يم چې تصديق كونكى يم دهغه تورات چې مخكې له مانه راغلى او زېرى وركونكى د هغه پيغمبر چې له مانه به ورسته راشي دهغه نوم به احمد وي، خو كله چې دوى ته راغى سره له ښكاره نېښانو نو دوى وويل دا خو ښكاره كوډې يا جادو دي).

د حضرت محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم په باب خو په انجيل كې زېرى څه چې د هغه (صلى الله عليه وسلم) ښكاره نېښانې هم ښودل شوې وې.

2- عيسى (عليه السلام) يواځې اسرائيلى پيغمبر ؤ.

عيسى (عليه السلام) يواځې د اسرائيلو د قوم لپاره مبعوث شوى ؤ نه د ټولې نړۍ لپاره چې قرآن كريم يې داسې سپيناوى كوي:

^١ - سورة الصف: ٦ .

[وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ]

ژباړه : (او ياد کړه هغه وخت کله چې وويل عيسى زوی د مريې خپل قوم ته ای بني اسرائيلو! زه تاسی ته د الله تعالی له لوري پیغمبر استول شوی یم). په دې اړه دعيسويت څخه په اسلام مشرف شوی اشوک يانگ داسی وایي: اشوک کولن يانگ د کلیسا د نړیوالې ټولنې پخوانی مشر چې په ۲۰۰۲ کال کی په اسلام مشرف شوی، پخوا له اسلامه به ده خپله عيسويت ته خلک رابلل او د انجيل ډول ډول کتابونه یې مطالعه کړی دي هغه وایي: د متي انجيل ۱۵ باب ۵ جمله کې حضرت عيسى (عليه السلام) دارنگه فرمایي [زه نه یم رالېږلی شوی مگر د بنی اسرائيلو د بې لارو او کبرجنو خلکو لپاره.]

نو معلومه شوه چې مسیحي دین یوازې د اسرائيلو لپاره ؤ چې د پاک قرآن په نزول سره منسوخ شوی دی .

مگر قرآن د ټول عالم لپاره نازل شوی دی [إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ] .

جناب محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم د ټولو انبياوو ختم (وروستی او آخري پیغمبر) دی او د ټولې نړۍ لپاره مبعوث شوی دی .

[مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا] ^۱ .

ژباړه : (نه دی محمد پلار د هیڅ یو تن له سړیو ستاسې مگر رسول د الله دی او مهر او ختم د ټولو پیغمبرانو دی او دی الله په هر شي ښه عالم) .

^۱ - سورة الاحزاب : ۴۰ .

[وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ] ^۱.

يعني: محمد رسول الله رحمت د ټول عالم دی .

د نصارا د علماوو اعترافات :

۱- د ورقه بن نوفل اقرار:

کله چې په جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې په غار حرا کې لومړۍ وحی نازلې شوه ، په داسې حال کې چې ویرېدونکي وو خپل کور ته راغی او بې بې خدیجه رضی الله عنها ته یې حال بیان کړ ، هغې د خپل تره زوی ورقه بن نوفل کره بوتللو او هغه ته یې د سترگو لیدلۍ حال بیان کړ ، ورقه چې په عبراني ژبه پوه وو تورات او انجیل به یې لوستل او په عبراني ژبه یې لیکل کولای شول د خپل توان تر اندازې به یې انجیل لیکلو ، ده د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ښکاره نیښانې په یاد شوی آسماني کتابونو کې لیدلې وې نو ورته یې وویل: قسم په پر خدای (جَل جلاله) چې دا همغه فرېښته ده کوم چې موسی (علیه السلام) ته به یې وحی راوړله .

کاشکي چې زما توان او وس وای ما به هم درسره مرسته کړی وای ځکه ستا پر وړاندې به ستا قوم او ولس دوښمن شي او د خپل وطن پرېښولو ته به دی اړ کړي .

^۱ - سوره الانبياء: ۱۰۷ .

۲- د نجاشي اقرار:

کله چې د مهاجرينو مشر جعفر رضی الله عنه نجاشي ته قرآن تلاوت کړ ، نو هغه دومره وژل چې پرېره یې لنده شوه او ویې وویل : دا او هغه چې عیسی علیه السلام ته یې را وړي وو د یوه خراغ رڼا ده .

بیا د مهاجرينو څخه پوښتنه وشوه چې تاسو د عیسی علیه السلام په اړه څه نظر لرئ ؟ هغوی وویل : حضرت عیسی علیه السلام د الله تعالی بنده او رسول او د الله تعالی هغه کلمه ده چې پاکې او پیغلې مریعې ته یې القاء کړه..

نجاشي یو خلی له ځمکې را پورته کړ او ویې ویل چې قسم په الله عیسی علیه السلام د دې خلی په اندازه هم د ستاسې له خبرو څخه زیات نه دي.

۳- د روم د قیصر اقرار:

بخاري شریف روایت نقل کړی دی چې د قریشو سرداران د ابوسفیان په مشرۍ روم ته لاړل ، د روایت په یوه برخه کې راځي چې : هرقل د ابوسفیان څخه وپوښتل (محمد صلی الله علیه وسلم) تاسې ته په څه باندې حکم کوي ؟ ابو سفیان وویل : په دې باندې حکم کوي چې د یو الله عبادت به کوئ او د هغه سره به هیڅ شی نه شریکوئ ، او د بتانو له عبادت څخه مو منع کوي ، مونږ ته په لمانځه ، صدق او پاکدامنۍ حکم کوي .

هرقل وویل : تا چې څه وویل که دا حقیقت ولري ، نو داسې ورځ به راشي چې همدا زما د پښو لاندې ځای به هم ونیسي ، زه پوهیدم چې داسې پیغمبر

به ظهور وکړي مگر په دې نه پوهيدم چې هغه به د تاسې له مينځه ظهور کوي ، که چيرې زه پوه شم چې زه به د هغه سره د ملاقات توان لرم نو زه به د هر څه څخه مخکې د هغه ترتيب برابر کړم او کچېرې زه وتوانيدم او هغه سره مې ديدن وشو نو زه به خپله د هغه پښې پرېمنځم^۱.

۴- د مسيحيت د معاصرو علماوو اعتراف :

برناردشو وايي : د محمد صلى الله عليه وسلم پيروان د عيسى عليه السلام په اړه د ستر ادب او احترام لرونکي دي.

م . کویت داسې وايي: غربيان د اسلام په وړاندې د کينې اوعداوت په فضا کې لوی شوي دي برعکس مسلمانان د عيسى عليه السلام او د هغه کتاب انجيل سره ډيره مينه او دوستي لري.

بريطانوی ارسکين چايلدرز وايي : د مسلمانان روابط له اول څخه د نورو امتونو سره مساوي نه وو ځکه اسلام په ټولو آسماني اديانو ايمان لري او په مخکنيو پيغمبران ايمان لرل يې د عقيدې يو جز دی مگر نورو اديانو اسلام په رسميت نه دې پېژندلی ، نه يې په هغه اعتراف کړی او نه هم يوه ورځ له هغوی سره د دوستی اومسالت له مخې ولاړل.

رينيه ديکارټ په يوه مقاله کې وايي : مسلمانان د عيسى عليه السلام او محمد صلى الله عليه وسلم په رسالت عمل کوي مگر مونږ په دوهم رسالت (اسلام) عمل ونه کړ که چېرې مونږ په انصاف قضاوت کړی وای نو

^۱ - رواه البخاري - کتاب وحی : ۷ .

حتي به د هغوی تر څنګ دربډلي وو ځکه د مسلمانانو رسالت له هرځای او هر وخت سره مطابقت کوي.

پایله : پورته مو د مسیحیت د منسوخ والي ، تحریف او عقیدتي انحراف دلائل بیان کړل چې نومړی دین د قرآن په نزول سره منسوخ او همدارنګه د عقیدتي شرک او انحراف څخه ډک شوی دین دی ، د الله تعالی په نزد برحق دین اسلام دی ، مګر هغه کافران چې حق ته غاړه نه ږدي د اسلام پر وړاندې خپلې دوښمنۍ ته دوام ورکوي ، د کفر او شرک طرف ته بلنه کوي او غواړي چې مسلمانان له خپل دین څخه منحرف او یا یې له خپل دین څخه لرې کړي .

د تنصیر (مسیحیت ته د دعوت) اهداف :

۱- د اسلام څخه ایستل او په مسیحیت کې داخلول ، لکه صموئیل زویمر وایي : مونږ غواړو چې مسلمانان د محمد څخه مسیح ته نقل کړو^۱ .

۲- د مسلمانانو ایستل له خپل دین څخه او د هغوی سیکولار او لا دینه جوړول ، هغوی وایي که په دې باندې ونه توانیږو چې هغوی مسیحیت ته داخل کړو ، نو باید داسې وکړو چې هغوی له خپل دین څخه وباسو او لادینه یې جوړ کړو^۲ .

۳- مسلمانانو ته پخپل دین کې شکونه وراچول او د هغوی مذبذبه کول ، لکه امریکایي مبشر صموئیل زویمر وایي : د مسیحي مبشر لپاره ښايي چې مایوسه نشي کچېږي د مسلمان مسیحي کول او یا ېې دینه کول نتیجه

^۱ - التبشیر والاستعمار في بلاد العربيه / دوكتور مصطفى خاليد ص ۱۹۳ .

^۲ - حقیقه التبشیر في الماضي والحاضر / احمد عبدالوهاب ص ۱۶۱ .

ورنکړي ، نو دا هم کافي ده چې پخپل دين کې مذبذب او شکي شي تر څو يې خپل دين تر نظره سپک ورشي^۱ .

۴- د مسلمان د شخصيت داغول داسې چې د اسلام ، اسلامي روح او اسلامي اخلاقو څخه لرې شي ، کچېرې مسلمان مسيحي او مرتد نشي نو دا هم کافي ده چې هغه د خپل دين څخه لرې شي ، داسې چې څوک پنځه وخته لمونځ کوي ، دريو وختونو ته را تيت او يا هم يوازې د جُمعي لمانځه کولو ته را تيت شي ، د پوره حجاب پر ځای نيمه حجاب او يا د هغه څخه د حجاب ترک کولو ته را تيت کړ شي ، په گناهونو او فساد او شهواتو اخته کړ شي څو د خپل دين څخه لرې او د ځوانمردۍ سخا له لاسه ورکړي.

صمويثل زويمر د قدس د ۱۹۳۵ په کنفرانس ويلي : زمونږ هدف د مسلمانانو مستقيم تنصير نه دی ځکه مونږ ددې توان او طاقت نلرو ، بلکې پر مونږ باندې لازمه ده چې مسلمانان د خپل دين څخه لرې کړو .

همدارنگه د شمالي امريکا مبشر روبرت ماکس وايي : مونږ به خپل کوښښ تر هغه پورې ترک نکړو څو پورې مو چې صليب د مکې او قدس پر آسمان نه وي درولی^۲ .

^۱ - الاتجاهات الفكري المعاصرة / دوكتور على جريشه ص ۲۶ .
^۲ - تنصير مفهومه و وسائله ص ۳۳ ، تنصير في أفغانستان / نقيب الله محمد صديق .

اسلامي هيوادونو ته د تنصير د داخليدو اسباب :

۱- جهل

د خپلې ديني عقېدې او اساساتو څخه غفلت كول ، او د معاصرو عقيدتي بلاوو او فتنو د پيژندلو په باره كې غفلت كول .

كله چې يو كس د شرعي علم څخه لرې او ايماني تربيه يې سمه نه وي يقين يې ضعيف وي او د غرب د الحادي ثقافت تر سيوري لاندې وي نو لرې نه ده چې د كفر په تيارو كې را كيړ شي .

۲- فقر

فقر لويه فتنه ده ، جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغه څخه د پناه غوښتلو حكم كړى دى «تعوذوا بالله من الفقر» او خپله يې هم هر وخت دا دعا كوله : « اللهم اعوذبك من الفقر».

دا چې اوسنى مسيحيت د شرك او بطلان په عقیده لړلى دى د بلنې لپاره هيڅ كوم قانع دليل نلري نو ځكه خلك په چل او فريب او د مال په ذريغه جذبوي او د فقيرو خلكو د فقر او محتاجۍ څخه ناوړه استفاده كوي او د خپلو تش په نوم خيريه ټولنو او مؤسساتو له لارې يې جذبوي .

۳- استعمار

غربي استعمار او تنصير يو له بله سره تړلي دي ، د تنصير اساسي هدف د غرب لخوا د اسلامي هيوادونو استعمار دى ، غربيان لومړى خپل مبشرين او اجنتان ليري تر څو په هغه هيواد كې چې دوى يې استعمار كول غواړي د

خپل نفوذ او اجنټانو روزنې او معلوماتو تر لاسه کولو لپاره کار وکړي او د هغه وروسته عملاً استعمار ته لاس اچوي .

د کفري اشغال تر سیورې لاندې زیاته پاملرنه تنصیري او الحادي افکارو ته کیږي او د اسلام پر ضد منفي تبلیغات ، د جهادي او دعوتي حرکت مخنوی کول او د هغه پر خلاف هر ډول کفري او الحادي عقائدو او تبلیغاتو ته وده ورکول .

د هغوی لپاره د گومارل شویو اجنټانو روزل ، معاشونو ورکول او د تلویزیون ، رادیو ، انټرنټ پر مټ تبلیغات کول.

۴- غربي هیوادونو ته د مسلمانانو تلل:

د قوي یقین او شرعي علم پرته د کفر په دیار کې ژوند تیرول .

کله چې یو کس داسې ځای ژوند کوي چې هلته د اسلامي شعائرو د احترام او تعظیم پر ځای د شرق او غرب د الحادي فلاسفه او د هغوی د افکارو احترام او تعظیم کیږي ، د شرعي اعمال پر ځای کفري اعمال تر سره کیږي او د ده سره د کفر د بطلان علم او قوي یقین نه وي نو لږې نه ده چې د کفر په تیارو کې راگیر شي .

۵- موجوده ملحدین :

په اسلامي هیوادونو کې د ملحدینو او مسیحیانو موجودیت او د هغوی فعالیت .

مسيحيت ته د دعوت وسائل :

مسيحيت ته د دعوت وسائل ډير دي چې په بيلابيلو لارو کار کوي چې ځنې په لاندې ډول دي :

۱- صليبي جنگونه او د اسلامي هيوادونو استعمار .

۲- د پيلوماتيک پلاوي:

چې د غربي هېوادو لخوا اسلامي هېوادو ته استول کيږي او هغه مؤسسې او کمپنۍ چې په اسلامي هېوادو کې په کار بختې دي د مسيحيت داعيان له دې موقع نه استفاده کوي او په غير مستقيم ډول مسلمانان مسيحيت ته دعوتوي يا لږ تر لږه د دوی په زړونو کې خپله د فريب او مکر ډکه دوستي نښاسي.

۳- کاشفين:

د جغرافيه کاشفين له غربي پوهنتونو څخه اسلامي هېوادو ته استوي چې مسيحي دعوتگر له دې لارې هم استفاده کوي.

۴- طبابت:

طبي پلاوي په دې نامه چې مونږ له بې وزلو او فقيرو خلکو سره مرسته او د هغوی درملنه کوو اسلامي هېوادو ته لېږي هغوی په لومړي پړاو کې کلينکونه او روغتونونه جوړوي او وروسته په تدريج سره په پوره مهارت سره خلک مسيحيت ته رابولي.

۵- د کسب او هنر زده کړه:

غربي مؤسيسات د ټولنې ځوانان د کسب او هنر د زده کړې په نوم جلبوي او تر نظارت لاندې يې نيسي وروسته له دې لارې دعوت پر مخ بيايي.

۶- لورې زده کړې:

اسلامي هېوادو ته تعليمي پلاوي ليرې تر څو پوهنتونونه او فاکولتې جوړې کړي او يا پدې برخه کې څه مرسته وکړي چې وروسته د دغو علمي مؤسيساتو له لارې د ځوانانو ذکي خلک جلب او تر نظارت لاندې نيسي چې په آينده کې يې مهم منلی او درانه خلک معرفي کړي او لوړ پوستونه ورکړي چې بيا يې د اسلام او مسلمانانو پر وړاندې د خپلو اهدافو د پلي کولو لپاره وکاروي.

۷- هغه مؤسيسات چې د مرستې او همکارۍ په نوم فقير او لاس تنگو هېوادو کې فعاليت کوي:

دغه موسيسات په اسلامي هېوادو کې د اړو خلکو سره د جامو، خوراكي موادو او خيمو او نورو مرسته کوي او دوی ته وايي دا نعمت د عيسی له لورې پر تاسې لورول شوی دي او يا په کنايه او غير مستقيم ډول تر څو يې پټ رازونه خلکو ته ښکاره نشي خپل زهر په خلکو کې شيندي.

۸- د ښځو ښکار:

د مسيحيت دعوتگرو دا درک کړې ده چې ښځه کولای شي چې اولاد، کورنۍ او خپل ملگري باندې مستقيم اغيز لرلای شي نوځکه دوی ډيرکوښښ کوي تر څو لومړی ښځې له اخلاقو او اسلامي دايرې وباسي او وروسته يې د بې حجابۍ کوښښ کوي.

هغوی مختلف کورسونه په مختلفو نومونو په کليو او ښارونو کې جوړوي داسې کسبي او حرفوي کورسونه چې زده کړه يې په ښځو پورې هيڅ اړه نه

لري او په ځينو هغو ځايونو کې چې څه نا څه خپل هدف ته رسيدلى وي د رقص او موسيقۍ د زده کړې کورسونه جوړوي.

د ښځو د حقوقو او مساواتو چينې او نعرې خو يې ډيرې تودې دي هره ورځ يې د رسنيو لپارې خپروي تر څو ښځه په سياسي او ټولنيزو چارو کې پوره ونډه واخلي ځکه دوى دې نتيجې ته رسيدلى چې ښځه د مسيحيت د اهدافو لپاره يو ډير ښه ښکار او لامل کيدای شي.

۹- تعليمي کورسونه:

هغه زده کونکي چې د زده کړې لپاره غربي هېوادونو ته ليږل کيږي د مسيحيت لپاره يو ښه ښکار وي خصوصاً مسلمانان زده کونکى دوى داسې پروگرامونه په کار اچولى دي چې ځينې مسيحيان ورته ميلمستياوې کوي خپلو کورونه ته يې بيايي او يا يې د کلتوري او اجتماعي کنفرانسونو لپاره کليساؤ ته دعوتوي يا د کليسا لخوا ورسره مرسته کيږي، همدارنگه د پوهنتون په چاپيريال کې مسيحي دعوتگر گرځي کوبښې کوي له دوى سره رابطه ونيسي نو هغه زده کوونکى چې له خپل دين نه معلومات نه لري په آسانه توگه منحرف کوي.

۱۰- دغربي او اسلامي هېوادو ترمنځ د کلتور او فرهنگ تبادله:

دغربي او اسلامي هېوادو ترمنځ د کلتور او فرهنگ تبادله د مسيحيت د دعوت له مهمو وسيلو څخه يوه وسيله شميرل کيږي.

په دغه کلتوري تبادله کې د خلکو رواجونه، د نر او ښځو جامې، خوراکي توکي، رقص او موسيقي او نور شامل دي او يا د ځينو کتابونو او رسالو ویشل چې په هغه کې يې خپل اهداف ذکرشوي وي، يا فرهنگي مجلسونه او

غونډې جوړول ترڅو له دې لارې خلك دعوت كړي يا خپل پوچ او ناولي فرهنگ په خلكو كې تيت كړي.

۱۱- خبري وسايل اورسنۍ:

خبري رسنۍ پراسلام د مسيحيت د حملې او يرغل لپاره لكه راډيو، تلويزيون، سينما او انټرنيت پانې تر ټوله مهمه او فعاله ونډه لري.

د دغه رسنيو په فلمونو، سريالونو او نورو پروگرامو كې د هغوى مذهبي شعارونه، تقاليد، كلتور، اصطلاحات او حرڪات مهم رول لري^۱.

نن يې زموږ په هېواد كې هم هر چاته د ځينو هغو شيطاني وركشاپونو پايلې او نتايج ښه روښانه شوي دي چې هره ورځ څه خپروي؟ د كوم كلتور او دين د هندارې په توگه كار كوي؟

پايله:

د پورته بحث نتيجه دا شوه چې مسلمان داعي به د نصارى سره په دعوت الى الله كې لاندې حكيمانه اسلوب په نظر كې نيسي:

لومړى: د هغوى د ثليث د عقيدې ابطال او د الله تعالى د وحدانيت اثبات.

دوهم: د عيسى عليه السلام په بشريت باندې دلائل چې هغه د الله تعالى بنده او رسول دي.

دريم: د صليب او قتل د ابطال دلائل.

څلورم: د انجيل د نسخ او تحريف دلائل.

پنځم: د نصارى د علماوو اعترافات.

په پورته ټولو دلائلو د هغوى قانع كول او اسلام ته دعوتول.

^۱ - التتصير في البلاد اسلامي ص 17-28.

او مسلمانان د هغوی د باطل دعوت او مکر څخه خبرول او د هغوی د هر ډول حرکاتو او شبهاتو ردول .

دا چې د دعوت قواعد ، وسائل او د مخالف لورې سره د مجادلې اسلوب مو ولوستل اوس هغوی برحق دين اسلام ته را بولو او هغوی ته د اسلام بر حق دين چې په جناب محمد صلى الله عليه وسلم باندې نازل شوی د اثبات دلائل وړاندې کوو .

اووم فصل

د محمد صلى الله عليه وسلم د رسالت اثبات

د جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم د رسالت د اثبات لپاره تر ټولو ستره او د قيامت تر ورځې پورې موجوده معجزه قرآن دی .

معجزه: خارق للعاده (د عادت خلاف) کار ته وايي چې د الله تعالى د طرفه نه د پيغمبر په لاس باندې د هغه د پيغمبرۍ د اثبات لپاره مينځه راغلې وي . معجزه د اعجاز د لفظ څخه ده ، اعجاز په لغت کې عاجز کولو او ناتوانه کولو ته وايي او په اصطلاح کې د قرآنکريم اثبات او د خلکو عاجز کول د هغه د مقابلي او يا د هغه د مثل په راوړلو سره.

لکه قرآنکريم د الله تعالى معجز کلام دی، اثبات او دليل دی چې په رسول الله صلى الله عليه وسلم باندې د الله تعالى د طرفه نازل شوی، د بشر او بل چا کلام نه دی بلکې داسې معجز کلام دی چې هيڅ څوک د هغه مقابله او مثل نشي جوړولای.

قرآن مجيد خپله ادعا کوي چې هغه يو معجز کتاب دی چې د الله سبحانه وتعالى له طرفه نازل شوی دی شکمنو کسانو ته د مبارزې او مقابلي کولو دعوت او چلنج ورکوي.

لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: [وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ] (البقره 23-24).

ژباړه: او که چېرې تاسې په هغه قرآن کې چې مونږ پخپل بنده (محمد صلی الله عليه وسلم) نازل کړی شک من یاست؟ نو هغه ته ورته یو سورت جوړ کړئ. که تاسې رښتني یاست نو پرته له الله چې څومره ملاتړي لري ټول را وغورئ. نو که دا مو په توان نه وه او هیڅکله به یې توان تر لاسه نکړئ نو له هغه اور څخه ځانونه وژغورئ چې خلک او ډبرې یې سونگ وي چې د کافرانو لپاره تیار شوی دی.

او فرمایي: [أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ] (یونس 38).

ژباړه: آیا هغوی وايي چې قرآن محمد له ځانه جوړ کړی دی. نو تاسې هم دده پشان یو سورت جوړ کړئ او پرته له الله چېرته مو چې لاس رسي کومک ترې وغورئ که تاسې رښتني یاست.

د قرآنکريم د اعجاز خو مثالونه :

اول- عبارتي او لفظي اعجاز:

قرآنکريم د فصاحت، بلاغت، نظم او ترتيب، اسلوب، عباراتو او الفاظو له نظره د هيڅ کلام او هيڅ کتاب سره هيڅ ډول شباهت نلري ځکه چې قرآنکريم د شعر په شان نه دی، قرآنکريم د خطبې په شان نه دی، قرآنکريم د عادي خبرو په شان نه دی بلکې د ټولو څخه مختلف دی، قرآن داسې الهي معجز کتاب دی چې د عربو ټول شاعران، د ژبې د بلاغت او فصاحت ماهرين يې ټول عاجز او حيران کړل.

وليد بن مغيرة چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره يې سخت عناد لرلو د قرآن صفت داسې بيانوي: "والله لقد سمعت منه كلاما ما هو من كلام الانس ولا من كلام الجن و ان له لحلاوة، و ان عليه لطلاوة، و ان أعلاه لمثمر، و ان أسفله لمغدق، و انه يعلو ولا يُعلَى عليه و ما يقول هذا بشر" (تفسير قرطبي).

يعني: په الله قسم دی ما د محمد صلى الله عليه وسلم نه داسې کلام اورېدلی دی چې نه د انسان کلام او نه جن کلام دی او په دې کې لوی حلاوت او خوند دی او په دې کې خاص رونق دی اعلى ميوه ورکونکی او لاندې اوبه جاري کوونکی دی او هغه يقيناً د ټولو نه لوړ دی او په هغه باندې هيڅ شی غالب کېدی نشي او دا د بشر کلام نه دی.

مطلب دا چې د قرآن دوښمان هم د قرآنکريم په حقانيت، بلاغت او فصاحت باندې اعتراف کړی دی چې دا قطعاً د بشر کلام نه دی، او بشر يې د مقابلې کولو څخه عاجز دی .

حق تعالی (جل جلاله) فرمایي: [قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً^۱].

ژباړه: ووايه (ای محمده!) که ټول انسانان او پيريان په دې کې يو شي چې قرآن ته ورته بل قرآن راوړي. نو راوړی يې نشي که څه هم يو تر بل پوره لاسونه سره ورکړي.

ابن قيم رحمه الله د الکوثر چې په ټول قرآن کې کوچنی سورت دی د هغه د لفظي اعجاز په باره کې يو مکمله رساله ليکلي ده .

دوهم- علمي اعجاز:

قرآنکريم سوونه کاله پخوا ځينو علمي حقائقو ته اشاره کړې ده چې هغه وروسته د بشر لخوا کشف شوي.

دا چې قرآنکريم د حق لارښوونکی دی سربيره پر هغه د علم او طبيعت يو علمي معجزه هم ده، د قرآنکريم تقريباً (670) آيتونه د علم څخه بحث کوي چې ځنې يې په لاندې ډول دي :

۱- په علم رياضياتو کې 61 ايتونه راغلي دي.

^۱ - سوره اسراء 80.

- ۲- د ذرې په اړه 5 ايتونه راغلي دي.
- ۳- د آسمان او کهکشان په باره کې 100 ايتونه راغلي دي.
- ۴- د اوبو او هوا پېژندلو په باره کې 20 ايتونه راغلي دي.
- ۵- هايډرولوجي او هايډروليک کې 14 ايتونه راغلي.
- ۶- د فضاء او ستورو په باره کې 11 ايتونه راغلي.
- ۷- د حيوان په باره کې 12 ايتونه راغلي.
- ۸- د کرهڼې او زراعت په باره کې 21 ايتونه راغلي.
- ۹- د کائناتو په باره کې 36 ايتونه راغلي.
- ۱۰- د عامه جغرافيه په باره کې 73 ايتونه راغلي.
- ۱۱- علوم اجتماعي کې 10 ايتونه راغلي.
- ۱۲- د ځمکې د طبقو په باره کې 20 ايتونه راغلي.
- ۱۳- د تاريخ او د بشر د پيداينې په باره کې 36 ايتونه راغلي.
- ۱۴- د علم فيزيک (د ځمکې جاذبه او حرکت، د هوا طبقې او د اتومسفير فشار) په باره کې 64 ايتونه راغلي دي.
- ۱۵- د علم کيميا په باره کې 9 ايتونه راغلي^۱.

^۱ - علوم القرآن / دوکتور ابراهيم او غلو ، علوم القرآن / حمدالله شاکري.

د علمي او غيبي اعجازو څو مثالونه :

۱- د روم د فتحې خبر

کله چې دوو سترو امپراتوريو روم او فارس تر مينځ سخته جگړه وشوه، د فارس لخوا روم اشغال شو، د فارس خلک اور پرست او بت پرست او د روم خلک اهل کتاب وو، نو مشرکين په دغه فتح ډير خوشحاله شول او دوی به ويل چې مونږ د بتانو په مرسته او مدد سره روم فتح کړ، مسلمانان د مشرکانو په دغو مشرکانه خبرو خپه شول، پس الله تعالى دغه ايت شريف نازل کړ: {الْم * غَلَبَتِ الرُّومُ * فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ * فِي بِضْعِ سِنِينَ}.

ژباړه: الف - لام - ميم، روميانو ماتې وخوړه په نږدې يا لوړه ځمکه کې مات شول خو ډير ژر به برلاسي شي په لږو کلونو کې (د دريو څخه تر نهو پورې).

په دې ايت شريف کې د قرآنکريم د دې معجزې بيان شوي دي.

(الف): د روم د فتحې خبر (غيبي معلومات).

(ب): د بيت المقدس د ښار لوړوالی چې الله سبحانه وتعالى داسې اشاره ورته کړې ده [فِي اَدْنَى الْاَرْضِ].

موقع الأرقام ليكي : عبدالمجيد الزنداني وايي: چې زمونږ د جيولوجي يو امريكايي استاذ ؤ چې نوم يې پروفيسر بالما ؤ او هغه په امريكا كې د جيولوجي د لويو استاذانو څخه ؤ، د هغه استاذ سره د ځمكې د كرې فاصلي او ارتفاعات، د بحر ارتفاعات، د بحر څخه د ځمكې د بېلابېلو مناطقو ارتفاعات په متر سره موجود ؤ، زه د هغه سره كيناستم هغه ته مې وويل: په قرآنكريم كې يو ايت راغلی دی چې د بيت المقدس ښار په ټول عالم كې لوړ ځای دی ځكه چې [أدنى] په معنى د أقرب او په معنى د الأخفض (لوړ) راځي.

امريكايي استاذ وويل: چې په عالم كې لوړ ځای هالنډ دی، ما ورته وويل نه زه په خپله خبره يقين لرم، بيا مونږ دواړه د ځمكې د كرې نقشه وكتله واضح پكې ليكل شوى وو چې بيت المقدس په ټول عالم كې لوړه منقطه ده، امريكايي استاذ وويل چې هو دا صحيح ده همداسې ده.

۲- د بحرونو د طبقو خبر:

قرآنكريم سوونه كاله مخكې د بحرونو د طبقو او امواجو خبر وركوي چې وروسته ساينس پوهان هغه كشفوي.

[مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ * فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
* يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ]^۱.

^۱ - سورة الرحمن .

ژباړه: دوه دريابونه يې سره بيو لي دي چې سره يو ځای کيږي خو مينځ کې يې پرده ده چې تيری نه کوي يو پر بل. نو ای انسانانو او پيريانو! ستاسو به د خپل رب کومه لورينه درواغ وگنئ. له دواړو دريابونو څخه ملغلرې او مرجان را وځي.

او الله سبحانه وتعالى فرمايي:

[وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا]^۱.

ژباړه: او الله همغه ذات دی چې دوه دريابونه يې سره يو ځای کړي دا يو يې ډير خوږ او تنده ماتوونکی، او دا بل ښه تريو مالکين دی او بيا يې د دواړو په مينځ کې پرده پيدا کړې ښه منع کړ شوې.

قرآنکريم څوارلس سوه کاله مخکې د دوو لويو بحرونو د جلاوالی او د هغوی په مينځ کې د پردې خبر ورکوي چې ددې کار تحليل د بشري تصور له مخې مشکل دی ځکه چې دا جلاوالی په سترگو نه معلوميږي او د انسان عقل ته به دا ډيره عجيبه وي چې څنگه يو ځای روانې اوبه او مايعات د کوم اصلي ديوال پرته جلا شي.

مکر الله سبحانه وتعالى دغه بحرونه په خپل قدرت سره داسې جلا کړي چې تر مينځ يې پرده ده چې يو پر بل نه ورکډيږي، د علمي څيړنو له مخې

^۱ - سورة الفرقان: ۵۳ .

حتی د یو بحر ماهی هغه بل طرف ته نشي ورتلای ځکه چې په بل طرف کې ژوند نشي کولای ځکه چې د اوبو خاصیت فرق لري.

قرآن کریم د بحر د تلې څخه خبر په داسې یو عصر ورکوي چې هغه وخت د کشف او مشاهدې هیڅ وسائل نه وو، چې دا د قرآن اعجاز دی او د قرآن منکرینو ته ستر پیغام دی چې دا کتاب د رب العالمین لخوا نازل شوی چې د خپل مخلوق له هرې برخې او حالت څخه خبر او عالم دی. مکر بشر د ۱۸ قرن په آخر کې د بحرینو د جلاوالی مسئله کشف کړه.

۳- د لمر، ځمکې او سپوږمۍ گردش :

قرآن کریم سوونه کاله مخکې د یو آمي پیغمبر په وسیله خبر ورکوي چې الله سبحانه و تعالی پخپل قدرت سره لمر، ځمکې او سپوږمۍ ته د دوران او حرکت توان ورکړی دی او دغه سترې کرې د خپل ستر څښتن (جل جلاله) په حکم منظم گردش کوي.

لِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: [وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ]^۱.

ژباړه: او الله هغه ذات دی چې شپه ورځ، لمر او سپوږمۍ یې پیدا کړي. هر یو پخپل مدار کې لامبو وهي.

مکر بشر په شپږم قرن کې دا مسئله کشف کړه.

^۱ - سوره الانبياء: ۳۳.

۴- د مور په رحم کې د انسان د پیدایښ خبر:

قرآنکریم سوونه کاله پخوا د مور په رحم کې د انسان د پیدایښ مرحلې په کامل ډول بیان کړی دي.

[ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ * ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا]^۱.

ژباړه: بیا مو په خونډې ځای کې د اوبو یو څاڅکی وگرځاوه. بیا مو د اوبو له څاڅکي څخه د وینې ټوټه جوړه بیا مو د وینې له ټوټې څخه د غوښې یوه بوټۍ جوړه او بیا مو د غوښې له بوټۍ نه هډوکي جوړ او بیا مو هډوکو ته غوښه ور وپوښله.

لومړۍ دا چې د جنین مراحل یا د پیدایښ انقلابونه د (ثم) او (فا) په تورو جلا شوی دي، د پیدایښ هغه مرحلې چې بدلون یې لږ وخت نیسي د (ثم) په توري جلا او هغه مراحل چې بدلون یې څه زیات وخت نیسي د (فا) په توري سره جلا شوي دي.

د سرښناکې او یا د وینې ټوټې ته د (عَلَقَةً) لفظ استعمال شوی دی چې ځوړند، پیوسته او سرښې شوی ته وایي ځکه چې د وینې دغه ټوټه (عَلَقَةً) د رحم په دیوال باندې سرښې او ځان ورباندې موبلوي.

^۱ - سوره المؤمنون ۱۳-۱۴.

او وروسته دا د وینې ټوټه د غوښې په ټوټه (مُضْغَةً) بدلېږي او غوښې له بوتۍ نه هدوکي جوړ او بیا هدوکو ته غوښه ور وپوښل کېږي.

الله سبحانه وتعالی په قرآنکریم کې د مور د رحم د ننه پردو کې د انسان د پیدایښت تفصیلي مراحل بیانوي په داسې عصر زمان کې چې هغه وخت په دې مراحلو انسان علم نه لرلو او نه یې هم د کشف او مشاهدې وسائلو ته لاس رسی لرلو، مګر بشر ډیر وروسته د وسائلو په واسطه کشف کړل.

دا مسئله هم د منکرینو لپاره ستره معجزه ده چې قرآنکریم د الله تعالی له لورې نازل شوی کتاب دی، دا د هغه رب العالمین کتاب دی چې د خپل مخلوق له ټولو حالاتو خبر دی، حتی د انسان د پیدایښت مکروسکوپي مراحل یې هم تفصیلي بیان کړي کوم چې وسائلو پرته یې د انسان سترګې نشي لیدلای.

۵- د فرعون د غرق کېدو خبر:

قرآنکریم د قرآن د نزول څخه زرگونه کاله پخوا د فرعون او د هغه پیروانو د عرقېدو خبر ورکوي، تر څو د خلکو لپاره عبرت وګرځي چې اوس هم د مصر په موزیم کې موجود دی ، او الله سبحانه وتعالی فرمایي:

[فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ]^١.

ژباړه: نو نن به مونږ يوازې ستا تنه بيرون کړو تر څو د ټولو راتلونکو خلکو لپاره د پند او عبرت نښه شي. او په دې کې هيڅ شک نشه چې ډير خلک زموږ له دلائلو نه بې پروا او غافل دي.

يقول ابن كثير رحمه الله: (قال ابن عباس وغيره من السلف: إن بعض بني إسرائيل شكوا في موت فرعون، فأمر الله تعالى البحر أن يلقى به جسده سويا بلا روح).

ژباړه: ابن كثير رحمه الله وايي: ابن عباس رضي الله عنه او نورو سلفو ويلي: ځينو بني اسرائيلو د فرعون په مرگ کې شک وکړ نو الله سبحانه وتعالى درياب ته امر وکړ چې د هغه جسد اوچت او بهر يې و غورځوي.

دریم- د ابدیت او خلود اعجاز:

د قرآنکريم د اعجازو څخه يو دا اعجاز او خاصوالی دی چې د هر عصر او زمان کتاب دی بلکې د محدود وخت لپاره نه دی نازل شوی بلکې دا کتاب د ټولو آسماني کتابونو خاتم دی ، د قرآن د نزول وروسته بل کتاب او پيغمبر نه راځي د قيامت تر ورځې پورې د ټولو راتلونکو نسلونو لپاره همدا

^١ - سورة يونس: ٩٢ .

کتاب دی، الله سبحانه وتعالی د هغه د ساتنې ضمانت کړی دی: [إِنَّا نَحْنُ
نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ].^۱

ژباړه: یقیناً چې ذکر (قرآن) مونږ نازل کړی او مونږ به یې ساتو.
او فرمایي: [لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ
حَمِيدٍ].^۲

ژباړه: نه ورته د مخ له لوري باطل ورتلای شي او نه د شا له لوري، دا د
حکیم او ستایلي شوي ذات رالېږلی کتاب دی.
قرآن د خاص عصر زمان لپاره نه بلکې د قیامت تر ورځې د هر عصر
زمان او مکان د نسلونو د لارښوونې یوازنی الهي کتاب دی.

څلورم- د نړیوال توب اعجاز:

قرآن کریم نړیوال کتاب دی او د ټولې نړۍ لپاره نازل شوی دی قرآن د
شریعت په ټولو اړخونو کې لکه: عقائد، عبادات، معاملات، اخلاق،
کورنۍ، ټولنه او دولت کې د ټول عالم او ټولې نړۍ لپاره یو شان پیغام لري
د یو قوم، یوې ډلې او یو هیواد لپاره خاص نه دی بلکې د ټول عالم لپاره د
لارښوونې او پند کتاب دی.

[شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ].^۳

^۱ - سورة الحجر: ۹.

^۲ - سورة فصلت: ۴۱-۴۲.

^۳ - سورة البقره: ۱۸۵.

ژباړه: (د روژې مياشت هغه (مياشت) ده چې قرآن په کې نازل شوی دی، چې د خلکو د پاره هدايت دی.
[إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ]¹.

ژباړه: قرآن پرته له دې چې د ټولو نړيوالو لپاره پند دی بل څه نه دی.

نور معجزات :

د جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم حسي معجزات او خارق عادت کارونه ډیر دي چې دلته یې د بیان توان نشته ځنې په لاندې ډول دي :

۱- د سپوږمۍ انشقاق :

د سپوږمۍ د دوه ځایه کېدلو واقعه چې د هجرت څخه مخکې منع ته راغلې ده، د رسول الله صلى الله عليه وسلم د نبوت یو ډیر ستر دلیل دی ، لقوله سبحانه وتعالى: [اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ] .

حضرت انس رضي الله عنه فرمايې: «أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً فَأَرَاهُمُ الْقَمَرَ شَقَّتَيْنِ حَتَّى رَأَوْا جِرَاءَ بَيْنَهُمَا»²
ژباړه: د مکې خلکو د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه د علامې او نښانې لیدلو غوښتنه وکړه ، (جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم سپوږمۍ ته اشاره وکړه) او هغه د الله تعالی په اذن دوه ځایه شوه چې تر منع یې د حرا

¹ - سورة التکویر : ۲۷ .

² - رواه البخاري .

غر بنکاریدو .

۲- د اسراء او معراج واقعه :

د اسراء او معراج واقعه د جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم معجزه او د الله تعالى د قدرت ستره نښه ده .

لقله سبحانه وتعالى : [سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ]^۱ .

ژباړه: (هغه ذات لره پاكي ده چې خپل بنده يې د شپې په يوه لږه برخه کې له مسجد حرام نه مسجد اقصی ته بوتلو، هغه (مسجد اقصی) چې مونږ د هغه گېرچاپېره برکت اچولی دی، د دې لپاره چې مونږ هغه ته له خپلو نښو څخه ځينې وښيو، بېشکه هم هغه ښه اورېدونکی، ښه لېدونکی دی).

دا نښه د جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم له سترو معجزو څخه ده ، چې هغه د الله تعالى په حکم د شپې په کم وخت کې د کعبې شريفې څخه بيت المقدس او د هغه څخه پاس آسمانونو او د آسمانونو څخه پورته روحاً او جسماً نقل شوی دی او بيا يې بيرته په همدې شپه کې خپل کور ته تشریف راوړی دی ، بيا قريشو ددې خبر تکذيب وکړ او د ده څخه يې نښې وغوښتې ، نو جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم چې مخکې يې بيت المقدس نه وو

^۱ سورة الاسراء .

ليدلی د بیت المقدس په اړه یې د کومو نبیو چې له ده څخه پوښتنه وکړه هغه ورته بیان کړې^۱.

۳- د هوا اختیار:

الف: د رسول الله صلى الله عليه وسلم له معجزاتو څخه یو معجزه دا وه چې ورځې به د الله تعالی په اذن د رسول الله صلى الله عليه وسلم اطاعت کولو^۲.

ب: الله تعالی په باد سره د خپل نبی صلى الله عليه وسلم نصرت کوي ، لفظه سبحانه وتعالى: [إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا...]^۳

۴- په حیوان ، انسان او جن کې تصرف کول:

الف: د عبدالله بن عتيق لاس مات شو رسول الله عليه وسلم په هغه باندې خپل لاس کش کړ ، داسې جوړ شو لکه چې هيڅ مات شوی نه وي^۴

ب): کله به چې رسول الله انسان ته مخاطب شو نو جن به ورڅخه وتلو او داسې به یې ویل: «اخرج عدو الله، أنا رسول الله»^۵.

ژباړه: ووځه د الله دوښمنه ، زه د الله رسول یم.

^۱ - رواه البخاري و مسلم .

^۲ - البخاري ۴۱۳/۲ ، مسلم ۶۱۴/۲ .

^۳ - سورة الاحزاب: ۹ .

^۴ - البخاري مع الفتح ، كتاب المغازي ، باب قتل أبي رافع ۷ / ۳۴۰ .

^۵ - رواه مسند أحمد .

۵- د کاني اوونو شهادت :

(الف): د ډبرو شهادت :

حضرت علي رضي الله عنه فرمايي: «كنت مع النبي صلى الله عليه وسلم بمكة فخرجنا في بعض نواحيها فما استقبله جبل ولا شجر إلا وهو يقول السلام عليك يا رسول الله» (رواه سنن ترمذي).

ژباړه: زه د نبي اکرم صلى الله عليه وسلم سره د مکې مکرمې اطرافو ته ووتم نو هرې ډبرې او ونې به رسول الله صلى الله عليه وسلم ته داسي ويل: السلام عليك يا رسول الله !

همدارنگه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ»^۱.

ژباړه: زه هغه ډبره پېژنم چې په مکه کې به یې زما تر بعثت مخکې ما ته سلام وایه، یقیناً اوس یې هم پېژنم.

(ب): د احد غره بې قراره کيدل :

حضرت انس رضي الله عنه فرمايي چې يوه ورځ نبي کریم صلى الله عليه وسلم ، ابوبکر، عمر او عثمان رضي الله عنهم د احد غره ته وختل نو غره (د خوښۍ څخه) وښورېدی رسول اکرم صلي الله عليه وسلم پخپله پښه ووهی او ورته وېي فرمايل:

^۱ - رواه مسلم .

«اثبت أحد فإنما عليك نبي وصديق وشهيدان»^١.

ژباړه: ودرېره اې احده! پر تا باندي يو نبي، يو صديق او دوه شهيدان ولاړ دي.

د غره ښورېدل او د حضرت عمر او حضرت عثمان رضي الله عنهما د شهادت وړاندوينه د رسول كريم صلى الله عليه وسلم معجزه ده.

ج: مړ حيوان خبر ورکوي

ابوهريره رضي الله عنه روايت نقلوي او فرمايي:

لَمَّا فُتِحَتْ خَيْبَرُ أُهْدِيَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَاةٌ فِيمَا سَمَّ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « أَجْمَعُوا لِي مَنْ كَانَ هَا هُنَا مِنَ الْيَهُودِ » . فَجُمِعُوا لَهُ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « إِنِّي سَأِلُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقُونَ عَنْهُ » قَالُوا نَعَمْ . فَقَالَ « هَلْ جَعَلْتُمْ فِي هَذِهِ الشَّاةِ سُمًّا » . فَقَالُوا نَعَمْ . فَقَالَ « مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذَلِكَ » . فَقَالُوا أَرَدْنَا إِنْ كُنْتَ كَذَّابًا نَسْتَرِيحُ مِنْكَ ، وَإِنْ كُنْتَ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ^٢.

ژباړه: كله چي خيبر فتح شو نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يو په زهرو لړلی پسه راوړل شو، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل چي د دغه خای يهود ما ته راټول کړئ، يهود ورته راټول کړل شول... نو رسول الله

^١ - رواه البخاري .

^٢ - رواه البخاري .

صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: که زه ستاسو څخه د یو شي پوښتنه وکړم ایا تاسو به رښتیا راته وواياست؟ هغوی وویل: هو، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: ایا پدې پسه کي مو زهر اچولي دي؟ هغوی وویل: هو، بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم پوښتنه ځني وکړه چي په کومه وجه مو داسي وکړل؟ هغوی وویل: موږ اراده لرل چي که ته کاذب وې نو ستا څخه به په استراحت شو او که نبي وې نو ضرر به در ته ونه رسوي.

آتم فصل

د مسلمانانو سره د دعوت اسلوب:

کله چې مسلمان د الله تعالی لورې ته بلل کېږي نو په دغه بلنه او دعوت کې حکمت دا دی چې د کوم شي څخه نا خبره وي د هغه لارښوونه به ورته کېږي او د کوم شي څخه چې غافله وي د هغه د الزام او تمسک خطاب به ورته کېږي ، یعنې مسلمان ته د لارښوونې او په دین باندې د تمسک خطاب کېږي او د ملحد ، یهودي ، نصارا او مشرک په څیر خطاب به هغه ته نه کېږي .

یقیناً چې مسلمانان دوه ډوله دي :

اول قسم : هغه مسلمانان چې حق ته غاړه ږدې او ظالمان نه وي نو هغه ته یوازې د حق بیان کفایت کوي .

دوهم قسم : هغه مسلمانان چې هغوی په غفلت او شهواتو کې را ګیر شوي وي او په ډول ډول گناهونو اخته وي نو هغوی به په موعظه حسنه (نیک وعظ) او ترغیب او ترهیب (زیرې ورکولو او ویرولو) سره دعوت کړ شي .
لومړی : موعظه حسنه :

داسې وعظ چې په زړونو اثر وکړي او وعظ په دوه ډوله دی : وعظ تعلیم او وعظ تأدیب .

وعظ تعليم : عبارت دی د عقائدو له بیانولو څخه او همدارنگه د اوو
قسمه احکامو بیان لکه : فرض ، واجب ، مسنون ، مستحب ، حرام ،
مکروه او مباح .

او داعې به هرې طبقې ته د هغوی د سوېې سره سم بیان کوي ، د قرآنکریم
اسلوب دا دی چې لومړی یې حکم بیان کړی وي او د هغه وروسته یې د
حکم په اړه ترغیب او ترهیب بیان کړی وی لکه : د میراث د احکامو د بیان
وروسته فرمایي : [تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ]^۱ .

ژباړه: دا د الله تعالی حدود دي او چا چې د الله او د ده د رسول اطاعت وکړ،
داسي جنت ته به ئې داخل کړي چې ويالې به ترې لاندي بهېږي، په هغه کي
تلیپاته او همدا ستره بريا ده. او چا چې له الله او د ده له رسول نه سرغړوی
او د ده له حدودو ئې تېری وکړ، داسي اور ته به ئې ننباسي چې په کي تلیپاته
به وي او ده لره به سپکوونکی عذاب وي.

وعظ تأديب :

د نیکو اخلاقو فردي او ټولنیز آثار او گټې بیانول لکه : حلم ، په عهد وفاء ،
رښتیا ویل ، صبر ، کرم ، شجاعت او سخا .

^۱ سورة النساء : ۱۳-۱۴ .

او د بدو او نا کاره اخلاقو خطرناکې پایلې بیانول لکه : غضب ، عجله ،
غدر ، چل او فریب ، بخل ، غیبت او بهتان او بې انصافي کول او داسې نور .
داعي ته د مؤثر وعظ لارښوونه :

۱- په ټولنه کې موجوده منکرات په نظر کې نیول یا هغه منکرات چې په هغه
باندې د اخته کیدو ویره وي.

۲- بیا هغه منکر مخکې کول چې ضرر یې تر ټولو لوی وي او هغه د خپل
وعظ او خطابت محور ګرځول .

۳- بیا د هغه منکر په باره کې د قرآن ، سنتو او صالحانو ارشادات راټولول .

۴- بیا د هغه منکر فردي ، ټولنیز ، صحي او مالي اضرار بیانول .

۵- بیا د هغه څخه د خلاصون د لارو او چارو بیان او دتوبې اهمیت بیانول .

۶- بیا هغه د یو مضمون په توګه لیکل که له یاده یې بیان کړي ډیر ښه که
نه د قاغذ له مخکې یې بیانول .^۱

دوهم : الترغیب او الترهیب :

په دعوت الى الله کې د قرآنکریم مسلک په ترغیب او ترهیب بناء شوی دی ،
د فاسقانو مسلمانانو سره په دعوت الى الله کې حکمت دا دی چې هغوی به
په ترغیب او ترهیب سره بلل کیږي . ځکه هر انسان د خپل ځان لپاره خیر
غواړي او د خیر د حاصلولو رغبت لري او د شر او بلاء څخه د ځان نجات

^۱ - حکمة في الدعوة الى الله / دوکتور سعید بن علي القحطاني ص ۴۱۲ .

غواړي .

قرآنکریم کې چې د امر یا نهی حکم راغلی وي نو ورپسې د حکم منوونکو لپاره ترغیب او د سر غړونکو لپاره ترهیب بیان شوی دی .
دا ځکه چې یوازې د ترغیب بیانول خلک د الله تعالی د خوف او ویرې څخه غافله کوي او یوازې د ترهیب بیان خلک د الله تعالی د رحمت څخه نا امیده کوي .

د ترغیب ډولونه :

اول- په دنیا کې د عاجل خیر زېری او وعده :

په ایمان باندې استقامت او تقوی په دنیوي ژوند کې د نیکمرغۍ او سعادت سبب ګرځي چې ځنې صورتونه یې په لاندې ډول دي :

۱- په دنیا کې د پاک او سلامت ژوند زېری او وعده ، لقله سبحانه تعالی :
[مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ]^۱ .

ژباړه : ژباړه : هر نارینه او ښځینه مؤمن چې نیک کارونه وکړي نو مونږ به پاک ژوند ور په برخه کړو او په آخرت کې به د دوی د نیکو عملونو بدل هرو مرو ورکړو.

^۱ - سوره النحل : ۹۷ .

مگر څوک چې د الله تعالى د دين ، فرمانبردارۍ او ذکر څخه سرغړونه وکړي تنگ ژوند به يې په برخه شي :

[وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى]^۱
ژباړه : او چا چې زما له یاد څخه مخ واړاوه ، نو بې شکه چې د هغه ژوند به تنگ وي او مونږ به هغه د قیامت په ورځ ږوند را پاڅوو .

تفسیر معارف القرآن لیکي : د ژوند د تنګۍ څخه یو مطلب دا دی چې څوک د الله د فرمانبردارۍ او یاد څخه سرغړونه وکړي که څه هم ډیر مال او ډیر امکانات او ښه ژوند هم ولري خو ددې سره سره به د ده په زړه کې هیڅ سکون او اطمینان نه وي ، د ډیر مال او دولت سره به سخت حریص او سرگردانه وي ، د امکاناتو ، منزلت سره به د سر او مال په ویره کې بې سکونه او نارامه وي ، او د مصیبت او غم پرته به یې زړه تنگ وي .

۲- په ځمکه کې د خلافت او تمکین وعده ، لقوله سبحانه وتعالى : [وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ]^۲ .

ژباړه: الله پاک د ستاسې له هغو کسانو سره چې ایمان یې را وړی او نیک کارونه یې کړي وعده کړی ده چې خامخا به یې په ځمکه کې همغه شان خلیفه گان وگرځوي لکه چې د دوی نه وړاندې خلک یې گرځولي وو .

^۱ - سوره طه : ۱۲۴ .

^۲ - سوره النور : ۵۵ .

۳- د خير او برکاتو نزول ، لقوله سبحانه وتعالى : [فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا * وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا]¹ .

ژباړه : نو ما (دوى ته) وويل: تاسو له خپل رب نه بخښنه وغواړئ بېشكه دى ډېر بخښونكى دى، خو له آسمانه پر تاسې شېبې ، شېبې باران را كوز كړي ، او تاسو ته به مالونه او زامن در زيات كړي، او تاسو ته به باغونه پيدا كړي او تاسو ته به ويالې پيدا كړي.

۴- په عمر كې د برکت او د هلاکت څخه د نجات وعده، لقوله سبحانه وتعالى : [يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيٍّ]² .
ژباړه : د دې لپاره چې هغه تاسو لپاره ستاسو څه كړنا هونه وبخښي او تاسو مقررې نېټې ته وروسته كړي.

۵- د هغوى سره د مدد او نصرت وعده ، لقوله سبحانه وتعالى : [إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ]³ .
ژباړه: يقيناً چې الله تعالى دفع كوي (د كفارو مكر) له هغو كسانو څخه چې مؤمنان دي او يقيناً چې الله تعالى هر خائن او ناشكړه نه خوښوي.
[اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ]⁴ .

¹ - سوره النوح : ۱۰-۱۲ .

² - سوره ابراهيم : ۱۰ .

³ - سوره الحج : ۳۸ .

⁴ - سوره البقره : ۲۵۷ .

ژباړه : او الله د هغو کسانو دوست دی چې ایمان یې راوړی دی، هغه دوی لره له تیارو نه رڼا ته راوباسي.

۶- د عزت او پورته والی وعده ، لقله سبحانه وتعالی: [وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ] ^۱.

ژباړه: او عزت الله لره دی او د هغه رسول لره دی او مؤمنانو لره دی.
[وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] ^۲.

ژباړه : او تاسو مه کمزوري کېږئ او مه غمژن کېږئ، په دې حال کې چې هم تاسو به غالب یئ، (خو) که تاسو مومنان یئ.

۷- د ژوند د سختیو او مشکلاتو آسانی او د زرق لارې ، لقله سبحانه وتعالی: [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا * وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ] ^۳.

ژباړه: او څوک چې د الله څخه ووېرېږي (الله) ور ته (د ستونزو څخه) د وتلو لار جوړوي ، او هغه ته د داسې لارې نه رزق ورکوي چې (په خپله) گمان نه کوي ، او څوک چې پر الله پاک توکل وکړي ده د پاره همدا (الله) کافي دی.

^۱ - سورة المنافقين : ۸ .

^۲ - سورة آل عمران : ۱۳۹ .

^۳ - سورة الطلاق : ۲-۳ .

۸- او الله تعالى د مؤمنانو سره محبت لري ، چې دا باب پراخه دی : الله تعالى توبه کوونکي خوښوي ، پاک او متقيان خوښوي ، صبر کوونکي خوښوي ، توکل کوونکي خوښوي ، انصاف کوونکي خوښوي او هغه چې د الله تعالى په لاره کې جهاد کوي خوښوي .

۹- د هدايت او توفيق ورکولو وعده ، لقوله سبحانه وتعالى : [وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ]^۱ .

ژباړه: او بېشکه الله خامخا هغو کسانو ته چې ايمان يې راوړی دی؛ د نېغې لارې هدايت کوونکی دی.

۱۰- دا وعده چې کافران به پر مسلمانانو تسط نشي موندلای کچېرې دوی پخپل دين باندې پوره تمسک وکړي ، لقوله سبحانه وتعالى : [وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا]^۲ .

ژباړه : او الله به کله هم د کافرانو لپاره په مؤمنانو باندې (د غلبې) څه لار جوړه نه کړي.

۱۱- په امن او سکون سره وعده ، لقوله سبحانه وتعالى : [الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ]^۳ .

^۱ - سوره الحج : ۵۴ .

^۲ - سوره النساء : ۱۴۱ .

^۳ - سوره الانعام : ۸۲ .

ژباړه : هغه کسان چې ايمان راوړی او شرک يې نه وي ورسره کډ کړی نو همدوی ډاډمن او همدوی لار میندونکي دي.

دوهم – د دعا او غوښتنو قبولول :

د دعا قبولول او د سختی او مشکل څخه د نجات لپاره الله تعالی ته دعا کول، هغه که پیغمبر وي او یا عام مؤمنان ، قال الله سبحانه وتعالى :

[وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ]^۱.

ژباړه: او (یاد کړه) د کب والا، کله چې هغه د غصې په حال کې لاړ، نو هغه دا خیال وکړ چې مونږ به په ده باندې له سره تنګي ونه کړو، بیا یې په تیارو کې اواز وکړ (داسې) چې نشته هېڅ لایق د عبادت مګر ته یې، ته پاک یې، یقیناً زه له ظالمانو څخه یم، نو مونږ د هغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه له غم نه خلاص کړ او همداسې مونږ مؤمنانو ته نجات ورکوو.

دریم : په آخرت کې د ستر انعام وعده :

هغه کسان چې ايمان باندې قايم پاتې شوي دي او نیک عملونه یې کړي د ځانګدن پر مهال او په قبر کې او د قیامت په سخته ورځ کې به دوی ته د

^۱ - سورة الانبياء : ۸۷-۸۸ .

الله تعالى له لوري د رضاء ، تام امن ، رحمت او مغفرت زيری وړکول کيږي او بالاخره به په سلامتيا ، عزت او پوره استقبال سره جنت ننوځي .

[إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ * نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ * نُزُلًا مِّنْ غَمُورٍ رَّحِيمٍ] ^۱

ژباړه: (بېشکه هغه کسان چې (په رښتيا) يې ويلي دي: زموږ رب الله دی، بيا ټينګ ولاړ وي ، (نو) په دوی ملايکې نازلېږي چې تاسو مه وېرېږئ او مه غمکين کېږئ او تاسو د هغه جنت زېری واخلي چې تاسو سره به يې وعده کولی شوه. موږ ستاسو دوستان يو په دنيايي ژوند کې او په اخرت کې (هم) او تاسو لپاره په دغه (جنت) کې هر هغه (نعمتونه) شته چې ستاسو نفسونه يې خوښوي او تاسو لپاره په دغه (جنت) کې هر هغه څه دي چې تاسو يې غواړئ. په داسې حال کې چې د ډېر بخښونکي، بې حده رحم کوونکي له جانبېه مېلمستيا ده).

[يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا * وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً] ^۲

ژباړه: (ياده کړه) هغه ورځ چې موږ به متقيان راجمع کړو د رحمن په طرف بلل شوي سواره مېلمانې ، او مجرمان (کافران) به د جهنم په طرف تېري پياده شړو.

^۱ - سورة فصلت : ۳۰-۳۲ .

^۲ - سورة مريم : ۸۶-۸۸ .

الله تعالى دې مونږ د متقيانو له ډلې څخه وگرځوي (آمين).

دوهم ترهيب او وپيول :

ترهيب د گناه او نافرمانۍ د عواقبو څخه د خلکو وپيول تر څو جرائم او گناهونه ترک کړي چې لاندې ډولونه لري :

اول - په دنيا کې د گناهونو عواقب او خطرناکي پايلې :

هره گناه فردي او يا ټولنيز اضرار لري .

او په گناهونو باندې اصرار او دوام او توبه نه کول په بلاوو او آفاتو ، تنکي ، امراضو ، د برکت له مينځه تلل او هلاکت سبب گرځي .

[وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ]^۱ .

ژباړه : او تاسو ته چې څه مصيبت هم رسي ، نو په سبب د هغو کارونو چې ستاسو لاسونو کړي دي - او ډېر (گناهونه) معاف کوي .

[ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ...]^۲ .

ژباړه : په وچه او لونده (بر او بحر) کې فساد خور شو ، په سبب د هغو (عملونو) چې د خلقو لاسونو کړي دي .

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : «لم تظهر الفاحشة في قوم قط

^۱ - سوره الشورى : ۳۰ .

^۲ - سوره الروم : ۴۲ .

حتى يعلنوا بها، إلا فشا فيهم الطاعون، والأوجاع التي لم تكن مضت في أسلافهم الذين مضوا»^١.

ژباړه: په يو قوم کې به فحاشت نه خپرېږي مګر که خپور شو، الله تعالى به هغوی د خپل رحمت څخه لرې کړي، په هغوی کې به طاعون او داسې مرضونه چې په پخوانيو کې يې نه وي تير شوي نازل کړي.

چې ددې جنسي امراضو څخه مطلب ايډز دی کوم چې پخوا موجود نه وو او اوس د فحشاء په وجه خور شوی دی او داسې نور نوي خطرناک امراض دي.

او همدارنګه فرمايي: «يكون في أمتي قذف ومسح وخسف»، قيل يا رسول الله: ومتى ذلك؟ قال: «إذا ظهرت المعازف وكثرت القيان وشربت الخمر»^٢.
ژباړه: زما په امت کې به د ډبرو ويشونکي عذاب، مسح (شکل بدلېدل)، خسف (په ځمکې کې غرقېدل) را مينځته شي. چا پوښتنه وکړه يا رسول الله صلى الله عليه وسلم کله به دا را مينځته کېږي؟ ويې فرمايل: کله چې ساز سرود او موسيقي ظاهره او ښکاره شي، سينګار ډير شي او شراب څښل کېږي.

^١ - رواه ابن ماجه، وحسنه الألباني.

^٢ - رواه الترمذي في الجامع و ابن أبي الدنيا في ذم الملاهي.

دوهم – د پخوانيو سرکښه امتونو د عواقبو بيان :

د پخوانيو سرکښه امتونو د عقوبت بيان او د هغه څخه عبرت اخيستل لکه :

- ۱- د نوح عليه السلام قوم چې الله تعالى غرق کړو .
- ۲- د هود عليه السلام قوم عاديان چې الله تعالى په باد سره هلاک کړل .
- ۳- د صالح عليه السلام قوم ثموديان چې الله تعالى په تندر سره هلاک کړل زړونه يې وچاودل .
- ۴- د لوط عليه السلام قوم الله تعالى په سخت عذاب سره هلاک کړل ، ملائکې پر خپلو وزرونو کې تر آسمان پورې پرته کړل او پر بل مخ يې پر ځمکه و غورځول او د پاسه په گانو وويشل شول .
- ۵- د شعيب عليه السلام قوم هلاک شوی .
- ۶- فرعون او لښکر يې په بحر کې غرق شوي .
- ۷- قارون په ځمکه کې خسف شوی دی .

درېم – آخروي عذاب :

[وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ]^۱ .

^۱ سوره النساء : ۱۴ .

ٲٲاره : او چا چي د الله او د هغه د رسول نافرمانی وکړه او د هغه له حدونو يي تيري وکړ ، نو هغه (الله) به يي اور ته داخل کړي، چي په هغه کي به هميشه وي او د هغه لپاره سپکوونکي عذاب دي.

[وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا]^١.

ٲٲاره: او هغه څوک چي د الله او د هغه د رسول نافرمانی وکړي، نو بيشکه د ده لپاره د جهنم اور دي، چي دوی به په هغه کي تل تر تله وي.

^١ - سورة الجن: ٢٣ .

مهم نتائج

۱- په دعوت کې حکمت يوازې نرمه لهجه ، حلم او عفوه کول مطلب نه دي بلکې د مقابل لورې احوالو ته په کتلو سره د ځنو لپاره نرم لهجه او په ښه شان مجادله کول او د ظالم او متکبر په وړاندې د اصلاح په نيت شديدې وينا کول پکار دي .

۲- حکيم داعي لره ښايي چې کوم قوم او خلکو ته دعوت ورکوي د هغوی په اعتقادي ، اقتصادي ، ټولنيز ، عاداتو او د گمراهۍ مراکزو ، مشکلاتو او نورو احوالو څخه خبر وي او بيا به د دغو موجوده گمراهيو ، منکراتو لپاره د دفع کولو پلان جوړوي او د خلکو د عقل او فهم په قدر به د هغوی درملنه کوي .

۳- جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم زمونږ لپاره په ټولو امرو کې قدوه حسنه دی ، خاصتاً د دعوت الى الله په لاره کې ، دعوت به هغه وخت مؤثر دعوت وي چې کله داعي د رسول الله صلى الله عليه وسلم د ارشادات متابعت وکړي .

۴- د خلکو د دعوت او د هغوی د مخاطب کولو او مجادلې لپاره لومړی مصدر قرآن او سنت دی .

۵- حکيم داعي لره ښايي چې ټولو امرو ته خپل حق ورکړي ، دومره زهد کول پکار نه دي چې کسب کار او اهل عيال ترک کړي ځکه د دنيوي ژوند

لپاره کار او کسب او مال ته حاجت او ضرورت دی ، داعي باید خلکو ته محتاج نه وي ، او د خپل اهل عيال حقوقو او مسئولیتونه هیر نه کړي او همداسې په کسب کار او دنيوي امرو کې دومره مشغول نشي چې د دعوت کار ورڅخه پاتې شي ځکه مسلمانان و غظ او بیان ، د احکامو زده کولو ، د عقیدې ، خاورې او عزت ساتلو ته ضرورت لري .

۶- په دعوت الی الله کې بصیرت د حکمت لوړه درجه ده چې په دعوت کې علم او بصیرت عبارت دی له :

الف : داعي چې کوم شي ته خلک رابولي د هغه په حکم به عالم وي.

ب: داعي به د مخاطب او یا هغه ډله او قوم په عقیده او احوالو پوه او عالم وي کوم ته چې دی دعوت ورکوي.

ج : د دعوت په اصولو ، منهج او طریقه به عالم وي

په دعوت کې به یې امر او نهی دواړه شامل وي ، ترغیب او ترهیب دواړه پکې شامل وي .

تبليغي جماعت :

۱- یوازې ترغیب او ترهیب ترکول ، یا یوازې امر بالمعروف او نهی ترک کول .

۲- علم او بصیرت چې د داعی لپاره مهم شرط دی اهمیت نه ورکول او د داعیانو د علمي روزنې په باره کې پوره غفلت .

۳- خلکو ته يوازې د تبليغي جماعت کتاب (فضائل اعمال) بيانول او د هغه پرته د ټولو ديني مراجع ترک او دا کتاب دومره محترم ګڼل چې تر صحيح بخاری او مسلم څخه يې لوړ او محبوب بولي حال دا چې په دې کتاب موضوع او شديد ضعيف احاديث شتون لري چې د هغه بيان او نقل مطلق حرامه او لويه ګناه ده.

۴- د دعوت لپاره د وخت ټاکل کچېرې دا وخت د دعوت د اصولو او ديني تعليم لپاره وي ښه او که د عبادت او د دين د حکم په څير ورته وکتل شي خطرناک دی ځکه د دعوت لپاره مشخص وخت نه دی ټاکل شي ټول عمر د هغه کول پکار دي.

۵- د تبليغ په موده کې له خپلې کورنۍ سره د ارتباط قطع کول چې دا يو قسم رهبانيت شو.

۶- خپله لاره مقدس ګڼل او د نورو مسلمانانو هلو ځلو ته هيڅ اهميت نه ورکول او د امت په اساسي قضايو کې د مسئوليت نه احساسول.

۷- د علم څخه مطلب علم نافع دی هغه علم چې عمل ورباندې وشي او

حق يې ادا شي يعنې نورو ته ورسول شي. امام شافعي رحمه الله وايي:

"ليس العلمُ ما حفظ، ولكنَّ العلم ما نفع" يعنې: (علم هغه نه دی کوم چې

ياد شوی وي بلکې علم هغه دی چې نفع رسونکی وي).

۸- عجله او بیره او د تحقیق او صبر ترک کول زیات اضرار او مفسد منځته راوړي .

او کله چې داعي ته د یو کار او واقعي په اړه خبر ورکول کیږي نو هغه دې د اقدام مخکې پوره تحقیق وکړي چې آیا صحت لري او که نه ؟ او اصلي خبره څه ده ؟

او همداسې د سستی او غفلت کول او په وخت سره د منکر په وړاندې سکوت او غفلت هم اضرار او مفسد را منځته کوي نو هر طرف باید په نظر کې ونیول شي .

۹- د داعي علم او حکمت ، په اقوالو او افعالو کې صواب د ده کمال نه بلکې د الله تعالی توفیق دی او همدارنګه د ده په لاس باندې د خلکو هدایت د الله تعالی توفیق دی .

۱۰- حکیم داعي باید د خلکو د فارغو وختونو ، نشاط څخه پوره استفاده وکړي .

۱۱- په أمر بالمعروف او نهی عن المنکر کې به د «جلب مصالح و رد المفسد» فقهي قاعده په نظر نیول کیږي .

زیات ضرر به په لږ ضرر سره لرې کیږي .

کچېرې په دوو مصلحتونو کې تعارض وي نو مونږ اعلی مصلحت اخلو که څه هم د بل کم مصلحت تقویت وي .

۱۲- حکیم داعي لره ښايي چې د امکان تر حده پورې کوم کس په معين ډول مستقيماً مخاطب نه کړي بلکي په اشاره ، مناسبو الفاظو او عامه توگه يې مخاطب کړي .

۱۳- داعي تر هغه پورې حکیم داعي نشي کيدای څو پورې چې د دعوت فقه زده نه کړي لکه : د دعوت حکمت ، اصول او اسلوب کوم چې پورته بيان شول .

۱۴- د محلدينو سره د مجادلې کولو حکمت دا دی چې هغوی ته د الله تعالی د وجود د اثبات لپاره لومړي فطري دليل وړاندې شي او بيا د الله تعالی د ربوبيت دلائل : ستا خالق څوک دی؟ ستا رازق څوک ؟ د کائناتو پيدا کوونکی او تنظيم کوونکی څوک دی او بيا عقلي دلائل او بيا هغوی ته شرعي دلائل وړاندې شي .

۱۵- د بت پرستانو او مشرکينو د دعوت حکمت دا دی چې دوی ته به لومړی د الله تعالی د توحيد دلائل وړاندې کيږي او دا چې ټولو پيغمبرانو عليهم السلام خلک د الله تعالی توحيد ته بللي او د شرک او طاغوت څخه يې منع کړي دي او د بني آدم د کفر او شرک سبب د صالح کسانو په صفت کې غلو وه او دا چې د الله تعالی د اذن پرته شفاعت هيڅ گټه نلري .

۱۶- د يهوديانو او مسيحيانو سره د دعوت حکمت دا دی چې هغوی ته به لومړی د هغوی د دين د منسوخ دلائل او د هغوی د اديانو د تحريف د

اثبات دلائل وړاندې کيږي او بيا به د محمدي رسالت د اثبات دلائل ورته وړاندې کيږي .

۱۷- داعي به په دعوت الی اللہ کې اهم شی مخکې کوي لکه : لومړی عقیدې ته دعوت کول او بيا لمونځ ، زکات او د دين نور احکامو ته دعوت .

مراجع :

- ١- تفاسير القرآن
- ٢- كتب السنة
- ٣- حكمة في الدعوة الى الله تعالى / دكتور سعيد بن علي القحطاني
- ٤- قواعد أمر بالمعروف او نهى .. / دكتور حمود بن احمد الرحيلي
- ٥- منهج الدعوة / جامعة أم القرى
- ٦- منهج الدعوة المعاصر في ضوء الكتاب و السنة / عدنان بن محمد
- ٧- فقه الدعوة / الاكاديمية الاسلامية
- ٨- اصول الخطابة / دكتور توفيق الواعي
- ٩- فقه و آداب وعظ / رساله : خالد سعود البليهد
- ١٠- افكار و وسائل الدعوة في المساجد و المدارس / مركز الدعوة و الارشاد بمكة
- ١١- الموسوعة الميسرة في الأديان
- ١٢- الندوة العالمية للشباب الإسلامي
- ١٣- اديان و المذاهب المعاصرة / مؤسسة الدرر السنية
- ١٤- التنصير في أفغانستان / نقيب الله محمد صديق
- ١٥- مسيحيت وپيژنئ / ژباړه حمدالله شاكري

- ١٦- رد الحاد او سيكولرزم / حمدالله شاكري
- ١٧- حنفي عقيدة / حمدالله شاكري
- ١٨- الموسوعة الفقهية / هيئة كبار علماء الاسلام
- ١٩- 500 ردود علماء المسلمين على الشبهات الملحدين
- ٢٠- علوم القرآن (قرآن پوهنه) / حمدالله شاكري
- ٢١- دراسات في الاديان
- ٢٢- إظهار الحق ، لرحمة الله الهندي
- ٢٣- التنصير في البلاد الاسلامي
- ٢٤- موقع صيد الفوائد
- ٢٥- موقع الدرر السنية
- ٢٦- موقع الالوكة
- ٢٧- موقع شبكة الأفغانية الاسلامية (آن لاین اسلامي لارښود)
- ٢٨- موقع الملتقى اهل التفسير
- حمدالله شاكري - دراسات الاسلامي – الاكاديمية الاسلامية العالمية